

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๐๗ คน

(เนื่องจาก นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไปราชการ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : บัดนี้สมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ด้วยสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ สิ้นพระชนม์ลง เมื่อวันพุธที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ จึงขอเชิญชวนสมาชิกฯทุกท่านได้โปรดยืนขึ้นเพื่อถวายความเคารพและแสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที เชิญครับ

(สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อแสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญนั่ง

๑.๒ ด้วยนายโคทม อาริยา ได้มีหนังสือขอลาออกจากตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ จึงขอเรียนต่อที่ประชุมทราบ (ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๑.๓ ตามที่สภาได้ส่ง
ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน
พ.ศ. .... และข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการ
ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. .... ไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการนั้น
บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบข้อสังเกตดังกล่าวแล้ว และให้นำเหตุผลของ
ร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการวิสามัญแก้ไขแต่ละฉบับเป็นเหตุผลของ
ร่างพระราชบัญญัติในการประกาศราชกิจจานุเบกษาต่อไป จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๑.๔ ตามที่สภาได้ส่ง
ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... และข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการ
นั้น คณะรัฐมนตรีได้แจ้งรายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกตของกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ และรายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกตของกระทรวงยุติธรรมมายังสภา
รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่จัดให้ท่านสมาชิกฯทุกท่านทราบแล้วนะครับ จึงขอเรียน
ต่อที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวินิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เรื่องที่ ๑.๕ รับทราบ
รายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เลขานุการ
คณะกรรมการการเลือกตั้งได้เสนอรายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ประจำปี ๒๕๕๕ ต่อสภาเพื่อทราบ ตามมาตรา ๑๐ (๑๖) แห่งพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งรายละเอียดปรากฏตาม
เอกสารรายงานที่ได้จัดให้ท่านสมาชิกฯ ทราบแล้วนะครับ จึงขอเรียนต่อที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๑.๖ รับทราบรายงาน
 ผลการดำเนินงานรอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๔๘ ของเงินทุนหมุนเวียนการผลิต
 เหมืองกษาปณ์และการทำของ ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เสนอรายงานผลการดำเนินงาน
 รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๔๘ ของเงินทุนหมุนเวียนการผลิตเหมืองกษาปณ์และการทำของ
 ต่อสภาเพื่อทราบ ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามเอกสารรายงานที่จัดให้สมาชิกฯ ทุกท่านทราบ
 แล้วนะครับ ขอเรียนต่อที่ประชุมทราบ
 (ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๑.๗ รับทราบรายงาน
งบดุล และรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๕ ด้วย
นายกรัฐมนตรีได้เสนอรายงานงบดุล และรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนหลักประกันสุขภาพ
แห่งชาติประจำปี ๒๕๔๕ ที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ตรวจสอบรับรองแล้ว
ต่อสภาเพื่อทราบ (ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๕) ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามเอกสารรายงานที่จัดให้สมาชิกฯ ทุกท่านแล้ว
นะครับ ขอเรียนให้ที่ประชุมทราบครับ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวินชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๑.๘ รับทราบรายงาน
ผลการดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณ ติดตาม
มติของสภาและตรวจรายงานการประชุม เรื่อง การพิจารณาศึกษาและติดตามผลการใช้
งบประมาณของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ด้วยคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า ตามที่สภาได้ส่ง
ข้อสังเกตของคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณ ติดตามมติของสภาและ
ตรวจรายงานการประชุม เรื่อง การพิจารณาศึกษาและติดตามผลการใช้งบประมาณของ
กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ไปเพื่อดำเนินการนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งเป็น
หน่วยงานกลาง ได้รวบรวมผลการดำเนินการของกระทรวงการคลัง และสำนักงานประมาณ
ในการพิจารณาดำเนินการตามรายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติ
รับทราบผลการดำเนินการเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการ
และเห็นชอบให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เร่งรัดการดำเนินการตามที่เสนอ ได้รับความ
เห็นชอบของสำนักงานประมาณ ไปดำเนินการ โดยด่วนต่อไปด้วย คณะรัฐมนตรีจึงได้เสนอ
รายงานผลการดำเนินการต่อสภาเพื่อทราบ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารรายงานที่จัดให้
ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านทราบแล้ว ขอเรียนให้ที่ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๑.๕ รับทราบแผน
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ
แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๒) ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอน
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) และรายงานต่อสภา
(ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒) ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามเอกสารรายงานที่จัด
ให้สมาชิกฯ ทุกท่านทราบแล้วนะครับ

อนึ่ง คณะกรรมการการปกครอง ได้พิจารณาการศึกษาเรื่องการกระจาย
อำนาจสู่ท้องถิ่น และได้นำเสนอรายงานดังกล่าวต่อสภาแล้ว จึงได้นำเข้าบรรจุในระเบียบ
วาระเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ลำดับที่ ๔.๑๔ จึงขอเรียนต่อที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เรื่องที่ ๑.๑๐ รับทราบ
รายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ประจำปี
พ.ศ. ๒๕๕๕ ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เสนอรายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมด้วยข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรี
ในเรื่องนี้ต่อสภาเพื่อทราบ ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามเอกสารรายงานที่จัดให้สมาชิกฯ
ทุกท่านทราบแล้ว จึงขอแจ้งที่ประชุมทราบครับ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ระเบียบวาระที่ ๒
รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๐ ถึงครั้งที่ ๖๗/๒๕๕๐
รวม ๔ ครั้ง ซึ่งได้วางไว้ให้สมาชิกฯ ตรวจสอบก่อนแล้ว ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๒๕ จะมีสมาชิกฯ
ท่านใดขอแก้ไขเพิ่มเติมประการใดหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีผู้ใดขอแก้ไข
เพิ่มเติม ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมทั้ง ๔ ครั้ง ดังกล่าวแล้วนะครับ
ขอบพระคุณครับ เชิญคุณอดิศักดิ์ มีอะไร

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ กระผม อดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขออนุญาต
เรียนหรือที่ประชุมก่อนที่จะเริ่มดำเนินการประชุมในวาระต่อไป ซึ่งกระผมก็ได้พยายาม
กราบเรียนท่านประธานฯ เป็นการล่วงหน้าไว้แล้วด้วย สิ่งที่ผมจะเรียนหรือก็สืบเนื่องจาก
การประชุมเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายที่ได้มีการกำหนดว่า
จะมีการประชุมเพื่อพิจารณาร่างกฎหมาย แต่ผมคิดว่าสิ่งที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทั้งที่อยู่ในห้องประชุมในวันนั้นและที่อาจจะไม่ได้อยู่ คงคาดไม่ถึงว่าถึงแม้ว่าจะยังมีเวลา
เหลืออีก ๑ ชั่วโมงกว่าก่อนที่จะถึงเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา แต่ก็มีกระแสนอนให้รับรองการประชุม
ซึ่งจากผลของการให้รับรองประชุมในครั้งนั้น ก็ส่งผลทำให้ไม่สามารถที่จะประชุม
ต่อไปได้ ผลตามมาก็คือร่างพระราชบัญญัติที่ยังเหลือ และได้บรรจุอยู่ในระเบียบวาระอีก
๓ ฉบับ ซึ่งจริง ๆ บรรจุในระเบียบวาระไว้ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐
แต่เนื่องจากว่า ที่ประชุมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติบางฉบับอาจจะใช้เวลาในการพิจารณา
นาน จึงให้ยกเลื่อนไปไว้ตอนท้าย แต่ในที่สุดก็ทำให้ไม่สามารถพิจารณาได้ถึง ๓ ฉบับ
สิ่งที่ผมเรียนหรือว่า ทำไมจะต้องมีการรับรองประชุม ทั้ง ๆ ที่เราก็เห็นอยู่แล้ว
ในขั้นของการลงมติของร่างพระราชบัญญัติฉบับสุดท้ายก่อนที่จะรับรองประชุม

คือร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่มีผู้ลงมติรวมกัน ๑๐๗ คน เรารู้ที่อยู่
ว่า ๑๐๗ คน ก็มากนะครับ เพราะฉะนั้นคิดเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นอกจากการเสนอให้นับ
องค์ประชุมนั้นเป็นเจตนาที่จะต้องการให้ยุติการประชุม จริงอยู่ถึงการเสนอให้นับ
องค์ประชุมเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิกฯ ที่จะกระทำได้อีกก็ตาม แต่การที่จะใช้เอกสิทธิ์ทำให้
การประชุมต้องยุติไปทั้ง ๆ ที่ที่ผ่านมาโดยตลอด ขนาดจำนวนสมาชิกฯ ๑๐๗ คน
หรือ ๑๐๐ กว่าคน ผมคิดว่าก็เป็นที่น่าพอใจกันอยู่แล้วว่า ก็มาก แล้วเราก็ประชุมอย่างนี้
โดยตลอดที่ผ่านมาก็อดคิดไม่ได้ว่าจะเป็นการชอบธรรมหรือถูกต้องหรือไม่ที่ใครคนใด
คนหนึ่งจะไปคิดเอาว่าร่าง พ.ร.บ. บางฉบับคงไม่ดี คงไม่ควรจะให้ผ่าน แล้วก็แทนที่จะให้
สภาแห่งนี้ได้ช่วยกันพิจารณาว่าจะสมควรรับหรือไม่รับ แต่เราใช้อีกวิธีหนึ่ง ซึ่งทำให้ตกไป
เป็นที่น่าเสียดาย อย่างเช่น ร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ ซึ่งผมเองในฐานะ
ที่เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง หลังจากที่ท่านประธานฯ คือคุณประพันธ์
คุณมี ลาออกไปเพื่อสมัครเป็น ส.ส. ก็มีการประชุมตลอดมาถึง ๔ เดือนกว่า ใช้เวลา
การประชุม ๒๑ ครั้ง และได้เสนอรายงานของคณะกรรมการต่อประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผมลองวิเคราะห์ดูแล้ว เสนอมาก่อน
ร่างพระราชบัญญัติที่ได้พิจารณาวาระ ๓ ไปแล้วถึงกว่า ๓๐ ฉบับด้วยซ้ำไป แต่ก็ปรากฏว่า
ร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ ไม่สามารถที่จะพิจารณาได้ในการประชุม
ซึ่งเราได้กำหนดว่าเป็นวันสุดท้ายของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ -----

เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงมีความกังวลใจและคิดว่าการที่ดำเนินการอย่างนี้ ถ้าเราเห็นว่าเป็นการชอบธรรม แน่นนอนถูกต้องตามระเบียบที่จะให้นับองค์ประชุม แต่ถ้าหากว่าต่อไปจะมีสมาชิกฯ ใช้วิธีนี้เป็นระยะ ๆ สภาแห่งนี้ก็จะมีปัญหา เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงเรียนหาหรือว่าเราควรจะต้องให้ความเป็นธรรมและรักษาความชอบธรรมในการที่จะพิจารณาดำเนินการในเรื่องใดหนึ่งก็ตาม เรากำลังเรียกร้องจริยธรรม โดยผ่านไปในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองที่ว่านักการเมืองก็ดี ใครก็ดีจะต้องมีคุณธรรม มีจริยธรรม ตรงนี้ถ้าหากว่าเราทำไม่ถูกต้อง อาจจะสวนกับในสิ่งที่เราได้พยายาม นั่นคือสิ่งที่ผมอยากจะหาหรือว่าเราจะต้องร่วมกันที่จะไม่ให้เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นอีก

อย่างไรก็ตามอีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะเรียกร้องหรือเสนอหรือแสดงหาหรือ ก็คือ ในเรื่องของการเข้าประชุม อีกไม่นานนักสภาแห่งนี้ก็จะเปลี่ยนสภาพไปเป็นลักษณะเสมือนเป็นวุฒิสภา หากยังมีสมาชิกฯ ที่คิดว่าคงจะไม่ค่อยมีกิจการอะไรแล้วและมาเซ็นชื่อเฉย ๆ แล้วก็ไม่ได้เข้าประชุม อาจจะทำให้สภาแห่งนี้ไม่สมเกียรติกับการที่จะเป็นคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ เสนอแต่งตั้งหรือจะเป็นที่จับตาของประชาชนก็ตาม ผมจึงเห็นว่าเราควรจะต้องเรียกร้องให้สมาชิกฯ ที่ไม่ค่อยได้เข้ามาประชุมหรือมาลงชื่อเฉย ๆ แล้วก็ไม่ได้เข้าประชุมควรจะต้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่และความรับผิดชอบ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะเรียนหาหรือและจริง ๆ แล้วเจตนาเพิ่มเติมของกระผมที่นำมาเรียนนี้ก็เพื่อไม่ต้องการให้ใครเอาไปยกเป็นข้ออ้างว่าเห็นไหม พระราชบัญญัติฉบับนั้นฉบับนี้ซึ่งอาจจะรวมถึงพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติเป็นพระราชบัญญัติที่ไม่ดี สภาเองยังหาทางดีให้ตกไปเลยก่อนที่จะพิจารณา ซึ่งจะเป็นเรื่องที่น่าเสียดายเป็นที่สุด ผมได้พยายามที่จะประมวลประวัติความเป็นมา ความพยายามในอดีตและได้นำเรียนท่านสมาชิกฯ ทุกท่าน จะเห็นว่ามี ความพยายามที่จะออกกฎหมายสภาการเกษตรแห่งชาติ อย่างน้อยเท่าที่ประมวลได้ในเวลาอันสั้นนี้ ๒ ทศวรรษครับ ถ้าจะอ้างถึงก็ตั้งแต่สมัยท่านนายฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ และในสมัยรัฐบาลต่าง ๆ ตลอดมา มีความพยายามในการออกร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ จนกระทั่งมาถึงสภาของเราแห่งนี้ก็เกือบจะได้ แต่ก็เป็นที่น่าเสียดาย ผมคงจะไม่กล่าวอะไรมากไปกว่านี้

เพียงแต่อยากจะได้เรียนรู้ถึงความรู้สึกและหาหรือว่าเราคงจะต้องพิจารณาในพฤติกรรมอย่างนี้ว่าไม่ควรจะให้เกิดขึ้นมาอีก แล้วก็ขอให้สมาชิกฯ ที่ไม่ค่อยได้เข้าประชุมได้มาเข้าประชุม มิฉะนั้นหากสมาชิกฯ ท่านใดท่านหนึ่งหรืออาจจะเป็นผมเสนอให้รับรองการประชุมก็อาจจะทำให้สภาแห่งนี้ไม่สามารถประชุมต่อไปได้ ผมจึงกราบเรียนมาด้วยความเคารพ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่องรับรองประชุมฉันไม่พูดนะครับ ผมถือว่าจบไปแล้ว และก็เป็นที่ไปตามข้อบังคับฯ ทุกประการ ใครไม่อยู่ในห้องประชุมก็รับผิดชอบกันเอง นะครับ ผมมีเรื่องหาหรือท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากว่าเรื่องที่ท่านประธานฯ แจ้งต่อที่ประชุม เรื่องที่ ๑.๕ เรื่องรับทราบแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันนี้เป็นเรื่องที่ใหญ่มาก และผมทราบว่าใน ๔.๑ ท่านประธานฯ ได้เรียนต่อที่ประชุมไปแล้วว่ากรมการปกครองได้ทำรายงานในเรื่องการกระจายอำนาจ ที่นี้มีเรื่องหาหรือท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ เนื่องจากในรายงานแผนกระจายอำนาจให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเรื่องใหญ่เรื่องหนึ่งซึ่งเข้าใจว่าที่ประชุมท่านยังไม่ได้รับทราบเลย เป็นเรื่องใหญ่มาก เป็นเรื่องเกี่ยวกับการถ่ายโอนเกี่ยวกับเรื่องภารกิจการจดทะเบียนรถ ซึ่งเป็นเรื่องที่กระทบกับกระบวนการเคลื่อนไหวการจดทะเบียนรถทั่วประเทศเลย แล้วถ้าเราไม่คุยเรื่องนี้อย่างจริงจัง เกรงว่ารับทราบรายงานไปทันทีนี้จะส่งผลกระทบในภาพรวมครับ ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นหาหรือท่านประธานฯ ว่าพอถึง ๔.๑๔ นี้ขออนุญาตเอามาพูดร่วมกัน เนื่องจากเป็นเรื่องเดียวกัน รับทราบเลย ๆ แต่ยังไม่เห็นชอบใน ๑.๕ เรื่องรับทราบแผนกระจายอำนาจ เพื่อจะได้มีข้อคิดเห็นเสนอไปยังรัฐบาลได้ เพราะมิฉะนั้นจะเป็นผลกระทบมาก เรียนหาหรือท่านประธานฯ ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณวัลลภมีอะไรจะเป็น
ข้อเสนอแนะ เชิญครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ คือไม่ใช่เรื่องข้อเสนอแนะ
คืออย่างนี้ครับ ใน ๔.๑๔ เนื่องจากจะมีกรรมาธิการการปกครอง ท่านได้ศึกษาเรื่องนี้
แล้วตรงกับตัวรายงานพอสมควร ถ้าให้ผมเสนอแนะโดยคร่าว ๆ ผมก็มีข้อเสนอแนะ
บางประการถ้าท่านประธานฯ จะให้เวลา แต่เนื่องจากว่าเป็นวาระที่ท่านประธานฯ
แจ้งต่อที่ประชุม ผมเกรงว่าถ้าจะเสนอไปจะผิดวาระเท่านั้น ถ้าท่านประธานฯ
เห็นชอบให้ผมนำไปพูดใน ๔.๑๔ พร้อมกัน ผมก็ยินดีครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เอาครับ ตามนั้น

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ตามนั้นนะครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
ก็คงกรณารับทราบความในใจของคุณอดิศศักดิ์นะครับ ที่จริงเรื่องการประชุมทั้งหลาย
ที่เกี่ยวกับแก้กฎหมายได้สิ้นสุดไปแล้ว แล้วท่านประธานฯ มีชัย ได้กรุณาสรุป
แล้วก็ได้ให้พรปีใหม่กับเราแล้ว เราจะมีการประชุมสภานี้ ถ้าเป็นไปตามกำหนดการก็คือ
ในสัปดาห์หน้าอีกเท่านั้น เพราะก่อนวันที่ ๒๓ มกราคม คงจะมีการประชุมรัฐสภา
ซึ่งเราจะต้องไปเข้าร่วมในการประชุมรัฐสภาด้วยตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ
ดังนั้นจะมีเรื่องราวต่าง ๆ เมื่อวันที่ได้ประชุมหารือกันในกรรมาธิการกิจการสภา
ก็คือเรื่องรายงานอะไรต่าง ๆ นั้นขอให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสัปดาห์หน้า เพื่อให้
สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับทราบในนามของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งภายหลังจาก
จากการประชุมรัฐสภาแล้ว เราก็เป็นสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แต่ทำหน้าที่วุฒิสภา
รายงานต่าง ๆ จะได้อยู่ในรูปของรายงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้แล้วเสร็จ
ในสัปดาห์หน้าครับ ในระเบียบวาระประชุม ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ
สนธิสัญญาต่าง ๆ อนุสัญญาต่าง ๆ แต่โดยเหตุที่วันนี้มีพิธีทักษิณานุประทานในวัง

แล้วที่รัฐมนตรีหลายท่าน รวมทั้งท่านประธานฯ รวมทั้งสมาชิกฯ หลายท่านยังติดอยู่ในวังเพื่อที่จะให้สามารถดำเนินการต่อไปได้ ผมขออนุญาตเรียนหาหรือว่ามีงานที่เราจะต้องทำกันอยู่อีกอันหนึ่งก็คือ มีเรื่องด่วนที่ ๓ คือการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง จะขออนุญาตนำเรื่องนี้ขึ้นมาประชุมกันก่อนที่จะไปพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับสัญญาต่าง ๆ ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน : ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตหาหรือตั้งนานแล้วครับ ท่านไม่เรียกผมหรือครับ ผมขออนุญาตหาหรือ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน : ขอบพระคุณครับ ผมขออนุญาตหาหรือเรื่องการตั้งกระตุ้สัด ผมได้ตั้งกระตุ้สัดมาเป็นเวลากว่า ๒ เดือนแล้ว บางอันก็ไปเป็นกระตุ้ปกติ แล้ววันนี้กระตุ้เข้า ๒ เรื่อง ซึ่งบางเรื่องก็ล่วงเลยมาเยอะแล้ว เช่น เรื่องรถไฟ ขอเรียนถามว่าในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการหรือช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมต้องมาตอบกระตุ้นี้ ท่านได้เลื่อนมาเป็นเวลา ๒ เดือนแล้ว ยังเลื่อนต่อไป ซึ่งเราเหลือเวลาการประชุมอีกไม่กี่ครั้ง ขอทราบว่าจะมีมาตรการอย่างไรหรือให้ปฏิบัติอย่างไรครับท่านประธานฯ

ตอนที่ 6 ถึง ตอนที่ 9 เป็นรายงานการประชุมลับ

ลำดับต่อจากนี้ไปก็จะเป็นการดำเนินการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่างนะครับ ในขณะที่จะอ่าน ผมก็จะขออนุญาตอธิบาย ตามวิธี โดยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๖ วรรคห้า บัญญัติว่า “การออกเสียงลงคะแนนเลือก หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งใด ให้กระทำเป็นการลับ” ดังนั้นในการเลือก กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง จึงต้องกระทำเป็นการลับ มีขั้นตอนดังนี้ครับ ต่อไปนี้เจ้าหน้าที่จะแจกบัตรออกเสียงลงคะแนนให้แก่สมาชิกทุกท่าน เมื่อท่านได้รับบัตรออกเสียงลงคะแนนแล้วให้ทำการออกเสียง โดยทำเครื่องหมาย ถูกลงในช่องสี่เหลี่ยม บัตรจะเป็นสีชมพูอย่างนี้นะครับ ท่านกาเครื่องหมายถูกในช่อง สี่เหลี่ยมหน้ารายชื่อผู้ที่ท่านประสงค์จะเลือกจาก ๖ ท่านนี้นะครับ เลือกเพียง ๒ ชื่อ โดยท่านไม่ต้องลงชื่อหรือหมายเลขสมาชิกฯ กำกับในบัตรสีชมพูนี้แต่อย่างใดนะครับ ไม่ต้องลง ท่านเพียงแต่กาชื่อ กาถูก ๒ ชื่อที่ท่านต้องการเท่านั้นครับ เมื่อท่านผู้ใด ออกเสียงลงคะแนนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ยกมือขึ้น เจ้าหน้าที่จะไปรับบัตรออกเสียง ลงคะแนนของท่านนำไปดำเนินการตรวจนับคะแนนต่อไป ในการตรวจนับบัตรนะครับ ซึ่งประเด็นจะตั้งกรรมการขึ้น ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุด ๒ ลำดับแรก จะเป็นผู้ได้รับเลือกเป็น กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒินะครับ สำหรับเอกสารรายงานลับของ คณะกรรมาธิการนั้น ก็จะให้เจ้าหน้าที่ไปรับคืนจากท่านสมาชิกฯ เมื่อท่านไม่ต้องการ ใช้แล้วนำไปทำลายตามระเบียบของทางราชการนะครับ ประเด็นสักครู่ จึงจะแจกบัตร สีชมพูให้ท่าน จะขอเวลาอ่านสักนิดหน่อย เชิญครับ

(เจ้าหน้าที่ได้นำซองใส่บัตรออกเสียงลงคะแนนลับผู้ได้รับการเสนอชื่อ แจกให้แก่สมาชิกฯ ในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีท่านผู้ใดยังไม่ได้รับ บัตรลงคะแนนบ้างไหมครับ กรุณายกมือขึ้นด้วยนะครับ เจ้าหน้าที่จะได้ นำบัตรไปให้ครับ มีท่านผู้ใดยังไม่ได้รับบัตรลงคะแนนบ้างไหมครับ เจ้าหน้าที่ ท่านที่ยกมือ กรุณาเอาไป ให้ด้วย มีท่านผู้ใดยังไม่ได้รับบัตรอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าพร้อมแล้ว
 เชิญลงคะแนนได้

ต่อไปนี่ผมจะขอเรียนเชิญท่านสมาชิกฯ ได้กรุณาเป็นกรรมการตรวจ
 นับคะแนนนะครับ ขอเชิญ คุณวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ขอเชิญคุณมุกดา อินต๊ะสาร ขอเชิญ
 คุณชลิต แก้วจินดา ขอเชิญคุณประทุมพร วัชรเสถียร ขอเชิญพลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์
 ขอเชิญคุณพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ ครับ กรรมการเชิญข้างหน้าทางด้านนี้ครับ ท่านชลิต
 กับท่านพูลศักดิ์อยู่ใหม่ครับ ท่านชลิตไม่อยู่นะครับ ถ้าอย่างนั้นขอเรียนเชิญคุณอรจิต
 ครับ ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการตรวจนับคะแนนครับ ขอเรียนเชิญคุณเดือนใจครับ
 ขอเรียนเชิญคุณเดือนใจเป็นกรรมการนับคะแนน

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ
 ที่ออกเสียงลงคะแนนเรียบร้อยแล้วเรียกเจ้าหน้าที่ไปปรับบัตรคืนนะครับ ท่านสมาชิกฯ
 ท่านใดยังไม่ได้ส่งบัตรคืนบ้างไหมครับ ท่านผู้ใดยังไม่ได้ลงคะแนนบ้างครับ ท่านผู้ใด
 ลงคะแนนแล้วเจ้าหน้าที่ยังไม่ไปเก็บบัตรมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ลงคะแนนกันเรียบร้อยแล้ว
 นะครับ ถือว่าเป็นการปิดการลงคะแนนนะครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ในขณะที่เพื่อนสมาชิกฯ ของเราซึ่งเป็นกรรมการ
ตรวจนับคะแนนกำลังดำเนินการ ผมจะขออนุญาตนำวาระพิเศษเข้ามาอันหนึ่ง ขออนุญาต
ต่อที่ประชุมด้วย คือเพื่อนสมาชิกฯ ของเราก็คือ คุณสุรินทร์ พิศสุวรรณ ได้รับแต่งตั้งไปเป็น
เลขาธิการอาเซียน (Asian) ดังที่ท่านได้รับทราบกันแล้วนี่นะครับ ในวันนี้ขณะนี้
คุณสุรินทร์ พิศสุวรรณ อยู่ในที่ประชุมแห่งนี้ด้วย ผมจะขออนุญาตที่ประชุม ขอให้
คุณสุรินทร์ได้กล่าวอ้อมาที่ประชุมนี้ ที่ประชุมจะขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ
เชิญคุณสุรินทร์ครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ (เลขาธิการอาเซียน) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตลุกขึ้นเพื่อที่จะแสดงความรู้สึกต่อท่านประธานฯ และเพื่อน
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวันนี้ด้วยความรู้สึกลมมประสานระหว่างความภูมิใจที่ได้
รับใช้พี่น้องประชาชนและประเทศชาติในสภาแห่งนี้มาตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๒๕
เป็นต้นมา กระผมได้รับเลือกตั้งมาจากพี่น้องประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ๘ ครั้ง
และได้รับการแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ พร้อม ๆ กับท่านสมาชิกฯ
ทั้งหลายในที่นี้จำนวน ๒๔๒ คน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เมื่อตอนต้นของการประชุม
ท่านประธานฯ เอยถึงสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งซึ่งลาออกไปและไปอย่างเงิบ ๆ
คำถามที่ท่านประธานฯ อาจจะต้องก็คือว่า ทำไมผมต้องมีอะไรเป็นพิเศษ กระผมได้
ขออนุญาตท่านประธานฯ มีชัยเอาไว้ก่อนหน้านี้เป็นเวลาหลายวัน อันที่จริงวาระของ
กระผมเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนมกราคมที่ผ่านมาแล้วครับ และก็รับตำแหน่งไปแล้วเมื่อ
วันที่ ๗ คือวันจันทร์ที่ผ่านมา แต่ที่ขออนุญาตมาเพื่อที่จะกราบเรียนท่านประธานฯ และ
เพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งรองจากสุดท้าย ก่อนที่จะผันตนเองไปเป็นวุฒิสภา
ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า ได้มีโอกาสรับใช้ประเทศชาติในสภาแห่งนี้มาเป็นเวลานาน และได้
กราบเรียนท่านประธานฯ มีชัยว่าจะขออนุญาตไม่ไปเงิบ ๆ ขอมาลาด้วยตนเอง ด้วยความ

รู้สึกผูกพันกับสถาบันนิติบัญญัติแห่งนี้ ด้วยความรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มีโอกาสจากพี่น้องประชาชนให้รับใช้ประเทศชาติในสภาแห่งนี้ กระผมคิดว่า ๑๕ ปีที่ผ่านมาของการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในระบบรัฐสภาของเรานั้น เราอย่างน้อย ๆ ได้สร้างสำนึกของความเป็นประชาธิปไตยอย่างเปี่ยมล้นในบรรดาพี่น้องประชาชนชาวไทย-----

ในแง่ของสถาบันนั้นอาจจะยังไม่สมบูรณ์นัก แต่ผมอยากจะกราบเรียนความรู้สึกส่วนตัวว่า สถาบันแห่งนี้คือหัวใจของการปกครองในระบอบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เพราะทุกองค์กรนอกสภาแห่งนี้อยู่ได้และมีความชอบธรรมก็ด้วยความสมยอมและการยอมรับของสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นคนอย่างกระผมซึ่งมาจากบ้านนอก มีส่วนได้รับใช้ และมีส่วนได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนพี่น้องประชาชนในนามของประเทศชาติ ก็ด้วยความสมยอมของสภาแห่งนี้ จึงอดที่จะมีความผูกพันอย่างยิ่งอย่างสูงไม่ได้ต่อฝ่าย นิติบัญญัติและสภานิติบัญญัติฯ ความรู้สึกทุเลของเรานั้นในการสร้างระบบรัฐสภานั้น เป็นสิ่งซึ่งผมคิดว่าเราจำเป็นจะต้องให้ความสำคัญ จำเป็นจะต้องพยายามแก้ไข จำเป็น จะต้องหามาตรการ หาวิธีการเพื่อให้ระบบรัฐสภานั้นหยั่งรากมั่นคงจริง ๆ ทุกครั้งที่เรามี ปัญหาในอดีตทางด้านการเมือง เราต้องทำให้มีเรื่องระคายเคืองเบื้องพระยุคลบาท ทุกครั้ง บ่อยครั้งที่มิวิกฤติ เหมือนกับว่าสังคมของเรา ประเทศของเรานั้นไม่สามารถที่จะจัดระบบ แก้ไขปัญหาของตนเองได้ เหมือนกับว่าเราไม่โต เหมือนกับว่าเราไม่มีวุฒิภาวะ จุดที่จำเป็น จะต้องสร้างให้เกิดวุฒิภาวะและมีประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหามาเองได้โดยไม่ต้อง ครอบงำเบื้องสูงบ่อยครั้ง ทุกครั้ง ผมคิดว่าคือจตุตทศาสตร์ที่สำคัญยิ่งที่ประเทศของเรา จำเป็นจะต้องคิดค้น กลั่นกรองหาวิธี มิเช่นนั้นเราก็จะอยู่ในระบบที่ล้มลุกคลุกคลานต่อไป แต่สิ่งซึ่งสังเกตเห็นชัดเจนก็คือสปิริต (Spirit) ของความเป็นประชาธิปไตยในพี่น้อง ประชาชน ซึ่งอันนี้ผมคิดว่าเราภูมิใจได้ เมื่อหันไปมองทุกประเทศในภูมิภาคของเรา นี้ ผมคิดว่าสปิริตของความเป็นประชาธิปไตยของเราสูงสุด ในแง่ของสถาบันของเราอาจจะ ไม่มีประสิทธิภาพเท่าของคนอื่น แต่ในแง่ของความรู้สึก ความสำนึก ความอยากมีส่วนร่วม ความรู้สึกเป็นเจ้าของกรอบและสถาบันของความเป็นประชาธิปไตยนั้นเราเต็มเปี่ยม และผมเชื่อได้ว่าสูงสุด เพราะฉะนั้นในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์กรอาเซียนนั้นจึง ชื่นชมและมองมาที่เราในแง่ของสปิริตของความเป็นประชาธิปไตย ทำอย่างไรที่จะให้สปิริต นี้สามารถที่จะสะท้อนออกมาในระบบที่มีประสิทธิภาพ ที่มั่นคง ที่สามารถที่จะแก้ไขปัญหา แก้ไขวิกฤติของประเทศชาติได้เอง ได้จริง โดยไม่จำเป็นจะต้องไปรบกวนสถาบันอันสูงส่ง ที่เราเทิดทูนและเคารพนับถือ อันนั้นคือภารกิจที่สำคัญยิ่งของพวกเราต่อไป ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมเข้ามาในวันนี้ก็ได้ประโยชน์ตรงที่ได้รับทราบร่างรายงานการพิจารณา

ร่างกฎบัตรอาเซียน ซึ่งคณะกรรมการการต่างประเทศของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ได้รวบรวมและศึกษามา กระผมออกไปเป็นหัวหน้าของประเทศไทย ในนามของรัฐบาล
ไทย ในนามของประชาชนชาวไทย ไปรับหน้าที่เป็นผู้บริหารสูงสุดขององค์กร เรียกว่า
สำนักเลขาธิการอาเซียน ซึ่งตั้งอยู่ที่กรุงจาการ์ ประเทศอินโดนีเซีย -----

โอกาสนี้วันนี้ของกระผมจะไม่ได้ถ้ากระผมไม่ได้รับการสนับสนุนจากพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดของกระผมเองคือจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงขอกราบเรียน ผ่านไปยังท่านประธานฯ ถึงพี่น้องประชาชนที่กรุณาให้โอกาสกระผมได้รับใช้ประเทศชาติ ในฐานะต่าง ๆ ในหลายรัฐบาลที่ผ่านมา

ความในใจอีกอันหนึ่งที่ยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยัง ท่านสมาชิกฯ และพี่น้องประชาชนก็คือ ความศักดิ์สิทธิ์ของสภาแห่งนี้มาที่จุดเริ่มต้นของ สมาชิกฯ ทุกคน ท่านสมาชิกฯ เข้ามาอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม เป็นไปตามครรลองของกฎหมาย เราจะทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นองค์กรหลักของระบบระบอบประชาธิปไตยได้อย่างเต็มที่ ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตัว ขององค์กร หรือของหน่วยงานใด ยกเว้นของ ประชาชน โดยส่วนร่วมเท่านั้น แต่ทุกครั้งที่มีการบิดเบือนเจตนารมณ์ของประชาชน โดยทำให้ที่มาของสมาชิกฯ สภาแห่งนี้ต้องปนเปื้อนไปโดยมาตรการและวิธีการต่าง ๆ ซึ่งไม่เป็นไปตามครรลองและกรอบของกฎหมาย มีการใช้เงิน มีการใช้อำนาจสั่งจ้าง มีการใช้อำนาจไปบีบบังคับ ไปขู่ไปชักนำ ทุกครั้งเราจะมีวิกฤติ ทุกครั้งเราจะเจอกับปัญหา ของความไร้เสถียรภาพของระบบซึ่งเราต้องการที่จะจัดตั้งขึ้นให้ยั่งยืน มั่นคง และถาวร เพื่อแก้ปัญหของเราได้เองในระดับและในระนาบทางการเมือง เพราะฉะนั้นในโอกาส ที่เหลือและวาระที่เหลือที่เพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะได้ทำหน้าที่เป็นวุฒิสภา เคียงคู่ไปกับสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ขอกราบเรียนฝากข้อคิดเอาไว้ว่าความบริสุทธิ์ของที่มา ความถูกต้องของที่มาของสมาชิกแห่งสภาแห่งนี้คือจุดเริ่มต้นของความมี ประสิทธิภาพและความชอบธรรมของทุกหน่วยงานและทุกองค์กรที่ขึ้นอยู่กับ ความชอบธรรมที่สภาแห่งนี้จะมอบให้ ถ้าหากว่ามีมาตรการหรือวิธีการใด ๆ ที่จะช่วยเหลือ ให้การสรรหาที่มาของสมาชิกสภาแห่งนี้บริสุทธิ์ผ่องแผ้วถูกต้องยุติธรรมได้ ขอฝากไว้ว่า นั่นคือกุญแจที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพขององค์กรและระบบระบอบ ทางการเมืองของเราและความสามารถในการที่จะแก้ไขปัญหาของเราเองได้ในระนาบ ทางการเมือง คือพวกเรากันเองเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก็ต้องขอใช้เวลาสั้น ๆ นี้กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ท่านรองประธานฯ ทั้งสองท่าน

และเพื่อนสมาชิกฯทุกท่านที่ให้เกิดริ้วรอยให้ความร่วมมือ และให้การสนับสนุนชี้แนะและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าต่อไปเป็นเวลา ๕ ปีนั้นจะมีโอกาสได้กลับมารับใช้ประเทศชาติรับใช้ท่านทั้งหลายและไปทำหน้าที่ในนามของประเทศชาติในนามของท่านทั้งหลายเพื่อความเจริญรุ่งเรืองความก้าวหน้า เสถียรภาพ และความมั่นคงของภูมิภาคทั้ง ๑๐ ชาติ ๑๐ ประเทศ ๕๖๗ ล้านคน ถือเป็นหน้าที่ของกระผม ถือว่าเป็นภารกิจของกระผม แต่ก็เป็นเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของประเทศชาติด้วยเหมือนกัน ความสำเร็จของกระผมก็คือความสำเร็จของท่านทั้งหลาย ของประเทศชาติ และขอกราบขอบพระคุณในโอกาสที่ได้ร่วมงานกับท่านและในโอกาสที่ไปทำงานในนามของท่านเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและภูมิภาคโดยส่วนรวม ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เพื่อนสมาชิกฯ คงจะดีใจเพราะว่าท่านสุรินทร์เป็นอะไรต่ออะไรมาหลายตำแหน่ง แต่ว่าบัดนี้ท่านเป็นสมาชิกในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านไปจากตรงนี้แล้วก็ไปเป็นผู้แทนประเทศไทย ในสมาคมอาเซียนของเราคงดีใจและภูมิใจกับท่านนะครับ

ที่ประชุมครับ ทางเจ้าหน้าที่กำลังทำเรื่องคะแนนอยู่ ผมขออนุญาตท่านย้อนกลับมาในเรื่องด่วนที่ ๑ คือการพิจารณาให้ความเห็นชอบการสมัครเข้าเป็นภาคีสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอและในขณะเดียวกันในเรื่องด่วนที่ ๒ พิจารณาให้ความเห็นชอบสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือด้านสิทธิบัตร ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอเหมือนกัน และก็มีความเกี่ยวเนื่องกัน ผมจะขออนุญาตเรียนหารือว่าจะขอนำทั้ง ๒ เรื่องขึ้นมาพิจารณาพร้อมกัน แต่ในการลงมติจะแยกพิจารณา จะแยกลงมติกัน ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดนะครับ
ก็ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายเกริกไกร จิระแพทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายเกริกไกร จิระแพทย์ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่กระผมจะเข้าไปสู่การนำเสนอเรื่องที่จะ
ขออนุมัติต่อสภาแห่งนี้กระผมขอกราบเรียนว่าในวาระที่ ๒ นั้น ถ้อยคำที่ถูกต้องน่าจะเป็นว่า
“พิจารณาให้ความเห็นชอบการสมัครเข้ามาเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยสิทธิบัตร” เพราะว่า
ความจริงแล้วไม่ได้ไปเห็นชอบสนธิสัญญาครับ แต่ไปขอเป็นภาคี ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายเกริกไกร จิระแพทย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในนามของคณะรัฐมนตรี
ขอเสนอเรื่องการสมัครเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สิน
อุตสาหกรรมหรือจะเรียกว่าปารีสคอนเวนชันฟอร์เดอะโพรเทคชันออฟอินดัสเทรียล
พร็อพเพอร์ตี้ (Paris Convention for the Protection of Industrial Property) และสนธิสัญญา
ความร่วมมือด้านสิทธิบัตรหรือที่เรียกว่าพาเทนต์โคออปอเรชันทรีตี (Patent
Cooperation Treaty) ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบตาม
บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๐ วรรคสอง
ก่อนมอบกระทรวงการต่างประเทศดำเนินการเพื่อเข้าเป็นภาคีต่อไป กระผมขอกราบเรียน
เน้นตั้งแต่นั้นว่าตามที่ขอให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๕๐ วรรคสอง นั้น เพราะว่าการเข้า
เป็นภาคีเราไม่สามารถไปเจรจาต่อรองในกฎหมายระหว่างประเทศทั้ง ๒ ฉบับนี้ได้เรา
เพียงแต่ขอเข้าไปนะครับ และการขอเข้าไปนั้นอาจจะสร้างผลกระทบทางบวกหรือทางลบ
ต่อทางเศรษฐกิจตามนัยของมาตรา ๑๕๐ วรรคสอง จึงมาขออนุมัติจากสภาแห่งนี้ก่อนที่จะ
มอบให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการเพื่อเข้าเป็นภาคีต่อไป ท่านประธานฯ
ครับ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกการตัดสินใจของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติกระผมเอง
ใคร่ขอกล่าวถึงภูมิหลังสัก ๔ – ๕ ประเด็นด้วยกันสั้น ๆ นะครับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
และกึ่งง่ายต่อการตัดสินใจก่อนที่กระผมจะกล่าวถึงสาระสำคัญเหตุผลความจำเป็น พันธกรณี
และการเข้าเป็นภาคีของไทย

ประเด็นที่ ๑ ที่ผมขอกราบเรียนเพื่อเป็นภูมิหลังก็คือว่า อันที่ ๑ คือเรื่องของ
ทรัพย์สินทางปัญญา ระบบทรัพย์สินทางปัญญาของโลก

ประเด็นที่ ๒ คือหลักการการคุ้มครองทรัพย์สินและปัญญา

ประเด็นที่ ๓ คือชนิดของทรัพย์สินอุตสาหกรรม และ

ประเด็นที่ ๔ คือ องค์การที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา

ภูมิหลังที่เป็นที่ ๑ นั้นคือเรื่องระบบทรัพย์สินทางปัญญาของโลกนั้นแบ่งออก
กว้าง ๆ เป็น ๒ ระบบด้วยกัน แต่มักจะมีความเข้าใจที่ไม่ค่อยถูกต้องเสมอ

ระบบที่ ๑ คือระบบที่เราเรียกว่าลิขสิทธิ์คอปปีไรท์ (Copyright) ซึ่งเป็นที่
รู้จักดี ตรงนี้หมายถึงงานสร้างสรรค์ งานศิลปะ ช่างศิลปะ ประเภทต่าง ๆ เช่น การเขียน
หนังสือ สิ่งพิมพ์ งานศิลปกรรม การถ่ายภาพ งานดนตรีกรรม งานนาฏกรรม เช่นภาพเดิน
และภาพยนตร์ เป็นต้น อันนั้นเป็นเรื่องของศิลปะครับ หลักการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งเป็น
งานสร้างสรรค์ทางศิลปะนั้น เป็นการคุ้มครองโดยอัตโนมัติ ไม่ต้องจดทะเบียนสำหรับ
สมาชิกของเบิร์นคอนเวนชัน (Berne Convention) และสำหรับสมาชิกขององค์การ
การค้าโลก เพราะฉะนั้นจึงต่างกันตรงที่ว่าจดทะเบียนกับไม่จดทะเบียน งานที่สร้างสรรค์
ได้รับการคุ้มครองทันทีในทุกประเทศที่เป็นสมาชิกของเบิร์นกับของดับเบิลยูทีโอ (WTO)
ระยะในการคุ้มครองก็ยาวครับ การคุ้มครองงานลิขสิทธิ์นั้นเท่าชีวิตของผู้ประดิษฐ์บวก
อีก ๕๐ ปี เท่าชีวิตของผู้ประดิษฐ์นับแต่วันที่ประดิษฐ์คิดเขียนขึ้นมาจนกระทั่งสิ้นชีวิตไป
บวกอีก ๕๐ ปี

สำหรับระบบทรัพย์สินทางปัญญา ระบบที่ ๒ คือ เราเรียกว่าทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมหรือเรียกว่าอินดัสเทรียลพร็อพเพอร์ตี้ (Industrial Property) อันนี้เป็นงานสร้างสรรค์ด้านการประดิษฐ์คิดค้นหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ โดยสามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ เช่น สิทธิบัตรการประดิษฐ์ที่เรียกว่า พาเทนต์ (Patent) เช่น เครื่องยนต์ กลไกต่าง ๆ สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ เช่น การออกแบบถ้วยแก้ว เครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ เครื่องหมายการค้า ผมคิดว่าเรารู้จักกันดี ความลับทางการค้า ชื่อทางการค้า และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงมีการแตกต่างระหว่างการประดิษฐ์ที่เป็นกลไกการออกแบบ ยี่ห้อทั้งหลายกับการจดทะเบียนการวาดและดนตรีระนาด ทั้งนี้หลักการการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมที่ผมกราบเรียนมามีความแตกต่างกับลิขสิทธิ์ตรงที่ว่าจะต้องมีการจดทะเบียน แล้วจะจดทะเบียนที่ไหนก็จะได้รับการคุ้มครองเพียงที่ที่จดทะเบียนเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าเราอยากจะได้การคุ้มครองจาก ๑๐๐ ประเทศ เราต้องไปจดทะเบียนทั้ง ๑๐๐ ประเทศ แต่ไม่ใช่ว่าจะจดได้เมื่อไรก็ได้ ต้องจดภายใน ๑๒ เดือน นับตั้งแต่วันที่เราไปจดทะเบียนในประเทศแรกนะครับ อันนี้คือความแตกต่างค่อนข้างมาก

ประเด็นต่อไปสำหรับภูมิหลังคือชนิดของอินดัสเทรียลพร็อพเพอร์ตี้หรือทรัพย์สินอุตสาหกรรม ผมกราบเรียนไปหลายประเภทนะครับ อันที่ ๑ คือสิทธิบัตรการประดิษฐ์ซึ่งหลักของเขาในการที่จะได้รับการคุ้มครองนั้นจะต้องมีหลักเกณฑ์มาตรฐานอยู่ ๓ ประการด้วยกันก็คือ อันที่ ๑ มีเขาเรียกว่าความใหม่หรือ Novelty) ใหม่ทั้งการประดิษฐ์คิดค้น ใหม่ทั้งการเปิดเผยข้อมูล คือ ไม่เกิน ๑๒ เดือนอย่างที่กราบเรียนมาแล้วนะครับ อันที่ ๒ จะต้องมีการประดิษฐ์อันเวทึฟ สเต็ป (Inventive Step) มีเชื่อว่าอะไรจะบอกว่าใหม่จะต้องพิสูจน์ให้เห็นว่ามีการประดิษฐ์คิดค้นในขั้นตอนที่มากขึ้น หลักเกณฑ์ประการที่ ๓ ก็คือ มีความสามารถในการใช้ในทางอุตสาหกรรมได้ คือ อินดัสเทรียลอะบิลิตี้ (Industrial ability) แล้วก็ระยะเวลาการคุ้มครองของสิทธิบัตรจะเป็นเวลา ๒๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ที่ยื่นขอจด ซึ่งแปลว่าหลาย ๆ สิ่งจะได้ไปถึง ๒๐ ปี อย่างเช่นยาเป็นต้น ยิ่งวันนี้อาจได้รับอนุมัติได้สิทธิบัตรอีก ๑ ปีข้างหน้า เพราะฉะนั้นการคุ้มครองก็จะเหลืออีก ๑๑ ปี เครื่องหมายการค้าเป็นอีกประเภทหนึ่งของอินดัสเทรียลพร็อพเพอร์ตี้

นะครับ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง เครื่องหมายร่วม อายุของการคุ้มครองสิ่งเหล่านี้ก็น้อยกว่านะครับ คือ ๑๐ ปี แต่สามารถจะต่อได้สำหรับ เครื่องหมายค้าต่อได้ครั้งละ ๑๐ ปีไปเรื่อย ๆ นอกจากนั้นก็มีความลับทางการค้า ผสมยกตัวอย่างเช่น เครื่องดื่มบางชนิด เขาจะมีสูตร อันนี้ก็ได้รับคุ้มครองทางกฎหมาย สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เช่น ที่เราเรียกว่าข้าว ๓ หยกเมืองพัทลุง หรือที่รู้จักดีในโลกนี้คือ แชมเปญ บอร์โดซ์อะไรพวกนี้ต่าง ๆ นานานะครับ อันนี้ก็เป็นอย่าง

ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นที่ ๓ ที่เป็นภูมิหลังที่ผมขอกราบเรียนเพื่อง่ายต่อความเข้าใจก็คือ องค์การโลกที่เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญามีอยู่ ๒ องค์การครับ องค์การแรก ไวโป (WIPO) เวิลด์อินดัสเทรียลพร็อพเพอร์ตี้โอแกไนเซชัน (World Industrial Property Organization) มีที่ตั้งอยู่ที่เจนีวา จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๐ ไทยเป็นภาคีเมื่อปี ๒๕๓๒ ในองค์กรนี้มีการดูแลความตกลงที่เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาอยู่ทั้งหมด ๒๔ ฉบับด้วยกัน แต่ใน ๒๔ ฉบับนี้แบ่งเป็น ๓ ประเภทนะครับ ที่ผมต้องเรียนตรงนี้เป็นนัยนะครับ เพราะว่า ๑. เกี่ยวกับมาตรฐาน เช่น เบิร์นคอนเวนชัน (Berne Convention) ปารีสคอนเวนชัน (Paris Convention) ที่มาขอความเห็นชอบจากท่านทั้งหลายในวันนี้พาเทนต์ลอร์เทรดดีเทรดมาร์ค (Patent Law Treaty Trademark) พวกนี้เป็นมาตรฐาน -----

-

ประเภทที่ ๒ คือระบบการจดทะเบียน ความตกลงในโลกนี้ที่เกี่ยวกับระบบการขอจดทะเบียน อันนี้ก็จะเช่นเดียวกับพีซีที พาเทนส์โคออปเพอเรชันทริคตี (PCT : Patent Cooperation Treaty) ตามวาระที่ ๒ แล้วก็ประเภทที่ ๓ ที่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ดูแลก็คือเรื่องของการจัดประเภทแคลสซิไฟด์ (Classified) ว่าทรัพย์สิน (Property)ทั้งหลายที่จะให้การคุ้มครองนั้นแบ่งเป็นกี่ประเภทบ้าง เช่น ประเภทเครื่องกล เครื่องไฟฟ้า และเทคโนโลยีชีวภาพ เป็นต้น เพราะฉะนั้นจะมีอยู่ ๓ อย่างที่เขาดูแล ๒๔ ความตกลงคือเรื่องของมาตรฐาน เรื่องของวิธีการจดทะเบียน แล้วก็เรื่องของประเภทจะเรียกว่าอะไรบ้าง ปัจจุบันนี้ประเทศไทยเป็นสมาชิกใน ๒๔ ฉบับนี้ ฉบับเดียวเท่านั้นครับ คือ เบิร์นคอนเวนชัน (Berne Convention) ตั้งแต่ปี ๒๔๗๑ ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๑ ปี ก็เป็นเบิร์นอย่างเดียวนั้น อีก ๒๓ ความตกลงประเทศไทยยังไม่ได้เป็นเลย สำหรับองค์การที่ ๒ นะครับ องค์การการค้าโลกซึ่งตั้งขึ้นมาเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๙๕ ในองค์การการค้าโลกนั้นมีความตกลงหลายฉบับครับ แต่มีฉบับหนึ่ง เขาเรียกว่า ทริปส์ (TRIPS) เทคเรลเตดแอสเพกต์ออฟอินเทลเลคชวลพรีออเพอร์ตีส์ (Trade - Related Aspects of Intellectual Properties) ประเทศไทยเจรจาบรรลุภัยเสร็จต้องยอมรับทุกความตกลงภายใต้ องค์การการค้าโลก เพราะฉะนั้นเราก็ไปปรับเอาพันธกรณีต่าง ๆ มาตรฐานของทริปส์มาเป็นของเรา จริง ๆ แล้วกฎหมายไทย ซึ่งมีก่อนหน้านี้ก็สะท้อนอย่างนี้อยู่แล้ว ผมขอกราบเรียนเป็นประเด็นข้อสังเกตท่านนะครับว่า มาตรฐานที่กำหนดในทริปส์นั้นเป็นการนำมาตรฐานในปารีสคอนเวนชัน (Paris Convention) ทั้งหมดมาใส่ไว้ แล้วปลุกให้สูงขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อประเทศไทย แม้จะไม่ได้เป็นสมาชิกของปารีสคอนเวนชัน แต่เมื่อเป็นสมาชิกของดับเบิลยูทีโอ (WTO) ต้องรับทริปส์ ในทริปส์นั้น เรามีพันธกรณีเท่าหรือสูงกว่าปารีสคอนเวนชันที่จะขอเข้าอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ได้เข้าไปเพื่อรับพันธกรณีที่สูงกว่าที่เรารับอยู่ในขณะนี้ ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอเข้าถึงสาระสำคัญ เหตุผล ความจำเป็น ประโยชน์ และพันธกรณีของการเข้าเป็นสมาชิกปารีสคอนเวนชันกับพาเทนส์โคออปเพอเรชันทริคตี สาระสำคัญของปารีสคอนเวนชัน ซึ่งมีผลมาตั้งแต่ปี ๒๔๒๗ ปารีสคอนเวนชันมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ ๑๒๓ ปีที่แล้ว อนุสัญญานี้ก็ถือว่าเป็นแม่บทที่กำหนดมาตรฐาน ใช้คำว่า แม่บท นะครับ แล้วกำหนดมาตรฐาน หมายถึงว่า เป็นสแตนดาร์ด (Standard)

ของการคุ้มครองว่า มีความคุ้มครองสูงมากน้อยเพียงใด และเป็นการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม คือการประดิษฐ์ที่ผมกราบเรียนตั้งแต่ต้น ไม่ใช่ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า การออกแบบอุตสาหกรรม สิ่งปั้งชี้ทางภูมิศาสตร์ ขณะนี้มีสมาชิกอยู่ทั้งหมด ๑๓๒ ประเทศ รวมทั้งประเทศที่เป็นคู่ค้า คู่แข่งของไทย เช่น ยุโรป สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และอาเซียนเกือบทั้งหมด ยกเว้น ไทย พม่า และบรูไนเท่านั้น ซึ่งแปลว่า แก่กระทั่งลาว กัมพูชา ก็เป็นสมาชิกนี้แล้ว ที่สำคัญท่านประธานฯ ที่เคารพ การเข้าเป็นภาคีของปารีสคอนเวนชันนี้ เป็นเหมือนกับประตูที่ทำให้ไทยสามารถจะเข้าไปสู่ความเป็นภาคีของความตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ อีกบางความตกลงใน ๒๔ ความตกลงของทีไอโบลูแลอยู่ เช่น ที่ผมขอคือ พาเทนต์ โคออปเพอเรชันทรिटตี้ ถ้าไม่เข้าไปปารีสคอนเวนชันก่อน เราจะเข้าไปในพาเทนต์ โคออปเพอเรชันทรिटตี้ไม่ได้ ก็หมายความว่า ถ้าหากไม่เข้าวาระที่ ๑ วันนี้ ก็ไม่สามารถจะเข้าไปสมัครเป็นภาคีของวาระที่ ๒ ได้ สำหรับสาระสำคัญของพาเทนต์โคออปเพอเรชันทรिटตีนั้น พิธีที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ ปัจจุบันนี้มีประเทศสมาชิกทั้งสิ้น ๑๓๘ ประเทศ ซึ่งเป็นทั้งคู่แข่ง คู่ค้าของไทยอีกนั่นแหละ เช่น ยุโรปทั้งหมด สหภาพยุโรป สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และอาเซียน ยกเว้น ไทย พม่า บรูไน และกัมพูชา ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมกราบเรียนตั้งแต่ต้นว่าหลักการสำคัญของการคุ้มครองสิทธิบัตร ก็คือว่า จดทะเบียนที่ไหน คุ้มครองที่นั่น แล้วก็ได้เฉพาะประเทศนั้น แล้วมีเงื่อนไขอันจำกัด เพราะฉะนั้น บรรดาสมาชิกของไอโบลูได้เล็งเห็นว่ากรกระทำเช่นนั้นเป็นทั้งเสียเวลา เสียเงิน เสียโอกาส จึงได้มีการทำความตกลงที่เรียกว่าเป็น พาเทนต์โคออปเพอเรชันทรिटตี้ขึ้น -----

เพื่อให้บรรดาสมาชิกประเทศนั้น ถ้ามีการขอลดสิทธิบัตรในสมาชิกผู้ใดผู้หนึ่งแล้ว ก็จะทำกับเป็นการไปขอลดในทุก ๆ ประเทศสมาชิกที่ผู้ขอขอลดเลือก เช่น ผมจดกับประเทศไทย ผมบอกว่าผมอยากจะขอลดในอีก ๒๕ ประเทศ ไล่ชื่อไป จะถือว่าเราทำการไปขอลดทะเบียนพร้อมกันทันทีใน ๒๕ ประเทศนั้นนะครับ ส่วนการจะได้มาซึ่งสิทธิบัตรหรือไม่ อย่างไร เป็นสิทธิของแต่ละประเทศที่พิจารณาตามกฎหมายภายในของเขาเอง เพราะฉะนั้นจึงเป็นการอำนวยความสะดวกให้คนไปจดทะเบียนนั้น ไม่ต้องระเห่ร้อนไปทุกประเทศเพื่อขอลด แล้วก็ไม่ต้องเสียโอกาส เสียเวลา อย่างที่ผมกราบเรียนมาแล้ว ท่านประธานฯ ครับ เหตุผลความจำเป็น ผมขอกราบเรียนว่า ปัจจุบันนี้ทรัพย์สินทางปัญญา ไม่ว่าจะเป็นสิทธิบัตรก็ดี เครื่องหมายการค้าก็ดี ความลับทางการค้าก็ดี เป็นส่วนประกอบสำคัญของการค้าสินค้าและบริการ และมีบทบาทอย่างยิ่งในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้เศรษฐกิจของประเทศ แต่ปัญหาที่ก็คือว่า ในขณะปัจจุบันนี้มีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาค่อนข้างจะกว้างขวางทั่วโลก ประเทศไทยก็ละเมิดของเขา ของคนไทยเองก็ถูกละเมิด เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเราไม่มีความสะดวกครับในการที่จะไปจดทะเบียนในประเทศต่าง ๆ ประเทศไทยถูกละเมิดเรื่องกุญแจโซเล็กซ์ (Solex) โดยจีน มีเรื่องผลไม้กระป๋องตราพระอาทิตย์ หมวกกันน็อก เฟอร์นิเจอร์อินเดีย็กซ์ (Furniture Index) หลายอย่างที่ถูกละเมิดเลียนแบบอย่างเดียวกับที่นั่นที่เกิดอย่างนี้ขึ้น เพราะเราไม่ได้รับการคุ้มครองในประเทศเหล่านั้น และที่ไม่ได้รับการคุ้มครองเพราะเราไม่มีความสะดวกในการไปขอลดเพื่อคุ้มครองสิทธิบัตรเช่นนั้น เพราะว่า ๑. เราต้องไปจดทะเบียนในทุกประเทศ อันที่ ๒ เราต้องเสียค่าใช้จ่าย ต้องไปจ้างทนาย ต้องไปเข้าตามระบบกฎหมายของเขา อันนี้คือเหตุผลสำคัญที่เราคิดว่าเราควรจะต้องเป็นสมาชิกของทั้ง ๒ แห่งนี้ เพื่อจะได้ประโยชน์เต็มที่กับนักคิดค้น นักประดิษฐ์ของเรา ประโยชน์ กระทบคิดว่าคงชัดเจนนะครับ เราจะได้รับ การคุ้มครองที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น กระทบขอเน้นว่าเพียงแต่เรื่องของการประดิษฐ์คิดค้น เรื่องของอินเวนชันพาทেন্ট (Invention patent) เท่านั้นนะครับ แล้วก็เป็นการประหยัดเวลา แล้วก็ไปทำตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๖ (๒) ที่ให้รัฐต้องดำเนินการส่งเสริมการประดิษฐ์คิดค้นให้เกิดความรู้ใหม่ แล้วก็ไปทำตามแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๐

ซึ่งเน้นเรื่องของการทำให้เกิด โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและการผลิตขึ้นให้กับประเทศ สำหรับพันธกรณีที่มีหลายท่านอาจจะกังวลว่า แล้วเราจะไปรับพันธกรณีมากขึ้นหรือไม่ กระผมขอกราบเรียนว่าการเข้าเป็นสมาชิกปารีสคอนเวนชันชั้นก็ดี พาเทนส์โคออปเพอเรชัน ทริตตี้ก็ดี ไม่ทำให้ไทยต้องมีพันธกรณีระหว่างประเทศมากไปกว่าที่เราทำอยู่ในขณะนี้ โดยเหตุผลที่ผมกราบเรียนมาตั้งแต่ต้นว่าเพราะเราไปรับพันธกรณีทริปส์ ในดับเบิลยูทีโอ มา เพราะฉะนั้นเรารับมาแล้ว ๑๐ กว่าปี ไม่มีอะไรเพิ่มจากนั้น

ประเด็นที่ ๒ ก็คือ กฎหมายต่าง ๆ ของประเทศไทย เราได้เป็นไปตาม มาตรฐานของปารีสคอนเวนชันอยู่แล้วทั้ง ๗ ฉบับที่เรามีอยู่

ประเด็นที่ ๓ ก็คือว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ดี ส่วนราชการต่าง ๆ ก็ดี กระทรวงการต่างประเทศก็ดี และองค์การทรัพย์สินทางปัญญา โลก ได้มีความเห็นต้องกันว่า กฎหมายต่าง ๆ ของประเทศไทยที่มีอยู่ในขณะนี้สอดคล้องกับพันธกรณีของประเทศไทย ที่จะป็นภาคีของปารีสคอนเวนชันกับพาเทนส์โคออปเพอเรชันทริตตี้แล้ว

ท่านประธานฯ ครับ โดยเหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้ รัฐบาลจึงขอเสนอการ สัมครเข้าเป็นสมาชิกของปารีสคอนเวนชันกับพาเทนส์โคออปเพอเรชันทริตตี้ เพื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้กรุณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๕๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
โดยที่เรื่องนี้คณะกรรมการการต่างประเทศกับคณะกรรมการการพาณิชย์ของ สนช.
ของเราเองนี้ได้พิจารณาศึกษากันไปเรียบร้อยแล้ว แล้วได้เคยรายงานต่อที่ประชุมสภานี
มีเอกสารอยู่ต่อหน้าท่านแล้วนะครับ ผมอยากจะขอเรียนเชิญท่านประธานคณะกรรมการ
การต่างประเทศ และท่านประธานคณะกรรมการการพาณิชย์ ตามลำดับได้แถลงครับ
เชิญครับ ในขณะที่เดียวกันทางรัฐมนตรีพาณิชย์ได้ขออนุญาตให้ นางพวงรัตน์ อัสวพิศิษฐ์
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา นางสาววิบูลย์ลักษณ์ ร่วมรักษ์ รองอธิบดีกรมทรัพย์สิน
ทางปัญญา กับ นายทศพล ทังสุบุตร ผู้อำนวยการกองกฎหมายและอุทธรณ์ กรมทรัพย์สิน
ทางปัญญา มาเข้าร่วมเพื่อชี้แจงด้วยนะครับ

นายพิชัย วาศนาส่ง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่าน
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายพิชัย วาศนาส่ง ประธาน
คณะกรรมการการต่างประเทศ ขอรายงานว่า ตามที่ได้รับฉันทานุมัติจากสภานิติบัญญัติฯ
ให้ไปพิจารณากันในกิจการของด้านการต่างประเทศของสภานิติบัญญัติแห่งนี้
คณะกรรมการ ได้พิจารณากันแล้วเพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกฯ ทุกท่าน
ต่อกรณีสมัครเข้าเป็นภาคีอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม
หรือปารีสคอนเวนชันฟอร์เดอะโพรเทคชั่นออฟอินดัสเทรียลพร็อพเพอร์ตี้ (Paris
Convention for the Protection of Industrial Property) และสนธิสัญญาความร่วมมือ
ด้านสิทธิบัตรพาเทนต์โคออปอเรชันทรินตีหรือพีซีที (Patent Cooperation Treaty : PCT)
นั้น โดยที่ทั้ง ๒ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องเนื่องและเป็นประโยชน์ต่อกัน ดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ได้บรรยายให้ท่านได้ฟังโดยละเอียดแล้วนั้น กระผมจึงขอก้าวโดยย่อ
นะครับ กระผมพร้อมด้วยคณะกรรมการการต่างประเทศได้ร่วมประชุมพิจารณา
อนุสัญญาและสนธิสัญญาดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ และเมื่อวานนี้เป็นอีก
ครั้งหนึ่งซึ่งมาทบทวนสิ่งที่ได้ทำความเข้าใจกันไปแล้ว เพราะเรื่องเรื้อรังมา เพราะได้ผ่าน
มาครั้งหนึ่งแล้วนะครับ แต่ไม่ได้มีโอกาส ได้มีผู้แทนจากกระทรวงพาณิชย์มาร่วมการชี้แจง

ต่อคณะกรรมการ และทางกระทรวงการต่างประเทศก็ให้ความสนับสนุนให้เกิดความ
เข้าใจในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ปารีสกอนเวนชันนั้นเป็นแม่บทของความตกลงระหว่างประเทศ
ในการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นสิทธิบัตร เครื่องหมาย
การค้า การออกแบบผลิตภัณฑ์ และยังเป็นเงื่อนไขสำคัญให้ไทยเข้าเป็นภาคีของพีซีที
ที่เรียกว่าพาทেন্ট (Patent) เป็นเรื่องสิทธิบัตรนี้ละครับ สำหรับพีซีทีซึ่งเป็นอีกอันหนึ่ง
แต่ว่าเป็นอันที่ ๒ นี้ก็ขอรายงานร่วมกันไปเสียให้เสร็จเลยว่าเป็นความตกลงที่จะเปิดโอกาส
ให้คนไทยขอรับความคุ้มครองเรื่องสิทธิบัตรในต่างประเทศได้อย่างกว้างขวางและสะดวก
ขึ้น และเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย ซึ่งได้รับทราบหลังจากที่ได้มีการหาความรู้ได้จาก
เจ้าหน้าที่จากทางกระทรวงพาณิชย์แล้วว่าเซฟ (Save) เงินในการจดสิทธิบัตรบางอย่างนี้
ถึงร้อยละ ๑๑ โดยไม่ต้องไปเรียงตามลำดับประเทศ ซึ่งก็นับว่าจะเป็นการใช้จ่ายที่ลดลงไป
มากเลยทีเดียวครับ-----

ต่อไปนี้จะครับ ผู้ขอสิทธิบัตรสามารถจะยื่นจดทะเบียนสิทธิบัตรที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา
ของกระทรวงพาณิชย์ แล้วก็แจ้งความประสงค์เพื่อรับความคุ้มครองในต่างประเทศ
โดยเฉพาะประเทศที่เป็นสมาชิกพีซีที ๑๓๘ ประเทศ ที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวถึงไปแล้วนั้น
ได้ขอได้ในคราวเดียวกันครับ ขอไปที่เดียวแล้วก็จะครอบคลุมไปอีกหลาย ๆ ประเทศด้วย
เพื่อให้องค์การทรัพย์สินทางปัญญาของโลก หรือดับเบิลยูไอพีโอ (WIPO) ดำเนินการ
ตรวจสอบเบื้องต้นก่อนที่จะตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าจะขอรับการคุ้มครองในประเทศใด
ได้บ้าง ที่จะคุ้มครองการลงทุนดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้อธิบายไปแล้ว
นะครับ จากสถานการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคม
แห่งภูมิปัญญา ส่งเสริมให้คนไทยประดิษฐ์คิดค้นด้านนวัตกรรมและได้รับการคุ้มครอง
ทรัพย์สินทางปัญญาอย่างที่เรียกกันว่าทั่วถึงในประเทศต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันก็เป็นสมาชิกกว่า
๑๓๒ ประเทศแล้ว โดยในเอเชียนี้ยังเหลือแต่ประเทศไทย พม่า และบรูไนเท่านั้นที่ยังไม่ได้
เป็นภาคีสมาชิก และเนื่องจากไทยเป็นสมาชิกของเวิลด์เทรดออร์กาไนเซชัน (World Trade
Organization) ซึ่งต้องปฏิบัติตามพันธกรณีของความตกลงอยู่แล้ว และปัจจุบันนี้ไทยก็มี
กฎหมายและแนวปฏิบัติที่สอดคล้องอยู่แล้วด้วย คณะกรรมาธิการจึงพิจารณาเห็นว่า
ควรที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะได้ให้ความเห็นชอบในอนุสัญญาและสนธิสัญญาดังกล่าว
โดยรัฐบาลควรมีการตั้งข้อสงวนเกี่ยวกับอำนาจศาล รวมทั้งกระทรวงพาณิชย์ควรจะได้
มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องทั้งผลดีและผลเสียให้ได้รับทราบสำหรับชาวไทย
ทั้งหลายอย่างกว้างขวางต่อไป ขอกราบเรียนไว้แต่เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธาน
คณะกรรมาธิการการพาณิชย์ครับ

นายประมนต์ สุธีวงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ผมกราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ผม ประมนต์ สุธีวงศ์ ประธาน
คณะกรรมาธิการการพาณิชย์ คณะกรรมาธิการการพาณิชย์ได้มีโอกาสศึกษาแล้วก็ได้ส่งสรุป
รายงานแนบรายงานการประชุมตามที่ท่านประธานฯ ได้เรียนต่อที่ประชุมไปแล้ว
และมีความเห็นสอดคล้องกับทางกรรมาธิการการต่างประเทศ ที่ว่า การที่เข้าเป็นภาคี

ความตกลงระหว่างประเทศทั้ง ๒ ฉบับนี้น่าจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศและกลุ่ม
ประกอบการของประเทศไทย ในส่วนที่เป็นประโยชน์และในส่วนที่มีเหตุผลสนับสนุน
ทั้งท่านรัฐมนตรีพาณิชย์และท่านประธานคณะกรรมการการต่างประเทศก็ได้ไปแล้ว
นะครับ เพื่อเป็นการประหยัดเวลาผมจะไม่กล่าวซ้ำซ้อน แต่ว่าได้มีเป็นรายงานอยู่ใน
ที่ประชุมอยู่แล้วนะครับ จะมีที่อาจจะกล่าวถึงบ้างเล็กน้อยเพื่อให้ทางท่านสมาชิกฯ
ได้มีความสบายใจในระดับหนึ่งก็คือว่า บ่อยครั้งมีความกังวลว่าการที่จะเข้าเป็นสมาชิกพีซีที
ของประเทศไทยนี้จะทำให้ชาวต่างชาติเข้ามาจดสิทธิบัตรในไทยได้มากขึ้นอาจจะเป็น
ปัญหากับประเทศหรือเปล่า เรียนชี้แจงว่าอันนี้คงไม่เป็นประเด็น เพราะว่าในปัจจุบัน
ถึงแม้เราไม่ได้เป็นสนธิสัญญานี้อยู่แล้ว ชาวต่างชาติก็สามารถที่จะเข้ามาจดสิทธิบัตร
ในประเทศไทยตามกฎหมายที่มีอยู่แล้ว แล้วความจริงค่าจดของเราก็ไม่ได้แพงมากนัก
ซึ่งเขาก็คงหักอยู่แล้ว การที่เราไปเป็นสมาชิกก็จะเปิดโอกาสให้เราสิทธิเท่าเทียมกันมากขึ้น

อีกประเด็นหนึ่งที่ได้เคยมีผู้กล่าวถึงว่า ในกรณีที่เราเข้าสนธิสัญญานี้แล้ว
จะทำให้ปัญหาทางด้านของเรื่องเกษตรและสาธารณสุขจะเป็นเรื่องที่ทำให้ต่างชาติมี
ผลประโยชน์เกิดขึ้นอย่างใดมากขึ้นหรือเปล่า สำหรับข้อกังวลในเรื่องนี้ทางกรมการ
การพาณิชย์ได้ศึกษาอย่างรอบคอบ และเห็นว่าการที่เราจะเข้าเป็นภาคีพีซีทีจะไม่มี
ผลกระทบต่อเกษตรและสาธารณสุขของไทย เนื่องจากระบบพีซีทีเป็นเพียงการอำนวยความสะดวก
ความสะดวกในการจดทะเบียนสิทธิบัตรระหว่างประเทศเท่านั้น ไม่มีผลให้ไทยต้องแก้ไข
หรือขยายการคุ้มครองสิทธิบัตรออกไปมากกว่าที่พระราชบัญญัติสิทธิบัตรไทยกำหนดไว้
ซึ่งจะไม่รวมถึงการให้การคุ้มครองพืชพันธุ์ใหม่ หรือการคุ้มครองจุลชีพที่มีอยู่ตาม
ธรรมชาติที่บางองค์กรมีความกังวลอยู่ ดังนั้นโดยสรุปแล้วทางกรมการการพาณิชย์
ก็เห็นด้วยที่อยากจะขอเสนอให้สนับสนุนการที่จะไปทำสนธิสัญญา ๒ ฉบับนี้ครับ
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณณรงค์ครับ

นายณรงค์ โชควัฒนา : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ ผม ณรงค์ โชควัฒนา เท่าที่ท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจงก็เป็นเรื่อง
เกี่ยวกับที่จะให้ความเห็นชอบในการเข้าเป็นภาคีสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครอง
ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมก็ดี เรื่องของความเห็นชอบในสนธิสัญญาความร่วมมือ
ด้านสิทธิบัตรก็ดี เท่าที่ฟังมาทั้งหมดนั้นมีแต่จะได้อย่างเดียวไม่มีผลเสียเลยนะครับ แต่ว่า
มีความกังวลจากประชาชนข้างนอกที่ติดต่อเข้ามาว่า โดยเฉพาะเข้ามาที่กรมการ
การมีส่วนร่วมของประชาชนว่ายังไม่แน่ใจว่าจะมีผลกระทบ โดยเฉพาะเรื่องสิทธิบัตรยา
ว่าเราจะต้องชื้อยาแพงขึ้นหรือไม่ แล้วก็ทำไมต้องรีบร้อนมารีบรองกันตรงนี้ ทั้ง ๆ ที่เป็น
ถ้าเป็นเรื่องที่มีประโยชน์จริง ๆ แล้วนี้จะขอความรอบคอบอีกสักนิดหนึ่งได้ไหมครับ
ให้มีการจัดการระดมสมองให้ประชาชนในภาคส่วนที่กังวลว่าอาจจะมีผลกระทบ
ทำให้เราต้องชื้อยาแพง หรือในเรื่องสิทธิบัตรอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเกษตร
หรือสาธารณสุขอะไรนี้ให้ได้มีโอกาสเข้ามารับฟังสักครั้งหนึ่ง ๒ ครั้งก่อนที่สภาแห่งนี้
จะมีมติรับรองจะได้หรือไม่ เพราะว่าไหน ๆ เราก็ช้ากว่าประเทศอื่น ๆ มานานแล้ว
ทำไมจะรอบคอบสักนิดหนึ่งได้ไหมนะครับ หรือแม้กระทั่งถ้าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ดีจริง
สภาข้างหน้าก็อาจจะให้การรับรองได้ไม่จำเป็นต้องรีบร้อนที่สภาแห่งนี้จะต้องมารับ
รับรองในตอนท้าย ๆ โดยยังไม่รอบคอบ จะมีผลกระทบอะไรที่เรายังอาจจะไม่รอบคอบ
หรือเปล่า นะครับ อันนี้อยากจะขอทางสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาในประเด็นนี้
ด้วยว่า อันนี้เป็นการทำอย่างเร่งร้อนมากนะครับ มีการพิจารณาอาจจะยังไม่รอบคอบ
หรือเปล่า จะมีผลเสียอย่างอื่นหรือเปล่า นะครับ ขอความพิจารณาด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมัชชี รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณอดีตกดีครับ

นายอดีตกดี ศรีสรรพกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพ กระผม อดีตกดี ศรีสรรพกิจ ในนามของคณะกรรมการการเกษตร
และสหกรณ์ ได้รับมอบหมายให้มาเรียนชี้แจงในความเห็นของคณะกรรมการการเกษตร
และสหกรณ์ได้ศึกษาและได้เชิญผู้แทนจากกระทรวงพาณิชย์มาชี้แจงและมาร่วมอภิปราย
ถึงข้อดี ข้อเสีย และความจำเป็นในการที่จะเข้าไปเป็นภาคีในอนุสัญญาและสนธิสัญญา

ตามที่เสนอมาทั้ง ๒ ประการนี้ะครับ ทางคณะกรรมการก็เห็นว่าในเรื่องของอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทางอุตสาหกรรมนี้ะครับ ซึ่งก็เป็นเรื่องของการที่จะทำให้มีความเสมอกันระหว่างทั้งคนไทยและคนต่างประเทศ รวมทั้งที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจงว่าทางไทยก็มีความพร้อมอยู่แล้วภายใต้เงื่อนไขของการเป็นสมาชิกในองค์กรการค้าโลก ซึ่งเราก็ได้ดำเนินการในเรื่องการมีกฎหมายคุ้มครองพวกลิขิตต่าง ๆ คือเรามีความพร้อมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการเข้าไปเป็นภาคี ในอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมนั้นก็ไม่น่าจะมีข้อขัดข้องใด ๆ จริง ๆ แล้วก็ควรจะเข้าไปเป็นอนุสัญญาดังกล่าวมานานแล้วเพื่อประเทศไทยจะได้มีสิทธิเสมอภาคกับประเทศอื่นมากยิ่งขึ้น แล้วก็สามารถที่จะเข้าไปเป็นภาคีในสนธิสัญญาหรืออนุสัญญาอื่นที่เกี่ยวข้องและผูกพันภายใต้อนุสัญญากรุงปารีสดังกล่าว เพราะฉะนั้นในอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมนั้น ทางคณะกรรมการเกษตรและสหกรณ์ได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่าควรจะเร่งเข้าไปเป็นภาคีนี้ะครับ สำหรับในสนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตรนั้น ซึ่งจากที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจงแล้วที่สำคัญที่สุดก็คือจะอำนวยความสะดวกแก่ประเทศสมาชิกในสนธิสัญญาดังกล่าวที่จะไปดำเนินการจดสิทธิบัตรในอีกประเทศหนึ่ง โดยง่ายขึ้น โดยผ่านคนองค์กรกลางที่เรียกว่า ไวโป หรือองค์กรสิทธิบัตรระหว่างชาตินะครับ ชื่อภาษาไทยอาจจะเรียกไม่ค่อยถูกต้องนัก แต่มีองค์กรกลางที่จะดูแลตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจง-----

นายณรงค์ โชควัฒนา : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ ผม ณรงค์ โชควัฒนา เท่าที่ท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจงก็เป็นเรื่อง
เกี่ยวกับที่จะให้ความเห็นชอบในการเข้าเป็นภาคีสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครอง
ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมก็ดี เรื่องของความเห็นชอบในสนธิสัญญาความร่วมมือ
ด้านสิทธิบัตรก็ดี เท่าที่ฟังมาทั้งหมดนั้นมีแต่จะได้อย่างเดียวไม่มีผลเสียเลยนะครับ แต่ว่า
มีความกังวลจากประชาชนข้างนอกที่ติดต่อเข้ามาว่า โดยเฉพาะเข้ามาที่กรมการ
การมีส่วนร่วมของประชาชนว่ายังไม่แน่ใจว่าจะมีผลกระทบ โดยเฉพาะเรื่องสิทธิบัตรยา
ว่าเราจะต้องชื้อยาแพงขึ้นหรือไม่ แล้วก็ทำไมต้องรีบร้อนมารีบรองกันตรงนี้ ทั้ง ๆ ที่เป็น
ถ้าเป็นเรื่องที่มีประโยชน์จริง ๆ แล้วนี้จะขอความรอบคอบอีกสักนิดหนึ่งได้ไหมครับ
ให้มีการจัดการระดมสมองให้ประชาชนในภาคส่วนที่กังวลว่าอาจจะมีผลกระทบ
ทำให้เราต้องชื้อยาแพง หรือในเรื่องสิทธิบัตรอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเกษตร
หรือสาธารณสุขอะไรนี้ให้ได้มีโอกาสเข้ามารับฟังสักครั้งหนึ่ง ๒ ครั้งก่อนที่สภาแห่งนี้
จะมีมติรับรองจะได้หรือไม่ เพราะว่าไหน ๆ เราก็ช้ากว่าประเทศอื่น ๆ มานานแล้ว
ทำไมจะรอบคอบสักนิดหนึ่งได้ไหมนะครับ หรือแม้กระทั่งถ้าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ดีจริง
สภาข้างหน้าก็อาจจะให้การรับรองได้ไม่จำเป็นต้องรีบร้อนที่สภาแห่งนี้จะต้องมารับ
รับรองในตอนท้าย ๆ โดยยังไม่รอบคอบ จะมีผลกระทบอะไรที่เรายังอาจจะไม่รอบคอบ
หรือเปล่านะครับ อันนี้อยากจะขอทางสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาในประเด็นนี้
ด้วยว่า อันนี้เป็นการทำอย่างเร่งร้อนมากนะครับ มีการพิจารณาอาจจะยังไม่รอบคอบ
หรือเปล่า จะมีผลเสียอย่างอื่นหรือเปล่านะครับ ขอความพิจารณาด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวมัชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณอดีตรองอธิบดี

นายอดีตรองอธิบดี ศรีสรรพกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพ กระผม อดีตรองอธิบดี ศรีสรรพกิจ ในนามของคณะกรรมการการเกษตร
และสหกรณ์ ได้รับมอบหมายให้มาเรียนชี้แจงในความเห็นของคณะกรรมการการเกษตร
และสหกรณ์ได้ศึกษาและได้เชิญผู้แทนจากกระทรวงพาณิชย์มาชี้แจงและมาร่วมอภิปราย
ถึงข้อดี ข้อเสีย และความจำเป็นในการที่จะเข้าไปเป็นภาคีในอนุสัญญาและสนธิสัญญา

ตามที่เสนอมาทั้ง ๒ ประการนี้ะครับ ทางคณะกรรมการก็เห็นว่าในเรื่องของอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทางอุตสาหกรรมนี้ะครับ ซึ่งก็เป็นเรื่องของการที่จะทำให้มีความเสมอกันระหว่างทั้งคนไทยและคนต่างประเทศ รวมทั้งที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจงว่าทางไทยก็มีความพร้อมอยู่แล้วภายใต้เงื่อนไขของการเป็นสมาชิกในองค์กรการค้าโลก ซึ่งเราก็ได้ดำเนินการในเรื่องการมีกฎหมายคุ้มครองพวกลิขิตต่าง ๆ คือเรามีความพร้อมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการเข้าไปเป็นภาคี ในอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมนั้นก็ไม่น่าจะมีข้อขัดข้องใด ๆ จริง ๆ แล้วก็ควรจะเข้าไปเป็นอนุสัญญาดังกล่าวมานานแล้วเพื่อประเทศไทยจะได้มีสิทธิเสมอภาคกับประเทศอื่นมากยิ่งขึ้น แล้วก็สามารถที่จะเข้าไปเป็นภาคีในสนธิสัญญาหรืออนุสัญญาอื่นที่เกี่ยวข้องและผูกพันภายใต้อนุสัญญากรุงปารีสดังกล่าว เพราะฉะนั้นในอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมนั้น ทางคณะกรรมการเกษตรและสหกรณ์ได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่าควรจะเร่งเข้าไปเป็นภาคีนี้ะครับ สำหรับในสนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตรนั้น ซึ่งจากที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจงแล้วที่สำคัญที่สุดก็คือจะอำนวยความสะดวกแก่ประเทศสมาชิกในสนธิสัญญาดังกล่าวที่จะไปดำเนินการจดสิทธิบัตรในอีกประเทศหนึ่ง โดยง่ายขึ้น โดยผ่านคนองค์กรกลางที่เรียกว่า ไวโป หรือองค์กรสิทธิบัตรระหว่างชาตินะครับ ชื่อภาษาไทยอาจจะเรียกไม่ค่อยถูกต้องนัก แต่มีองค์กรกลางที่จะดูแลตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจง-----

เพราะฉะนั้นตรงนี้อ่าพูดถึงในข้อดีที่เราได้วิเคราะห์โดยซักถามจากทางท่านผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ที่มาชี้แจงในคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ ผลดีก็คือประเทศไทยสามารถไปจดสิทธิบัตรในประเทศอื่นได้ง่ายขึ้น ในหลายประเทศที่เราต้องการไปจดสิทธิบัตรนั้นค่าใช้จ่ายในการไปจดสิทธิบัตรแพงมาก ๆ ตรงนี้ก็เป็นอุปสรรคทำให้ประเทศไทย คือคนไทยที่ประดิษฐ์ของใหม่ ๆ นวัตกรรมที่สามารถมีคุณสมบัติพอที่จะไปจดสิทธิบัตรในต่างประเทศก็มีข้อจำกัดในเรื่องค่าใช้จ่ายในการไปจดสิทธิบัตร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราเข้าไปเป็นสนธิสัญญาความร่วมมือดังกล่าว อันนี้ก็จะทำให้เรามีโอกาสไปจดสิทธิบัตรในต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีค่าใช้จ่ายสูงมาก ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป เป็นต้น ซึ่งเราเองเราก็มีความต้องการ นักประดิษฐ์ไทยมีความต้องการไปจดจำกัดในข้อค่าใช้จ่ายนะครับ ทางกรมการได้วิเคราะห์แล้วว่าแล้วจะมีผลข้อจำกัดหรือผลเสีย หรือข้อจำกัดอย่างไรบ้าง แน่นอนครับ เมื่อเราเป็นภาคีในสนธิสัญญาดังกล่าว เราไปจดประเทศอื่นเขาง่ายขึ้น ประเทศอื่นเขาก็ย่อมจะมีโอกาสมาจดสิทธิบัตรในประเทศเราได้ง่ายขึ้นเช่นกัน แต่อย่างที่ได้ตรวจสอบพบแล้วเมื่อสักครู่ก็มีชี้แจงด้วยเช่นกันว่าที่จริงค่าใช้จ่ายในการจดสิทธิบัตรในบ้านเรานี้ไม่ได้แพง แล้วประเทศที่เป็นประเทศใหญ่ ๆ ทั้งหลายที่เขาสนใจจะมาจดสิทธิบัตรที่เขาเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ เขาก็สามารถเข้ามาจดได้โดยไม่ยากนัก เพราะฉะนั้นความได้เปรียบเสียเปรียบอย่างนี้ ทางกรมการเกษตรและสหกรณ์ก็เห็นว่าผลเสียนั้นมองไม่เห็นชัดเจนนัก แต่สิ่งที่เราก็คืออยู่เหมือนกันว่าสำหรับประเทศเล็ก ๆ หรือกลาง ๆ เหมือนอย่างประเทศไทยเรานี้ ซึ่งอาจจะมีข้อจำกัดในค่าใช้จ่าย ไปจดสิทธิบัตรบ้านอื่นยาก แต่ก็มาจดเมืองไทยไม่ยาก เพราะค่าใช้จ่ายเราไม่แพงอย่างที่ใคราบเรียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นผลกระทบที่จะทำให้ประเทศอื่นที่ไม่เคยมาจดและอยากจดไม่ได้หรือจะมาจดยากนี่จะมีเพิ่มขึ้นนั้น ถึงจะมีก็คงจะไม่มากมายนัก แต่เมื่อเทียบกับที่เรามีโอกาสจะไปจดในประเทศอื่นได้ง่ายขึ้น ผลประโยชน์ในด้านบวกน่าจะมีมากกว่าผลที่เราจะมีโอกาส ไม่ใช่ถึงกับเสียหาย แต่หมายความว่าถูกเขามาจดในบ้านเราได้ง่ายขึ้น เมื่อเปรียบเทียบแล้วผลดีน่าจะมากกว่าผลเสียมากนะครับในเรื่องของพันธุ์พืชและจุลชีพที่มีข้อกั้วจากการประชุมในครั้งก่อนที่ได้มีการพิจารณาในเรื่องนี้ก็ได้รับการวิเคราะห์กัน แล้วก็ได้ตรวจสอบแล้วว่าถึงแม้ว่าเราจะเปิดโอกาส ในกรณี

เราเข้าไปเป็นภาคีสถิติสัญญาความร่วมมือดังกล่าวนี้ถึงแม้ว่าประเทศต่าง ๆ จะเข้ามาจดในบ้านเราได้ง่ายขึ้น แต่การมาจดสิทธิบัตรในบ้านเรา เนื่องจากกฎหมายสิทธิบัตรบ้านเราก็ไม่คุ้มครองให้จดเรื่องพันธุ์พืชและจุลชีพที่มีอยู่ตามธรรมชาติได้ เพราะฉะนั้นในสิ่งที่กังวลในเรื่องพันธุ์พืชและจุลชีพในขณะนี้ก็ถือว่ามาจดไม่ได้จนกว่าประเทศไทยจะมีการแก้ไขกฎหมายสิทธิบัตรให้จดพันธุ์พืชได้ ให้จดจุลชีพที่มีอยู่ตามธรรมชาติได้ถึงจะมาจดได้ ซึ่งตรงนั้นก็เป็นเรื่องในอนาคตว่าประเทศไทยจะแก้ไขกฎหมายเปิดให้ประเทศอื่นมาจดในเรื่องพันธุ์พืช มาจดในเรื่องจุลชีพหรือไม่ ถ้าหากว่าเรายังไม่แก้ไขแล้วสนธิสัญญาความร่วมมือดังกล่าวก็ไม่สามารถมาบังคับให้เราแก้ไขได้ ที่จะบังคับเราก็เป็นกิจการอื่นอย่างเช่นเอฟทีเอ (FTA) ไทย – อเมริกา ที่ได้เคยมีการเจรจากัน เขาก็พยายามจะบังคับให้เราแก้ไขกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นตรงนั้นก็อยู่ที่ว่าเราจะยื่นในเรื่องกฎหมายสิทธิบัตรเราไว้ได้อย่างไร ได้นานเท่าไร แต่จริง ๆ ผมคิดว่าประเทศไทยก็ต้องเตรียมพร้อมที่จะต้องเปิดให้คนอื่นเขาจดในอนาคตอาจจะเป็น ๕ ปีข้างหน้า ๑๐ ปีข้างหน้า ๒๐ ปีข้างหน้า ถึงตรงนั้นเราก็ต้องเตรียมพร้อมนะครับ อย่างไรก็ตาม ในขณะนี้ถ้าจะเข้าไปเป็นภาคีสถิติสัญญาความร่วมมือดังกล่าวก็จะไม่กระทบกับสิทธิบัตรในเรื่องที่จะมาจดสิทธิบัตรในเรื่องด้านพันธุ์พืช ด้านจุลชีพที่มีอยู่ตามธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม ตรงนี้ทางกรมการก็ได้ตั้งเป็นข้อสังเกตว่าอนาคตอาจจะมีการแก้ไขกฎหมายสิทธิบัตรตามที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วที่จะให้มีผลสามารถจดสิทธิบัตรในเรื่องพันธุ์พืชได้ ในเรื่องจุลชีพธรรมชาติได้นั้นขอให้ระมัดระวัง แล้วต้องคำนึงถึงความพร้อมของประเทศไทยว่าเราพร้อมที่จะรับในเรื่องนั้น ซึ่งจะไม่เกี่ยวกับการเข้าในภาคีสถิติสัญญาที่กำลังพิจารณากันอยู่ ดังนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ทางกรมการเกษตรและสหกรณ์จึงเห็นสมควรที่จะสนับสนุนให้มีการสมัครเข้าไปเป็นภาคีสถิติสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตร รวมทั้งเมื่อสักครู่นี้ได้เรียนไปแล้วในอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ ท่านการุณครับ
นายการุณ กิตติสถาพร : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ กระผม นายการุณ กิตติสถาพร สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ขอใช้เวลาท่านสักเล็กน้อย
นะครับในการชี้แจงข้อที่มีสมาชิกฯ บางท่านเป็นห่วงว่า ถ้าหากว่าเราเข้าเป็นสมาชิกของ
สนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตรหรือพีซีทีแล้วจะทำให้ราคายาแพงขึ้น หรือยาอาจจะ
เกิดการขาดแคลน อันนี้ผมคิดว่าเกิดจากความเข้าใจที่ยังไม่ครบถ้วนนะครับ คือการที่เรา
เข้าเป็นสมาชิกพีซีทีข้อดีที่หลายท่านได้ยกแล้วก็คือว่า จะทำให้ผู้ประกอบการคิดค้นของ
ประเทศไทยสามารถไปจดสิทธิบัตรในต่างประเทศได้โดยรวดเร็วยิ่งขึ้น ค่าใช้จ่ายน้อยลง
ความยุ่งยากน้อยลงก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ในขณะเดียวกันก็มีความเกรงว่า บริษัทยาต่างประเทศ
จะมาจดสิทธิบัตรยาในประเทศไทยได้ง่ายขึ้น ผมขอเรียนว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้น
ค่าใช้จ่ายที่เราเจอเวลาที่เราไปต่างประเทศสัก ๑ ล้านบาท หรือ ๒ ล้านบาทต่อราย
ก็ทำให้ผู้ประกอบการไม่มีสิทธิไปจดต่างประเทศแล้ว เพราะว่าต้นทุน ๑ ล้านบาท
หรือ ๒ ล้านบาทต่อรายนี้เป็นต้นทุนที่ค่อนข้างสูงสำหรับผู้ประคิษฐ์ของไทย แต่สำหรับ
ในกรณีของบริษัทยาจากต่างประเทศนั้นเขามีเงินลงทุนเป็นพัน ๆ ล้านเหรียญ เพราะฉะนั้น
การที่เขาจะเข้ามาประเทศไทยเพื่อที่จะมาเซฟค่าจอะไรต่าง ๆ พวกนี้สัก ๑ ล้านบาท
๒ ล้านบาทเป็นเรื่องที่ไม่คุ้มกัน เพราะฉะนั้นผลประโยชน์ทางนี้คงจะไม่เกิดขึ้น

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า การเข้าเป็นสมาชิกของปารีสคอนเวนชัน หรือว่า
สมาชิกของพีซีทีนั้น ไม่ได้ทำให้เรามีพันธกรณีเพิ่มขึ้นในเรื่องการคุ้มครองยาเลย เรายังมี
สิทธิเดิมที่ตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่จะใช้มาตรการที่เรียกว่าคอมพัลซอรีไลเซนซิ่ง
(Compulsory Licensing) หรือการใช้สิทธิเหนือสิทธิในการผลิตยาอย่างในประเทศไทย
ได้เคยใช้มาแล้วกับยาที่เกี่ยวข้องกับยาโรคเอดส์ ยาอะไรต่าง ๆ หลายชนิดเมื่อตอนต้นปี
ซึ่งมาตรการเหล่านั้นรัฐบาลไทยก็ยังสามารถใช้ต่อไปได้ ไม่ได้กระทบความสามารถ
ของไทยในการใช้มาตรการเหล่านั้นในกรณีที่ยาเกิดการขาดแคลน หรือว่าในกรณีที่ยา
มีราคาแพงขึ้น

อันที่ ๓ ก็คือว่า เราจะรอดต่อไปได้หรือไม่ ผมคิดว่าไม่มีอะไรที่เราจำเป็นต้องทำในวันนี้ทุกอย่างหรือครับ แต่ว่าเราอดมานานมากเกินไปแล้ว แล้วในโลกปัจจุบันนี้เราเคยภูมิใจว่าประเทศไทยเรามีแรงงานถูก เรามีทรัพยากรธรรมชาติ เรามีความเป็นมิตรกับต่างชาติ อันนี้เป็นแรงดึงดูดที่ทำให้เราสามารถแข่งขันในต่างชาติได้ แต่ปัจจุบันสิ่งเหล่านั้นหมดไปแล้ว สิ่งที่จะต้องสู้กันในโลกคือในเรื่องของสติปัญญา ในเรื่องของภูมิความรู้ ภูมิปัญญาต่าง ๆ ยิ่งเราเข้าช้าเท่าไร โอกาสที่เราจะเข้าไปแข่งขันในเรื่องของภูมิปัญญาระหว่างประเทศนั้นก็ยิ่งน้อยลงเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผมขอสนับสนุนให้เราเข้าเป็นสมาชิกเป็นภาคีของทั้ง ๒ ข้อตกลงนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณดวงครับ นายตวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ความจริงผมจะพยายามที่จะต้องเห็นด้วย และคล้อยตามกับข้อคิดเห็นของรัฐบาล ตลอดจนท่านสมาชิกฯ ที่ได้กรณอธิบายถึงความดีงามของการเข้าเป็นภาคีพีซีที พยายามแล้วพยายามอีก แต่ที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องอธิบายต่อสภาแห่งนี้ ต้องให้การยืนยันต่อสภาแห่งนี้ว่า ท่านจะสามารถดำเนินการตามมาตรา ๘๖ (๒) ว่าด้วยการรักษาและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทยอย่างไร ผมอยากจะเริ่มต้นอย่างนี้ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ วันนี้ อย่างที่ท่านสมาชิกฯ หลายท่านได้กรณอธิบายว่าขณะที่เราไม่เปิดประเทศ ต่างประเทศ ก็ยังคงเข้ามาจดสิทธิบัตรภายในประเทศ กรณีศึกษาเป่ล่าน้อยคือตัวอย่างที่คนไทยเอง ต้องตกใจกันทั่วประเทศ ผมคิดว่าท่านอธิบดีทราบดี ท่านรัฐมนตรีทราบดี -----

เวลาเราจะทำสนธิสัญญากับต่างประเทศหรือทำข้อตกลงกับต่างประเทศเราจะอธิบายคุณค่าความงดงามประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับอย่างมหาศาล ผมยกตัวอย่างกรณีเอฟทีเอ ท่านประธานฯ คงทราบดี ว่าตอนที่เราจะทำสัญญาเอฟทีเอนั้นหรือกรณีเจทีพีเอ (JTEPA) ก็ตามเราจะพูดถึงคุณค่ามหาศาลที่ประเทศไทยจะได้รับ แต่พอเราทำสัญญาไปแล้วเกษตรกรของประเทศไทยภาคเหนือของเราล้มละลายก็พันรายเป็นปัญหาเศรษฐกิจของประเทศอย่างไรบ้าง เราไม่ได้พูดถึงเลย ผมคิดว่าข้อสังเกตเหล่านี้เป็นข้อสังเกตที่รัฐบาลเองต้องอธิบายต่อสภาแห่งนี้ ผมมีคำถามผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลว่า เมื่อเราเข้าเป็นสมาชิกภาคีของพีซีทีแล้วแน่นอนทีเดียวประโยชน์ที่ท่านได้อธิบายต่อสภาแห่งนี้ทุกคนก็ยอมรับ แต่คำถามก็คือว่าเราจะมิกลไกใครมาปกป้องคุ้มครองภูมิปัญญาของไทย มาปกป้องคุ้มครองสิ่งที่เป็นสิทธิบัตรของคนไทยที่จะไม่ต้องถูกละเมิดจากคนต่างชาติ เพราะแม้เราไม่ได้เปิดให้เป็นสมาชิกของพีซีทีเขาก็เข้ามา แต่พอเราเปิดยิ่งเสียเปรียบเขาครับ ท่านประธานฯ ครับ เราทำอย่างไร เรามีกลไกใด เรามีกฎหมายฉบับใดรองรับ แม้แต่รายงานการศึกษาของคณะกรรมการการพาณิชย์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็ได้แสดงความห่วงใยไว้ในหน้า ๘ ว่าด้วยสิทธิบัตรยาว่าด้วยพันธุ์พืช แม้แต่จุลชีพ ยิ่งโลกมีความสลับซับซ้อน ยิ่งข้อเสนอของท่านสมาชิกฯ ที่บอกว่า เราเป็นประเทศเล็ก ๆ ผมคิดว่าเรื่องนี้มีความจำเป็นที่รัฐบาลต้องอธิบายต่อสภาแห่งนี้เพื่อให้ได้มีความมั่นใจว่าเราจะทำเรื่องนี้บนพื้นฐานที่เราู้เราเข้าใจ แล้วเรามองเห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทย จึงขอประทาน อนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาล ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณเดือนใจ นางเดือนใจ ดิเทศน์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ ดิฉัน เดือนใจ ดิเทศน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉันมีความห่วงใยใน ๒ ประเด็นหลัก

ประเด็นที่ ๑ ในรายงานของรัฐบาลที่ระบุว่า ก่อนที่จะเสนอให้ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกฯ ได้มีการรับฟังความเห็นประชาชนแล้ว แต่ดิฉันขอเรียนถามว่าท่านได้เชิญองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคแล้วก็เครือข่ายผู้ป่วย ผู้ติดเชื้อ หรือเกษตรกรรายย่อยให้เขา

ได้รับทราบหรือแปล่าว่าจะมีผลกระทบอะไรต่อเขาบ้าง รวมทั้งในรายงานที่ระบุถึงกลุ่มผู้ที่ได้รับประโยชน์บอกว่าผู้ที่รับประโยชน์มีตัวอย่าง เช่น นักประดิษฐ์หรือว่าการพัฒนาต่อยอดเทคโนโลยีผู้ประกอบการรายใหญ่ รายย่อยต่าง ๆ แต่ว่าผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อคนตัวเล็กตัวน้อยที่เขาไม่ได้รับรู้มีอะไรบ้าง ดิฉันจึงขอเสนอว่า สถาบันบัญญัติแห่งชาติน่าจะเลื่อนการมีมติเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบไปก่อน แล้วก็จัดให้กรรมการการมีส่วนร่วมได้จัดรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มประชาชน เช่น องค์กรผู้บริโภคแล้วก็เครือข่ายเกษตรกร หรือผู้ติดเชื้ออีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะมีการลงมติ เป็นข้อเสนอ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถาบันบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสถาบันบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณภักทระ นายภักทระ คำพิทักษ์ : กราบเรียนท่านประธานสถาบันบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ ผม ภักทระ คำพิทักษ์ สมาชิกสถาบันบัญญัติแห่งชาติ การพิจารณาวันนี้จะเป็น ๒ เรื่องในคราวเดียวกัน โดยส่วนตัวผมแล้วผมคิดว่าการที่จะให้ประเทศเข้าเป็นภาคีอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมหรือปารีสคอนเวนชันเป็นเรื่องที่พอรับได้ แล้วก็ไม่มีเหตุผลใดที่จะไปคัดค้านมากนัก เพราะว่าข้อดีข้อเสียของการเป็นภาคีต่าง ๆ นี้ก็อยู่ที่ประเทศของเราเองว่าเราจะเอาประโยชน์จากมันได้มากน้อยขนาดไหน ผมมีข้อสังเกตนิดหน่อยซึ่งผมคิดว่าไม่เพียงแต่ตัวของกระผมเอง แต่ยังเป็นคนทำงานระดับประเทศ-----

ท่านอาจารย์สุภชัย พานิชภักดิ์ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านเป็นคนไทยที่เราภาคภูมิใจได้
ว่าไปทำงานอยู่ในองค์กรระหว่างประเทศอย่างองค์การ (UNCTAD) ท่านให้เขียนข้อเสนอเขียน
ลงมติชนเมื่อวันก่อนนี้เองว่า ยุทธศาสตร์หนึ่งที่รัฐบาลหน้าหรือคนไทยต้องคำนึงถึงมาก ๆ
ก็คือว่าเราจะเอาประโยชน์จากการเข้าไปเป็นองค์กรสมาชิกระหว่างประเทศได้มากน้อย
เพียงใด ท่านไม่ได้เขียนรายละเอียดมากนักแต่เขียนด้วยความสุภาพ ซึ่งผมคิดว่าถ้าไปรีวิว
(Review) ดู ประเทศไทยเป็นเยอะ เป็นสมาชิกองค์กรโน่นองค์กรนี้ แต่ว่าเราจะได้ประโยชน์
จากการเป็นสมาชิคนั้นมากน้อยขนาดไหนนั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งผมคิดว่าถ้ามีการประเมิน
จริง ๆ แล้วอาจจะไม่คุ้มค่านัก แต่เอาเถอะครับปารีสคอนเวนชันชั่งกั๊กกันไปนะครับ
ประเด็นที่จะต้องพิจารณาให้ถ่องแท้ซึ่งผมคิดว่าในขณะที่คนเขาอ่าว่าสภาแห่งนี้เป็นขั้นที่
สี่เขียว ผมว่างานที่ได้ทำมาตลอดระยะเวลา ๑ ปี ในการตรวจสอบเรื่องต่าง ๆ ก็คงจะปรากฏ
ชัดว่า สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ทำหน้าที่ในส่วนนี้ได้เต็มกำลังหรือยัง ผมมีความคิดว่า
ในส่วนของสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือทางสิทธิบัตรหรือที่เรียกกันย่อ ๆ ว่าพีซีทีเป็น
สิ่งที่ต้องพิจารณากันให้ถ่องแท้แล้วผมคิดว่าการลงมติคราวนี้ถึงแม้จะเป็นการพิจารณา
โดยดูการเห็นชอบให้หรือไม่ให้ฝ่ายบริหารไปลงนามร่วมเป็นภาคีของพีซีทีหรือไม่นี้
เป็นงานที่สำคัญยิ่งของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เราได้พักการพิจารณากฎหมายมาตั้งแต่ก่อน
การเลือกตั้ง แต่เรายังคงพิจารณาเรื่องการให้เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบการลงนามในภาคี
ต่าง ๆ ระหว่างประเทศ การลงนามฉบับนี้การลงมติวันนี้จะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญแล้ว
อาจจะเป็นผมคิดว่าน่าจะเป็นการลงมติเรื่องเกือบจะสุดท้ายของสภาแห่งนี้ ฉะนั้นก่อน
ที่จะลงมติผมใครจะนำเสนอข้อมูลและความคิดเห็นที่ต่างออกไปสักเล็กน้อย ผมคิดว่า
การพูดถึงข้อดีของการเป็นภาคีของพีซีทีเพียงแต่เราจะจดให้คนอื่น เราไปเป็นภาคีแล้ว
ทำให้เราจดสิทธิบัตรในประเทศอื่น ๆ ได้ง่ายขึ้นเป็นเพียงการพูดถึงข้อมูลด้านดีเพียง
ด้านเดียวเราไม่ได้พูดถึงหมดนะครับ ในขณะที่เราเปิดไปจดที่บ้านอื่น เขาก็มาจดบ้านเรา
ได้ง่ายขึ้น เขามาจดบ้านเราได้ง่ายขึ้นนี้ถูกอยู่ครับว่าประเทศที่มีความสามารถหรือว่ามีเงิน
มีกำลังเงิน อุตสาหกรรมที่มีกำลังเงินในต่างประเทศย่อมมาจดประเทศเราได้ไม่ยากอยู่แล้ว
แต่สิ่งที่น่าห่วงผมว่าไม่ใช่ว่าเขามาจดบ้านเราได้ง่ายขึ้น แต่สิ่งที่น่าห่วงก็คือว่าเขาถึงข้อมูล

เราได้ง่ายขึ้นเขาจะเข้าถึงข้อมูลเราได้ง่ายแล้วก็มีการตรวจสอบอะไรเยอะแยะมากมาย ในทางกลับกันเราต้องไปคิดว่าเราเองมีความสามารถในการที่จะจดหรือคิดค้นหรือประดิษฐ์ นวัตกรรมใหม่ ๆ ที่พอที่จะไปทำไปจดสิทธิบัตรในระหว่างประเทศอย่างน้อยสักเพียงใด คิดแค่นั้นยังไม่พอ ผมคิดว่าเราจำเป็นที่จะต้องดูไปอีกว่า จำนวนที่เราจดสิทธิบัตรในประเทศ ของเรานี้ถึงจุดไปแล้วมีขนาดไหนที่สามารถที่เอาไปพัฒนาในเชิงอุตสาหกรรมในเชิง พาณิชยกรรมได้ และเป็นอุตสาหกรรมพาณิชยกรรมที่ลักษณะเป็นการขายข้ามชาติ ผมว่า หัวใจอยู่ตรงนี้ถ้าเราเปิดแล้วเราไม่มีความสามารถในการที่เราจะคิดค้นประดิษฐ์ ถึงเรามี ความสามารถในการคิดค้นประดิษฐ์แต่เราไม่ได้เอาไปใช้ในเชิงพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และการใช้ในเชิงพาณิชยกรรม อุตสาหกรรมนั้นไม่ได้เอาไปค้าขายในระหว่างประเทศ-----

- ๒๕/๑

ผมว่าการเปิดให้คนอื่นเข้ามาถึงข้อมูลของเรา การเปิดให้คนอื่นเข้ามาถึงหลังบ้านของเรา มาดูทุกสิ่งทุกอย่างของเรา จะคุ้มค่าหรือไม่ ผมเห็นว่าการเป็นภาคีอะไรประเภทนี้อาจจะเป็น สถานการณ์ที่ค่อย ๆ เป็น ค่อย ๆ ไปได้ โดยเราใช้วิจรณ์ญาของเราว่าสถานการณ์ไหน ที่จะเป็นประโยชน์กับประเทศเรามากที่สุด เราเข้มแข็งพอที่เราจะไปจดแล้วหรือไม่ เราเข้มแข็งพอที่เราจะไปต่อสู้กับเขาในเวทีระดับชาติระดับโลกแบบนั้นได้หรือไม่ ถ้าเราไม่เข้มแข็งผมว่าเราชกค่อย ๆ ซ้ำมรุ่งไป น่าจะเป็นผลดีและเป็นประโยชน์มากกว่า ประการสำคัญถัดไป คุณภาพของคนของเรา ผมได้รับความกรุณาจากทางกรมทรัพย์สินทางปัญญา ไปดูตัวเลขจำนวนการจดทะเบียนในปี ๒๕๔๕ ประเทศไทยยื่นขอ ๕,๘๒๑ ฉบับ ในส่วนของประเทศไทย ๓,๕๖๔ ฉบับ เพิ่มขึ้นตามลำดับ จำนวนที่สิทธิบัตร มีการจดในปี ๒๕๔๕ ๕๖๘ ฉบับ จากที่ยื่นทั้งหมด ๓,๐๐๐ กว่าฉบับ ๕๐๐ กว่าฉบับนี้ ก็ยังไม่รู้ว่าเอาไปใช้จริงได้ทำอะไร จดไว้เอาไปใช้ในเชิงพาณิชย์แล้วก็ทำลักษณะอุตสาหกรรม ได้มากน้อยขนาดไหน ยังไม่ทราบ จำนวนเจ้าหน้าที่ของเราไปดู ผมคิดว่า ๆ ในเอกสารรายงานประจำปี ข้อมูลของทางกรมฯ บอกว่าเรามีเจ้าหน้าที่ทางกฎหมายอยู่ ประมาณ ๒๕ คน ประทานโทษครับ ผมคิดว่าแม้แต่ฝ่ายกฎหมายของเราก็มีความรู้ทางด้าน วิทยาศาสตร์ ต่างประเทศจะต้องมีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ควบคู่ไปกับทางด้านนิติศาสตร์ ในการทำกฎหมายทางด้านพวกนี้โดยเฉพาะในส่วนของเอกชน มีอยู่เท่าไร คนไทยมีบริษัท ที่เป็นลॉว์เฟิร์ม (Law firm) และมีความรู้ความสามารถในระดับนี้มีไม่มาก สิ่งที่จะเกิด ตามมาก็คือว่าในขณะที่เราไม่ได้พัฒนาคนด้านนี้ขึ้นมาเลย ความแข็งแกร่งตรงนี้เราไม่มีเลย การเปิดให้ต่างประเทศเข้ามาจด การพัฒนาคนของเราทางด้านกฎหมายด้านนี้แทบจะหายไปเลยนะครับ เพราะว่าเขาจะเอาทนายจากต่างประเทศเข้ามาจด ด้วยกระบวนการที่มี ร่วมมือ กับฝ่ายกฎหมายของบ้านเราได้ แต่ว่าตัวนักกฎหมายของบ้านเรา ที่จะพัฒนาขึ้นมาตรงนี้ มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ควบคู่กับทางด้านนิติศาสตร์ ก็จะไม่ถูกพัฒนา ถัดไปอีก นะครับ ระบบฐานข้อมูลของเราถามว่าดีหรือยัง ง่ายที่สุดซึ่งผมคิดว่าน่าจะเป็นปรากฏการณ์ ที่ตอบคำถามนี้ได้ก็คือว่าเมื่อเราทำซีแอล (CL) ทำนายกรัรัฐมนตรี ในฐานะฝ่ายบริหาร ได้สอบถามว่าข้างตัว ได้มีการจดทะเบียนเอาไว้หรือไม่ สถานภาพการจดทะเบียนเป็น อย่างไร ปรากฏว่าฝ่ายบริหารไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจนเรื่องนี้ก็ ขณะที่เราจะทำเรื่อง

ซีแอล ฐานข้อมูลของเราตอนนี้ก็ยังไม่พร้อมพอ ในฐานะที่เรายังไม่พร้อมพอขณะนี้เราจะขึ้น
ชกในเวทีใหญ่ ๆ ผมคิดว่าเราต้องคิดให้หนัก ระวังให้มาก ในทางกลับกันจากเรื่องการทำ
ซีแอลอีกเหมือนกันบริษัทต่างชาติ ซึ่งพยายามที่จะหาประโยชน์จากบ้านเราก็ใช้ส่วนผสม
ของยาอยู่ไม่กี่ตัวที่หมดอายุแล้วมาผสมกันตัวสองตัว เพื่อที่จะขอจดสิทธิบัตร
ในประเทศไทย เกือบจะมีการให้สิทธิบัตรกับบริษัทเหล่านั้นไปเหมือนกัน ตรงนี้จะมา
สะท้อนกลับถึงจำนวนเจ้าหน้าที่ของเรา ถึงความพร้อมของเรา ผมไม่ได้ว่าทาง
กรมทรัพย์สินทางปัญญา ผมคิดว่าทางกรมฯ ทำภาระที่สำคัญ โดยจะได้รับงบประมาณ
ที่เพิ่มขึ้น ได้รับการสนับสนุนบุคลากร แล้วก็ได้รับการอบรม มีการฝึกปรือมีความเชี่ยวชาญ
ได้มากขึ้น แต่เล่าเรื่องนี้เพื่อที่จะสะท้อนให้เห็นว่าสถานการณ์ที่เราจะสู้รบกับเขา เราไม่มี
ความพร้อมครับ เมื่อเราไม่มีความพร้อมเราจะเปิดไปถึงขนาดนั้นหรือไม่ -----

ประเด็นที่สำคัญที่สุดอีก ๒ ประเด็น ที่ผมคิดว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้ จะต้องพิจารณาให้ลึกซึ้งก็คือว่า ท่านกรุณาดูเอกสารฉบับนี้นะครับ คู่มือหน้า ๔๒ ข้างหลังนะครับ พูดถึงเรื่องพีซีที พูดถึงกระบวนการระงับข้อพิพาท ภายใต้ข้อ ๖๔ (๕) เมื่อเกิดข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างประเทศภาคีสมาชิกเกี่ยวกับการตีความหรือการ บังคับใช้สนธิสัญญาฯ นี้ หรือข้อบังคับซึ่งไม่สามารถระงับได้โดยการเจรจา ประเทศภาคีสมาชิกที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาท อาจจะนำข้อพิพาทขึ้นสู่ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ จัดเส้นได้ ๒ เส้น ๓ เส้น ตรงคำว่า ขึ้นสู่ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ โดยจะต้องปฏิบัติ ไปตามระเบียบปฏิบัติของศาลนั้น นี่ก็คือศาลโลกครับ คำถามก็คือว่า ถ้าเราอนุมัติคราวนี้ ผลที่สืบเนื่องก็คือ ถ้าผลจากการเกิดข้อขัดแย้งนี้ เราจะขึ้นสู่ศาลโลกนะครับ นี่คือ ความหมายที่ท่านจะลงคะแนนในวันนี้ ผมเรียนเลยว่าที่ผ่านมามีน้อยมากหรือเกือบจะ ไม่มีเลยที่เราเอาประเทศเข้าไปผูกพันสนธิสัญญาระหว่างประเทศในลักษณะนี้ บทเรียนที่เกิดขึ้นแล้วคือ เรื่องเขาพระวิหารนะครับ เมื่อหลายสิบปีก่อน อันนั้นผูกพัน เรื่องศาลโลก เรามีบทเรียนจากตรงนั้นมาแล้วทำให้เราไม่ยอมรับเรื่องเขตอำนาจของศาล ในกรณีศาลโลกนะครับ ถ้าเราอนุมัติตรงนี้ไป หมายความว่าข้อ ๖๔ (๕) ต่อไปนี้เข้าไปสู่ ตรงนั้นนะครับ แล้วเขายังมีอำนาจมากกว่า มีเงินมากกว่า ท่านลองคิดว่าสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีการจดสิทธิบัตรปีหนึ่งไม่รู้กี่พันก็หมื่นฉบับนะครับ ของเขาพอเขาจดแล้วมีผลมาถึง ในบ้านเราด้วย มาจดในบ้านเรา มีผลครอบคลุมไปถึงบ้านเราด้วย อุตสาหกรรมเล็ก อุตสาหกรรมน้อยที่จะทำขึ้นมาครับ เพียงแต่คิดอะไรขึ้นมา เขาอาจจะทำไม่ได้ เพราะว่าเป็นสิทธิบัตรของอเมริกาแล้ว พอจะเข้าสู่กระบวนการขัดแย้งยังเข้าไปสู่ศาลโลก อยู่อีก อย่างนี้แล้วเราจะทำอย่างไรครับ เราจะสู้ประจัญหน้า ซึ่งผมคิดว่าการที่เราจะไปสู่ กระบวนการนี้น่าจะเป็นเรื่องที่ใคร่ครวญให้รอบคอบ

ประเด็นที่ ๒ ซึ่งผมคิดว่ามีความสำคัญไม่น้อยกว่ากรณีศาลโลก เขตอำนาจศาลก็คือว่า เมื่อหลายเดือนก่อนทางสหรัฐฯ พยายามทำข้อตกลงทางการค้ากับเรา เปิดเสรีทางการค้า มีข้อเสนอที่จังหวัดเชียงใหม่ให้เราเปิดเสรีในด้านการจดสิทธิบัตร เรื่องจุลชีพเรื่อง โน้นเรื่องนี้ เยอะแยะไปหมดนะครับ ซึ่งหลายกลุ่มในประเทศของเรา ก็มีความเห็นแย้งอยู่ แล้วก็ออกมาเคลื่อนไหวคัดค้านนะครับ ขอเรียนว่าพีซีทีเป็นการที่

ทำเป็นข้อตกลง สำคัญของพีซีที่ครอบคลุมนะครับ แล้วก็มากกว่าข้อตกลงทริปส์ที่มีอยู่ ถ้าเราเซ็นให้ภาคีพีซีที่ตัวนี้ไป อเมริกายิ้มเลยครับ ผมคิดว่านะครับ เขาไม่จำเป็นที่จะต้อง มาทำเอฟทีเอกับเราอีกเลย ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมก็คิดเอาเอง นะครับ อาจจะคิดรอบคอบหรือไม่รอบคอบ ผมอยากขอเสนอก็คือว่า ถ้าเราจะทำข้อตกลง กับอเมริกาซึ่งเป็นตลาดใหญ่กับเรามากที่สุด และเรารู้ว่าเขามีความต้องการอะไรจากเราอยู่ แล้ว เราทำไมไม่เก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ต่อรองกับเขาในการทำเอฟทีเอ ทำไมเราไปให้ทางอ้อม กับเขาโดยที่เราไปลงนามในพีซีที -----

กระทรวงพาณิชย์อาจจะเห็นความสำคัญของการทำเรื่องสิทธิบัตรและพัฒนาสิทธิบัตร แต่ลืมไหมครับว่าจะเกี่ยวเนื่องไปกับเรื่องของการเจรจาการเปิดเสรีทางการค้าไทย กับสหรัฐฯ โลกของการค้าผมคิดว่าเราต้องใช้ข้อต่อรองทุกอย่างที่เรา มี ทรัพยากรที่เรา มี ข้อเด่นทุกอย่างที่เรา มี ไปต่อรองกับเขา ถ้าเราทำเช่นนี้เสียแล้วนี่เขาก็ยิ้มหวานนะครับ แล้วเราจะเอาอะไรไปต่อรองกับเขาอีก เมื่อทำเอฟทีเอเราก็ยิ่งเสียเปรียบในการทำเอฟทีเอ ครับ ถ้าฟังใน ๒ – ๓ ประเด็นที่ผมกราบเรียนสั้น ๆ ผมคิดว่าอันนี้ต้องทำให้เราคิดให้หนัก ผมว่าทำให้เราต้องคิดให้หนัก สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะ โหวต (Vote) ครั้งนี้ เป็นครั้งสุดท้าย ผมเข้าใจว่าการโหวตครั้งนี้ไม่ได้เป็นแค่ทำให้ประเทศไทยไปลงนามในภาคี ของ ๒ อันนี้เท่านั้น กระทบกระเทือนไปถึงเขตอำนาจศาล กระทบกระเทือนไปถึงแบบอย่าง อื่น ๆ ที่จะตามมาอีก โดยส่วนตัวผมแล้วผมคิดว่า ปารีสกอนเวนชั่นพอร์รับ ได้ครับ แต่ไปเซ็น แล้วก็อยากจะให้เอาประโยชน์จากเขามาก ๆ เหมือนกัน ลองศึกษาไคร่ครวญให้รอบคอบ ชกทีละรุ่นดีไหมครับ ผมคิดว่าอย่างนั้นนะครับ อย่าชกข้ามรุ่นเลยครับ เราดูตัวเราเองเถอะ ประเทศเราเองเราก็ยังไม่พร้อมในหลาย ๆ อย่าง ผมว่าค่อยเป็นค่อยไปจะดีกว่าไหมครับ ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ เพียงเท่านี้ และส่วนตัวผมเองผมคิดว่า การให้สัตยาบัน ในพีซีทีนี้เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะรับใน ณ เวลานี้ นะครับ ต่อเมื่อเราพร้อมจริง ๆ แล้วจะเป็น ประโยชน์กับประเทศเราจริง ๆ มีการไคร่ครวญให้รอบคอบและเราค่อยทำน่าจะเป็น ประโยชน์ในภายภาคหน้า แต่ไม่ใช่เวลานี้ ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอกจรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวรัชย์ครับ

นายวรัชย์ ชวพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพครับ กระผม นายวรัชย์ ชวพงศ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นะครับ ในเรื่อง
การนำเสนอของรัฐบาลในเรื่องของอนุสัญญาปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สิน
อุตสาหกรรมและสิทธิปัญญาว่าด้วยความร่วมมือด้านสิทธิบัตร คือกระผมขอกล่าวอ้าง
ต่อจากท่านอาจารย์อดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ ซึ่งเราอยู่ในคณะกรรมการการเกษตรฯ ด้วยกัน
ซึ่งในวันนั้นเราได้เชิญทางเจ้าหน้าที่ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ก็ได้มาชี้แจง ส่วนหนึ่ง
ทำความเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ นะครับ คือก่อนอื่นกระผมขออนุญาตเรียนท่านประธานฯ

ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ ว่า ในเรื่องอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สิน
อุตสาหกรรมนี้ นะครับ คือหลัก ๆ ท่านรัฐมนตรีก็ได้ชี้แจงมาแล้วรวมทั้งท่านอาจารย์อดิศักดิ์
คือส่วนหนึ่งผมอยากขอทราบเรียนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องของความเกี่ยวพันของดับเบิลยูทีไอ
ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องเกี่ยวข้องกัน ประเทศไทยเราเป็นสมาชิกของดับเบิลยูทีไอด้วยนะครับ
เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เราจะต้องทำไปด้วย เพราะเป็นเรื่องของการค้า ผมเองพูดตรง ๆ ว่า
ก็ไม่ได้ศรัทธาดับเบิลยูทีไอเท่าไร แต่เมื่อเราอยู่ในกติกาของโลกเราก็จำเป็นต้องกระทำ
ในเรื่องนี้ท่านอาจารย์ครับ ท่านประธานฯ ครับ คือต้องยอมรับว่าในเรื่องของขอบเขต
อุตสาหกรรมนี้การที่เราจะต้องไปทำสัญญาตรงนี้เหมือนกับที่ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ
ซึ่งเป็นสมาชิกของดับเบิลยูทีไอและก็ได้ทำไปแล้วหลายประเทศ ถ้าเราไม่ทำนี้ผมเรียนว่า
ทั้ง ๒ สัญญานี้ นะครับ เราตกขบวนรถไฟ ในวงการค้าโลกที่เราเรียกกันว่า โลกาภิวัตน์
ทุกวันนี้ถ้าเราไม่ทำประเทศไทยเราจะเสียเปรียบ ผมยืนยันว่าเสียเปรียบ ส่วนเพื่อนสมาชิกฯ
บางท่านเมื่อสักครู่นี้ ด้วยความเคารพที่ท่านพูดถึงหลักของเขาพระวิหารนี้ ผมคิดว่า
คนละเรื่อง เนื่องจากว่าเป็นเรื่องของหลักดินแดน ในขณะที่จริง ๆ เราอาจจะเสียเปรียบเขา
นะครับ ซึ่งถ้าเราไม่ขึ้นศาลโลกก็ยอมได้อยู่แล้วในเรื่องของหลักดินแดน ไม่ใช่ประเทศ
อินโดนีเซีย แต่บังเอิญในเรื่องนี้เรื่องของการค้า -----

ในขณะที่การค้าโลกเมื่อเป็นไปอย่างนี้ถ้าเราไม่ทำ อย่างที่ผมเรียนว่า ไม่ว่าในเรื่องของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ หรือเครื่องหมายการค้าเราจะไปทำเข้าไปในระบบของการค้าไม่ได้ ส่วนในเรื่องของการคุ้มครองสิทธิบัตรก็เหมือนกัน อาจจะทำให้เราต้องคุ้มครอง พูดถึงว่าเขียนคนชาติ ในทำนองเดียวกันเมื่อเราเป็นสมาชิกภาคีเราไปทำจดทะเบียนเขาก็ต้องคุ้มครองเรา เป็นปฏิภาระซึ่งกันและกัน ผมถึงกราบเรียนสั้น ๆ ว่าในเรื่องนี้ในส่วนของการมาตรการการเกษตรฯ เรื่องสินค้าการเกษตรหรืออะไรก็ตามที่เราได้ซักถามกัน อย่างวันนั้นรู้สึกจะ ๓ - ๔ ชั่วโมง คือจริง ๆ แล้วในเรื่องนี้กราบเรียนเพื่อนสมาชิกฯ ว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ ถึงแม้ว่าจะมีเพื่อนสมาชิกฯ บางท่านบอกว่า น่าจะต้องมาให้ยืดยาวไป ผมว่าหลาย ๆ เรื่องในประเทศไทยเรายาวกัน ยาวจนไม่จบ ยาวจนหลาย ๆ เรื่องจนประเทศไทยเสียหาย และผมเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเราต้องเชื่อใจนะครับ คงไม่มีใครที่จะทำให้ประเทศไทยเสียหาย เขาต้องทำเพื่อประเทศไทย ใครบ้างครับที่จะทำให้ประเทศไทยเสียหาย เพราะท่านเป็นคนไทยนะครับ ตรงนี้เราต้องเห็นใจและต้องเข้าใจ ต้องมีความเข้าใจในความเป็นคนที่ทำหน้าที่ซึ่งกันและกัน ในส่วนที่ว่าถ้าเราข้องใจเขาก็มาชี้แจง ผมเองผมเรียนว่า ผมเองวันนั้นผมได้ซักถามพอสมควรนะครับ ตรงนี้ผมเรียนว่า เราต้องไว้วางใจที่จะต้องทำอะไรเพื่อประเทศชาติบ้าง เราส่วนใหญ่ซักซ้าและมักจะไปยืดยาวรอบประชาพิจารณ์อะไรมากมาย แต่ก็ไม่ใช่ไม่ทำนะครับ เพราะว่าเจ้าหน้าที่เองเขาบอกเขาได้ทำกันมาเยอะแยะ แล้วเสียเวลากันมาพอสมควรแล้ว ตรงนี้เห็นควรอย่างยิ่งที่ทางสภาต้องพิจารณาว่าควรจะผ่าน เพราะหลาย ๆ เรื่องถ้าไม่อย่างนั้นเราเสียหาย แล้วเราตกขบวนรถไฟอย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสมชาย แสวงการ ครับ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฟังตัวแทนของรัฐบาลในการชี้แจงแล้วก็ดูเหมือนจะเห็นคล้อยตามไปเหลือเกินนะครับว่า ความตกลงทั้ง ๒ อันนี้เป็นสิ่งที่ดีเหลือเกิน ผมก็แปลกใจนะครับ ต้องมีข้อเสียบ้างนะครับ ไม่ใช่แต่มีข้อดีอย่างเดียว ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า

ในคำอธิบายจากเอกสารของท่านเท่าที่ศึกษาและพยายามติดตามเรื่องนี้บอกว่า เปิดโอกาสให้คนไทยได้รับความคุ้มครองสิทธิบัตรในต่างประเทศได้สะดวก รวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่ายถึงประมาณร้อยละ ๓๐ ค่าใช้จ่ายก็จะน้อยกว่าปัจจุบันในการยื่นจดสิทธิบัตรใน ๕ ประเทศซึ่งจะต้องจ้างทนายในประเทศนั้น ๆ การเขียนคำขอเป็นภาษาท้องถิ่น ค่าเดินทางประมาณ ๓.๗ ล้านบาท ถึง ๖.๗ ล้านบาท และมีเวลาในการพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยผู้ยื่นสามารถจดสิทธิบัตรที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาและแจ้งความประสงค์ขอรับรองในประเทศที่เป็นสมาชิกพีซีที สำคัญนะครับ ๑๓๘ ประเทศได้ในคราวเดียวกัน เพื่อให้องค์กรทรัพย์สินทางปัญญาของโลกดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นและก่อนตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าจะขอรับการคุ้มครองในประเทศใดบ้างที่จะคุ้มครองการลงทุน ก็เรียนครับว่า ข้อมูลที่ท่านให้นั่นเป็นข้อมูลที่ดีเหลือเกิน ดูเหมือนจะง่าย เราไม่ต้องเดินทางไปต่างประเทศแล้วเราก็กำเนินการในเรื่องนี้เลย จากสถิติตัวเลขซึ่งเดี๋ยวผมคงจะเรียนต่อไป ซึ่งอันนี้เป็นตัวเลขของทีดีอาร์ไอ (TDR) มีรายงานศึกษาวิจัยไว้อย่างชัดใน โครงการยุทธศาสตร์ด้านทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อรองรับผลกระทบจากความตกลงทางการค้าเสรีต่อเอสเอ็มอี (SMEs) ของประเทศไทย โดยมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๕ มีความเห็นดูเหมือนจะตรงข้ามกับสิ่งที่ท่านชี้แจงเหตุผลที่เป็นเช่นนั้นเพราะอะไรครับ เพราะในการเดินทางไปจดสิทธิบัตรอะไรต่าง ๆ ของประเทศไทยในประเทศยักษ์ใหญ่อย่างสหรัฐอเมริกาหรือประเทศมหาอำนาจนั้น แท้จริงแล้วมีเพียงไม่กี่เรื่องหรือครับที่เราไปทำเช่นนั้น ขณะเดียวกันกลับข้างกันเขาเหล่านั้นได้จดในประเทศไทยเยอะมาก แล้วก็ผ่านระบบตัวแทน ซึ่งเราหวังที่จะใช้เป็นช่องทางในการได้สิทธิจากเขา ๑๓๘ ประเทศ ซึ่งผมคงจะเรียนต่อไปว่า เราเองนั่นพร้อมแล้วหรือยังที่ต้องมาตรวจสอบกันเอง ขณะเดียวกันถ้าเราไม่พร้อมเท่ากับเราเปิดประตูเขาดังแต่หน้าบ้านทะเลหลังบ้าน ทะลุท้ายครัวทั้งบ้านเลย นะครับ ๑๓๘ ประเทศซึ่งเขาเตรียมไว้อยู่แล้วนะครับ ทั้งนี้ที่ท่านอนุมัติลงไปพร้อมที่จะเข้าประเทศไทย เราเองนั่นมาดูว่าเราไม่พร้อมอะไรบ้าง -----

ในรายงานของทีดีอาร์ไอระบุว่าใครจะเป็นคนได้ประโยชน์กว่ากัน ผมเอาเฉพาะในบท
ข้อเสนอแนะทางนโยบายระบุไว้ว่า ในการเจรจาตกลงการค้ากับประเทศต่าง ๆ
โดยเฉพาะ ซึ่งผมคิดว่าในกลุ่มนี้ก็คือสหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำ จะเรียกร้องให้ไทยเพิ่มระดับ
ของการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในระดับสูงมากกว่าความตกลงของดับเบิลยูทีโอ
สหรัฐฯ ได้เรียกร้องให้ไทยเพิ่มระดับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่เข้มงวดเกินกว่า
กฎหมายในของสหรัฐฯ เสียอีก ยกตัวอย่างกรณีผลิตภัณฑ์ยา การคุ้มครองทรัพย์สิน
ทางปัญญาที่เข้มงวดเกินไปเป็นสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นการสร้าง
แรงจูงใจในการเกิดการลงทุนทางทรัพย์สินทางปัญญา แต่อย่างไรก็ตาม ก็ต้องมี
ความสอดคล้องกับระดับการพัฒนาประเทศด้วย เนื่องจากว่าถ้าหากมีการคุ้มครอง
มากเกินไปแล้วประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างประเทศไทยก็จะส่งผลกระทบต่อในทางลบและเป็น
อุปสรรคต่อการขีดขวางการพัฒนาประเทศได้ ดังนั้นประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศกำลัง
พัฒนาควรมีระดับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่ต่ำกว่าประเทศพัฒนาแล้ว
อย่างสหรัฐฯ โดยหลักการแล้วประเทศไทยจึงไม่ควรเพิ่มระดับการคุ้มครองทรัพย์สิน
ทางปัญญาให้มากกว่าความตกลงของทริปส์ของดับเบิลยูทีโอ ในอดีตในการศึกษาของ
ทีดีอาร์ไอ ระบุว่ามีความเชื่อในเรื่องนี้ว่าจะทำให้การดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ
แต่อย่างไรก็ตาม รายงานวิจัยที่ผ่านมามีพบว่าไม่เป็นความจริง เป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาด
แล้วก็เกิดปัญหาขึ้นตามมา คำถามก็คือว่าสิ่งที่เราเตรียมพร้อมและเราอ้างว่าเตรียมพร้อมนั้น
ระบุในการศึกษาของคณะกรรมการฉบับนี้ดูแล้วก็เห็นสอดคล้องกับการรายงานของ
ทีดีอาร์ไอ ในข้อเสนอแนะของกรรมการพาณิชย์ของสภานี้มีความเห็นว่าเพื่อให้ไทย
ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเข้าเป็นภาคีพีซีที โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญานั้นควรเผยแพร่
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการยื่นการขอรับสิทธิบัตรผ่านระบบพีซีที
ให้กับผู้เกี่ยวข้อง อาทิ นักประดิษฐ์ นักวิจัย โดยเฉพาะเอสเอ็มอี (SMEs) ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
ถ้าเราเตรียมพร้อมมานานแล้วเราก็คงจะพร้อม อันนี้แสดงให้เห็นว่ายังไม่พร้อม ไม่ว่าท่านจะ
รายงานอย่างไรก็ตามต่อสภาในเอกสารที่ท่านได้ระบุไว้ต่อสภาแห่งนี้ว่ามีความพร้อม
มากมาย ในเอกสารยังระบุว่าต้องมีการจัดสัมมนา ประชุม อบรมเชิงปฏิบัติการ จัดทำคู่มือ
ดำเนินการ ส่งเสริมศักยภาพ พัฒนาศักยภาพของนักประดิษฐ์ นักวิจัยให้เป็นไปอย่างครบ

วงจรรและมีประสิทธิภาพ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ (Website) สิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ สื่อบริการทางปัญญาควรเร่งส่งเสริมให้ประชาชนไทย มีความรู้ความเข้าใจและมีความตระหนักในทรัพย์สินทางปัญญามากขึ้น สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยยังขาดความพร้อมและยังต้องดำเนินการอีกมาก ผมได้เรียนแล้วว่าเรา อาจจะเร่งรีบเกินไปหรือไม่ ทั้งนี้ที่เราเช่นเราได้รับโดยฉันทามติจากสภาแห่งนี้เข้าสมัคร เป็นภาคีแล้วแทนที่เราจะได้ประโยชน์จาก ๑๓๘ ประเทศ เราได้คิดใหม่ว่า ๑๓๘ ประเทศ นั้นซึ่งเขาเตรียมพร้อมอยู่แล้วก็จะไหลทะลักเข้าสู่ประเทศไทยทันที ผมมีคำถามว่าเหตุใด เรื่องเร่งด่วนระดับนี้จึงเป็นเรื่องเร่งด่วน เพราะว่ายังส่งผลกระทบในทางกว้างแล้วก็เป็น ผลกระทบที่ถาวร สภา สนช. แห่งนี้ทำงานมา ๑ ปี ๓ เดือนเศษด้วยความรอบคอบ ผมคิดว่า เหลือเวลาอีกไม่นานตรงนี้ สิ่งเหล่านี้ยังรอได้ ผมไม่อยากจะกล่าวไว้หรือสภานี้ แต่ก็คิดว่า ถ้าเหมาะสมแล้วจำเป็นในขณะที่เรายังไม่พร้อมแล้วเราก็พบว่าข้อเสนอแนะของกรรมาธิการ การพาณิชย์ซึ่งเรามอบหมายให้ไปทำงานนั้นก็พบความไม่พร้อม ส่วนข้ออ้างทั้งหลาย ที่กล่าวมาโดยกระทรวงพาณิชย์ซึ่งผมเข้าใจว่าพยายามทำอย่างเต็มที่แล้วนี้ก็ยังมีอีกว่า ปัจจุบันนั้นเรามีเจ้าหน้าที่เพียงเล็กน้อยในการพิจารณาเรื่องนี้ ทั้งนี้ที่ ๑๓๘ ประเทศไหลบ่า ไหลทะลักเข้ามาในประเทศไทยเรามีเจ้าหน้าที่สำหรับเรื่องนี้เพียงแค่ ๒๐ กว่าคน -----

สิ่งที่จะตามมาคืออะไรครับ คือขาดความรอบคอบในการพิจารณา กระทรวงพาณิชย์ เขาต้องยอมรับครับว่า เรามีปัญหาเรื่องสมองไหล คนเหล่านี้ออกไปอยู่ภาคเอกชนมากมาย เมื่อชำนาญการ เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอกราบเรียนในสิ่งที่สภาควรจะพิจารณาให้ดีกว่าครับว่า เมื่อเราจะเข้าเป็นภาคีนั้นท่านรัฐมนตรีก็บอกแล้วครับว่า เราไม่สามารถต่อรองได้ ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสภาพ ถ้าจะยอมรับสภาพใด ๆ แล้วนะครับ ยังมีการเซ็นสัญญา การลงนามอีกตั้งหลายประการที่ในโลกนี้ก็ต้องมีการเซ็นการค้ำกัน แต่ถ้าได้เปรียบ หรือได้ประโยชน์สมกันและกันนั้นก็ควรจะเซ็นอย่างยิ่ง แต่ถ้าทำแล้วเรายังไม่พร้อม เรายังมีคำถาม เรายังมีปัญหาที่ภาคประชาชนนั้นกังวลอยู่ เรายังมีความไม่เข้าใจของกลุ่มธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดย่อม เรายังมีปัญหาคำความรู้ ความเข้าใจของ หน่วยราชการและความเตรียมพร้อม ผมคิดว่าอย่าเพิ่งเลยครับ รอสักนิดหนึ่ง แล้วก็ทำให้รอบคอบกว่านี้จะดีกว่า ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านอาจารย์พรชัยคณะ นายพรชัย มาตั้งคสมบัติ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พรชัย มาตั้งคสมบัติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ อันที่จริงกรมการศึกษาก็ได้รับประโยชน์จากการชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ แล้วก็ได้มีโอกาสที่จะซักซ้อมทำความเข้าใจ ผมเองก็ไม่อยากพูดซ้ำที่ท่านรัฐมนตรีพูดไปแล้ว แล้วก็ท่านประธานคณะกรรมการการต่างประเทศและประธานคณะกรรมการพาณิชย์พูดไปแล้วนะครับ แต่อยากจะขอถือโอกาสนี้ให้แนวคิดและข้อมูลเพิ่มเติม สมาชิกฯ หลายท่านเป็นห่วงว่าเวลาเข้าสนธิสัญญาแล้วเราจะมีปัญหาผูกพันเพิ่มเติมหรือจะมีข้อเสียเปรียบอะไรเพิ่มเติมหรือไม่ครับ แล้วบางท่านก็เป็นห่วงว่าเรามีความพร้อมที่จะขึ้นไปสู้กับยักษ์ใหญ่ได้หรือไม่อย่างไรนะครับ ก็คิดว่าเป็นความเป็นห่วงที่เราได้ยินกันอยู่เป็นประจำ แต่ผม

อยากจะขอชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่สมาชิกฯ หลายท่านได้แสดงความเห็นห่วง
ประเด็นเหล่านี้ล้วนแต่เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากการเข้าทำสนธิสัญญาทวิภาคีทั้งสิ้น
ซึ่งจะขึ้นไปสู่เดี่ยว ๆ ในประเด็นนี้ผมอยากจะขอชี้ให้เห็นว่า ที่เราพิจารณาอยู่เป็น
สนธิสัญญาที่เป็นพหุภาคีทั้ง ๒ เรื่อง ซึ่งประเทศที่ไม่พร้อมเท่าไรหรือประเทศเล็ก ๆ
ที่เริ่มต้นงานทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาก็จะอาศัยระบบพหุภาคี ซึ่งจะไม่ก้าวถ่าง
กฎหมายภายในของเราเท่าไรนัก ที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าไม่มีการต่อรอง เพราะว่า
เป็นเรื่องที่ตกลงเป็นสนธิสัญญาที่มีอยู่แล้ว ไม่ต้องตกลงเดี่ยว ๆ นะครับ ซึ่งส่วนนั้น
เป็นส่วนอยากจะให้ความคุ้มครองประเทศที่ไม่ค่อยมีความพร้อมเท่าไรนักอย่าง
ประเทศไทย ซึ่งเรามักจะอาศัยพหุภาคีเป็นหลัก เรื่องที่จะขึ้นไปสู่โดยเวทีนี้เวทีนั้น
ที่มักจะพูดถึงก็เป็นในระดับทวิภาคี เช่น ถ้าเผื่อคงจำกันได้ตอนที่เรามีการเจรจากับ
ประเทศยักษ์ใหญ่สหรัฐอเมริกา ก็ได้มีการขอร้อง มีเงื่อนไขที่จะต้องทำให้เรา
ปรับเปลี่ยนกฎหมายสิทธิบัตรให้รองรับหลาย ๆ อย่าง ซึ่งกฎหมายปัจจุบันเราไม่ยอมรับ
นะครับ ซึ่งเรื่องทวิภาคีนี้เพื่อประโยชน์ที่อยากจะขออนุญาตท่านประธานฯ
เล่าให้ฟังนะครับ กฎหมายสิทธิบัตรฉบับแรกของไทยมีเมื่อปี ๒๕๒๒ ในปี ๒๕๓๐ เศษ ๆ
ก็มีเรื่องจีเอสพี (GSP) มีเรื่องมาตรา ๓๐๑ ประเทศมหาอำนาจก็บีบให้เราแก้ไขกฎหมาย
ซึ่งเราก็ได้มีการแก้ไขกฎหมายสิทธิบัตรปี ๒๕๓๕ ซึ่งเพื่อประโยชน์ได้มีโอกาสเป็นกรรมการ
อยู่ในชุดนั้นด้วยนะครับ ก็ทราบถึงความจำเป็นมาว่าเงื่อนไขที่โดนบีบมาเป็นอย่างไบบ้าง
ที่ผมนั่งฟังสมาชิกฯ หลาย ๆ ท่านพูดก็ล้วนแต่เป็นเรื่องที่เวลาเราเจรจากับยักษ์ใหญ่
จะถูกบีบ แต่ขณะนี้ที่กำลังพูดถึงนี้ เราพูดถึงสนธิสัญญาที่เป็นพหุภาคี แล้วก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
กับการที่ทำให้เราจะต้องถอยในเรื่องกฎหมายของเราเองแต่อย่างใดทั้งสิ้นนะครับ-----

ผมคิดว่าเมื่อเป็นอย่างนี้แล้วไม่ควรจะรีรอ ถ้ายิ่งรอไปจะทำให้เราเสียโอกาส ผมคิดว่าน่าจะพิจารณาและผมอยากจะขอสนับสนุนและให้ความเห็นชอบ เนื่องจากว่าไม่ได้กระทบกระเทือนถึงราคาขายหรือสิทธิประโยชน์อื่นใด สมาชิกฯ บางท่านยกตัวอย่างเรื่องสิทธิบัตรที่ควรจะเป็นของเรา แต่ผู้อื่นเอาไปจด เช่นเรื่องเปล้าน้อย ผมขอเรียนยืนยันนะครับว่าเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมนี้จะต้องมีความใหม่และมีขั้นตอนการประดิษฐ์ มีเงื่อนไขพิเศษ และก็จะต้องพิสูจน์สิ่งเหล่านี้ครับ จึงจะพิสูจน์และทำให้เราได้รับการคุ้มครองส่วนนั้นได้ สิ่งที่มีอยู่ในประเทศไทย หรือว่าคนไทยเคยใช้มาแต่ดั้งเดิม แต่ว่าไม่ได้มีการจดทะเบียนโอกาสให้ผู้อื่นนำไปจดได้ เพราะฉะนั้นส่วนนั้นไม่ใช่ส่วนที่เกิดจากการตกลงที่ทำให้เราเสียเปรียบ แต่เกิดจากความที่เราไม่ได้นำสิ่งที่เราคิดว่าเป็นความใหม่ของโลก แล้วก็มีขั้นตอนการประดิษฐ์ไปจดสิทธิบัตรในที่ที่ควรเท่านั้นเอง ก็มีคนอื่นชิงไปเป็นเรื่องตรงไปตรงมา ไม่ได้เป็นเรื่องที่ถูกดัด หรือว่าถูกบังคับ หรือถูกข่มเหงอย่างใดทั้งสิ้นครับ ก็เป็นบทเรียนที่สำคัญว่าถ้าเพื่อเรามีอะไรดี ๆ สมควรจะจดก็รีบ ๆ จดเสีย แล้วพิสูจน์ได้ สำหรับขั้นตอนและความไม่พร้อมที่พูดถึงนี้ก็จริงครับ เรายังความไม่พร้อมในเรื่องของการตรวจสอบเงื่อนไขสำคัญ ก็คือเงื่อนไขของความใหม่ เงื่อนไขของขั้นตอนการประดิษฐ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งทำให้กระบวนการตรวจสอบของเราช้าพอสมควร อย่างไรก็ตาม ส่วนนี้เป็นส่วนที่บังเอิญผมก็ทำงานอยู่ที่มหาวิทยาลัยมหิดลมา ๕๐ ปี เพิ่งพ้นจากเป็นอธิการบดีไปเดือนที่แล้วนี่เอง ก็อยากจะขอให้ข้อมูลว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการประดิษฐ์คิดค้น ก็ได้มีโอกาสจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรในกรณีของมหาวิทยาลัยมหิดลนี้ก็จำนวนไม่น้อย ในระยะที่ผ่านมา ขณะเดียวกันเราก็ได้มีความร่วมมือกับทางกระทรวง ทบวง กรม ทรัพย์สินทางปัญญาในการที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าไปช่วยงานในส่วนต่าง ๆ ตามที่สมควรแล้วก็เป็นส่วนที่เราจะร่วมกันพัฒนาความพร้อมในแง่ต่อไปในอนาคต แต่ความพร้อมหรือไม่พร้อมนั้นไม่ได้เป็นส่วนที่น่าจะทำให้เราช้าหรือการเข้าไปเป็นภาคีของทั้ง ๒ สนธิสัญญา ผมขอขยายความเรื่องหนึ่ง ที่พูดกันว่าเวลาเราเปิดถึงท้ายบ้านที่จริงการที่เข้าไปภาคีนี้ก็ยังมีขั้นตอนของการพิจารณาที่จะดำเนินการต่อ ไม่ใช่ใครจดที่ไหนก็จะได้สิทธิบัตรโดยอัตโนมัติของประเทศอื่น ๆ ทั้ง ๑๓๘ ประเทศ ส่วนที่ต่างกัน

จะอยู่ตรงนี้ อยู่ตรงที่ว่าเมื่อจดในประเทศของตน เช่น ของมหาวิทยาลัยมหิดลจดที่
กรมทรัพย์สินทางปัญญาในวันที่จดนั้นสามารถชี้ระบุได้ว่าต้องการจะจดที่ประเทศอื่นใน
๑๓๘ ประเทศนั้น ชี้บ่งได้เลยว่า ๘ ประเทศ มี ๑๐ ประเทศ ที่จะขอจองไว้ก่อนว่าจะเข้าไป
ซึ่งส่วนที่ประหยัดก็คือส่วนของการตรวจสอบความใหม่และขั้นตอนการผลิต เงื่อนไขต่าง ๆ
ที่สมควรได้สิทธิบัตร ส่วนนี้จะทำ แล้วจะได้ประโยชน์พร้อมกันไป ไม่จำเป็นต้องเริ่มต้น
ใหม่เมื่อจะไปสู่ประเทศเหล่านั้น-----

ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนที่ช่วยลดค่าใช้จ่าย อีกส่วนหนึ่งที่ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้พูดถึงก็คือ
เงื่อนไขของความใหม่ ถ้าเมื่อเราจดภายในประเทศวันนี้ ถ้าภายใน ๑ ปี ถ้าเมื่อเราไม่ได้
เป็นสมาชิกของพาทেন্টโคออปเพอเรชันทริพติ เราจะไปจดที่อื่นเราต้องจดภายใน ๑ ปี
ไม่อย่างนั้นพ้นความใหม่ไปแล้ว แต่ถ้าเมื่อเป็นสมาชิกแล้วซึ่งบังคับได้เป็น ๘ ประเทศ เป็น
๑๐ ประเทศที่เราจะไปจด เรามีโอกาสที่จะไปจดในประเทศเหล่านั้นในขั้นตอนต่อไปไม่เกิน
๓๐ เดือน ซึ่งทำให้เรามีโอกาสที่จะดูว่าสิทธิบัตรฉบับนี้ของเราน่าจะมีคู่แข่งหรือมีผู้ที่จะไป
ละเมิดอยู่ที่ไหนบ้าง เราก็มุ่งไปประเทศเหล่านั้น ซึ่งส่วนนี้ผมอยากจะขอเรียนในแง่ของ
หน่วยงานที่มีสิ่งประดิษฐ์ หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการประดิษฐ์คิดค้นแล้วก็มี การขอ
สิทธิบัตรอย่างต่อเนื่องมา การเข้าสู่สนธิสัญญาทั้ง ๒ ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากครับ
ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ เพียงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์ประทุมพร
นางประทุมพร วัชรเสถียร : ขอบพระคุณคะท่านประธานฯ ดิฉัน
ประทุมพร วัชรเสถียร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวเรื่องที่เรากำลังได้พูดถึงกันนี้
ดิฉันมองดูเห็นใช้เวลากว่า ๒ ชั่วโมง ซึ่งดิฉันนึกไม่ถึงเลย เพราะว่าเมื่อวานนี้
ในคณะกรรมการการต่างประเทศเราบอกว่าเรื่องนี้คงจะเป็นเรื่องที่เราเข้าใจได้ง่ายแล้วเป็น
ประโยชน์ แต่อย่างไรก็ตาม ขณะที่ดิฉันกำลังจะขอเพิ่มเติมข้อมูลเล็กน้อยนี้จะไม่ได้อธิบาย
ฐานะกรรมการระหว่างประเทศ แต่อยากจะขอพูดว่าความเกรงกลัวว่าเราจะเสียประโยชน์
ในการที่จะลงนามรับรองในสนธิสัญญา ๒ ฉบับนี้ ถ้าจะให้เอาประเด็นต่าง ๆ มาดัดกัน
จริง ๆ แล้วนี่นะคะ เพื่อที่ว่าท่านสมาชิกฯ ท่านจะได้ตัดสินใจที่ถูกต้อง สรุปลงแล้วดิฉันคิดว่า
เราก็คงจะใช้เวลาในวันนี้ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา ก็คงยังไม่พอ แล้วก็รวมทั้งในครั้งหน้าก็คง
จะไม่ได้อธิบายถึงเรื่องอื่นนอกจากพูดเรื่องนี้เรื่องเดียว ซึ่งดิฉันคิดว่าจำนวนของปริมาณ
ของเวลาที่ใช้ไปคงจะไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะขอพูดในลักษณะของ
ภาพกว้างในลักษณะแมโคร (Macro) ไม่ได้ลงไมโคร (Micro) เหมือนอย่างที่ท่านสมาชิกฯ
ได้กรุณาอธิบายเมื่อสักครู่นี้ ขอประทานโทษเอ่ยชื่อนาม ศาสตราจารย์ดอกเตอร์พรชัย
ซึ่งได้แสดงให้เห็นว่าท่านติดตามเรื่องอย่างใกล้ชิดจริง ๆ ดิฉันจะขอพูดในกรอบใหญ่ว่า

ในการลงนามทุกอย่างในประเทศโดยที่ประเทศไทยได้ลงนามรวมทั้งตั้งแต่กบฏตร
สหประชาชาติปี ค.ศ. ๑๙๔๕ จนกระทั่งถึงอาเซียนชาร์เตอร์ (Asean Charter) ซึ่งลงนาม
ไปเมื่อ ๒ เดือนที่แล้วนี้แหละ ขอกราบเรียนว่าประเทศไทยได้รับผลเสียทั้งนั้นเลยไม่มาก
ก็น้อย เสียอย่างที่ว่าแก้ไขได้หรือเสียอย่างที่ว่าแก้ไขไม่ได้ เรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องของกบฏตร
แต่ละอันหรือว่ากฎหมายแต่ละอัน แต่เป็นเรื่องของว่าในโลกเรานี้เป็นโลกของความจริง
เป็นโลกซึ่งยึดอยู่ในลักษณะของทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่เรียกกันว่า
เรียลลิซึม (Realism) เพราะฉะนั้นผู้ที่มีอำนาจเท่านั้นเป็นผู้ที่วางกฎ เป็นผู้สร้างกฎ
แต่ ณ ขณะเดียวกันในขณะที่ประเทศไทยเป็นประเทศขนาดค่อนข้างกลางไปทางด้านเล็ก
รวมทั้งความไม่พร้อมทางด้านทรัพยากรต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรที่สำคัญที่สุด
ในโลกขณะนี้ คือ ทรัพยากรน้ำมันซึ่งเราก็คาดแคลน เพราะฉะนั้นเราไม่ควรที่จะมีจุดยืน
ที่จะอยู่ในโลกนี้ในฐานะที่ว่าถ้าเราสร้างกฎไม่ได้แล้ว เราอยู่นอกกฎต่าง ๆ แล้วถือโอกาส
จากช่องโหว่ต่าง ๆ นั้นหาโอกาสจากการที่ไม่มีกฎแล้วก็สร้างประโยชน์ให้แก่ประเทศ ฉะนั้น
คิดว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ประเทศไทยไม่ควรจะมีจุดยืนเช่นนั้น และแม้ว่าจะมีจุดยืนเช่นนั้น
ก็คงจะไม่สามารถที่จะกระทำเช่นนั้นได้ตลอดไป อย่างในกรณีที่ว่าถ้าเราจะต้องไปเป็นภาคี
ในสนธิสัญญาใดก็ตามที่คิดว่าเรายังไม่มีความพร้อมหรือยังมีข้อเสียนั้น อันนั้นเป็นสิ่งที่
ดีมากตรงที่ว่าเราจะได้ว่าจุดไหนเป็นจุดโหว่ จุดไหนเป็นจุดไม่พร้อม ในกรณีของ
สนธิสัญญาปัจจุบันที่เรากำลังพูดนี้ หลายสิ่งหลายอย่างเราได้ปฏิบัติไปโดยที่เราไม่ได้รู้ตัว
หรือว่าทราบ แต่ท่านสมาชิกฯ อาจจะไม่ได้ติดตาม ก็คือว่าเราปฏิบัติตามไปในดับเบิลยูทีโอ
ซึ่งตั้งขึ้นมาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๔ ต่อจากเกตต์ (GATT) ดับเบิลยูทีโอที่ได้ต่อมาแล้ว
เพราะฉะนั้นเราก็ได้ผูกมัดอยู่ในนั้นแล้ว และนอกจากนี้ในเรื่องที่ว่าถ้าเราอยู่ของเรา
อยู่ข้างนอกนั้นเราก็ไม่ได้เข้าถึงฐานข้อมูลที่บอกว่าเราไม่มีฐานข้อมูลพอนั้น แต่ถ้าเราอยู่
ในระบบแล้วเราก็จะได้ฐานข้อมูลพอ เพราะฉะนั้นดิฉันถึงได้อยากจะขอกราบเรียนว่า
ถ้าเราต้องการที่จะเป็นภาคีในสนธิสัญญาใดก็ตามที่เราได้เปรียบอยู่ตลอดเวลานั้น อันนั้น
อยากจะขอกราบเรียนว่าอาจจะเป็นศตวรรษหน้า ณ ขณะนี้เราจะต้องอยู่ในสภาพที่เรา
เสียเปรียบ-----

เพราะฉะนั้นอะไรที่เราได้เปรียบจากบางจุดในบางสนธิสัญญานั้นแล้วก็เป็นสิ่งที่เราไม่ควรที่จะตัดตัวเราเองออกไปจากโลกภายนอกกว้างนั้นดิฉันคิดว่าเราควรที่จะได้ร่วมเป็นภาคีในสนธิสัญญาเหล่านั้น แล้วดิฉันอยากจะขอให้ข้อมูลนิดหนึ่งสำหรับท่านสมาชิกฯ ที่เป็นห่วงว่า เราอาจจะถูกจู่ขึ้นศาลโลกได้ ประการหนึ่งก็คือว่า ในการเป็นภาคีในสนธิสัญญาต่าง ๆ นั้น คงจะไม่ได้ตั้งข้อประมาณไว้ว่าเราจะทำผิดเสมอไป แต่ถ้าเกิดจะทำผิดจากเรื่องบังเอิญหรือความประมาทอะไรก็ตาม ในกรณีเรื่องนี้ได้มีหนังสือจากสำนักนายกรัฐมนตรีวันที่ ๔ ธันวาคม ลงนามโดยนายกรัฐมนตรี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อพิพาทโดยศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในมาตรา ๕๕ ของสนธิสัญญาความร่วมมือนี้ ประเทศไทยได้ตั้งข้อสงวนไว้เรียบร้อยแล้วว่า อันนี้ได้พูดเป็นภาษาอังกฤษตรงนี้ว่า ไทยแลนด์คาสนอกคอนซิเดอริทเซลฟ์เบาด์ไบเดอะโพรวิชันออฟเดอะพารากราฟวันออฟอาร์ทิเคิลทเว็นตี้ - เอท ออฟเดอะคอนเวนชัน (Thailand does not consider itself bound by the provision of the paragraph one of article twenty – eight of the convention) ในอนุสัญญาปารีสและอื่น ๆ และไทยแลนด์คาสนอกคอนซิเดอริทเซลฟ์เบาด์ไบเดอะโพรวิชันออฟเดอะพารากราฟวันออฟอาร์ทิเคิลฟิฟตี้ - ไนน์ ออฟเดอะทรีตีตี (Thailand does not consider itself bound by the provision of the paragraph of article fifty – nine of the treaty) เพราะฉะนั้นเมื่อจะมีเรื่องขึ้นศาลนั้นเราได้รับสิทธิตั้งแต่ศาลได้ก่อตั้งขึ้นมาในปี ๑๙๔๕ ว่าประเทศนั้นเมื่ออาจจะเจอความผิดหรือว่าอาจจะต้องถูกฟ้องอย่างไรก็ตามเราสามารถบ่งบอกได้ว่าเราจะรับอำนาจศาลหรือไม่ ในกรณีนี้เราได้ตีขลุมไว้แล้วว่าเราไม่ยอมรับอำนาจศาลก่อนที่จะพิจารณาอย่างถ่องแท้ก็อีกทีหนึ่ง พูดย่าย ๆ ก็คือว่าถ้าเราไม่ได้เปรียบเราก็ไม่ได้รับอำนาจศาล เพราะฉะนั้นกราบเรียนให้ท่านสมาชิกฯ ที่เป็นห่วงเมื่อสักครู่นี้ให้สบายใจได้นะคะ กราบขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอดีตกฎี นายอดีตกฎี ศรีสรรพกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพรับกระผม อดีตกฎี ศรีสรรพกิจ ครับ เมื่อในช่วงแรกผมได้กราบเรียนในนามของกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ และความจริงก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ และ

เพื่อนสมาชิกฯ ว่า โดยข้อเท็จจริงแล้วเรื่องนี้เราได้นำไปพิจารณาในคณะกรรมการ
สามัญถึง ๓ คณะ ทั้ง ๓ คณะก็ได้แสดงความเห็นตามที่แต่ละคณะได้ชี้แจง ในส่วนของ
คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งผมได้รับมอบหมายชี้แจงซึ่งก็เรียนยืนยันถึง
ประโยชน์ที่เราจะได้มากกว่า แน่แน่นอนครับ ทุกอย่างจะมีทั้งข้อดี ข้อเสีย ข้อเด่น ข้อด้อย
แต่เราได้วิเคราะห์แล้วว่า ข้อเด่นหรือข้อประ โยชน์นั้นจะมีมากกว่า ดังนั้นในนามของ
กรรมการการเกษตรและสหกรณ์ยังยืนยันที่เห็นสมควรที่จะเห็นชอบให้ลงนาม แล้วก็
สมควรที่จะเร่งรัดด้วย ท่านประธานฯ ครับ ในฐานะของสมาชิกฯ แล้วก็ที่เคยเป็นอดีตรบค
กรมวิชาการเกษตร ขออนุญาตไปเกี่ยวข้องกับซึ่งจะเป็นตัวอย่างที่น่าจะเห็นได้ชัดเจนที่ท่าน
เพื่อนสมาชิกฯ ได้กล่าวถึง และมี ๒ ตัวครับ เปล้าน้อยที่ญี่ปุ่น กับกวางเครือที่เกาหลีก็ค
ืออเมริกาก็ดี ที่ญี่ปุ่นก็ค ดี นี่เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดที่จะชี้ให้เห็นว่าเราต้องริบหาทางให้คน
ของเรา ให้นักวิจัยของเราสามารถไปจดสิทธิบัตรในประเทศอื่น ๆ หรือในต่างประเทศที่เขา
คิดว่าจะเอาสิทธิบัตรอันนี้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงการค้า เปล้าน้อยมีนักวิจัยที่เขาคิดค้นวิธีการ
สกัดสารจากเปล้าน้อยได้ แต่เผชิญปัญหาในการจดสิทธิบัตรในบ้านเรา ญี่ปุ่นต้องการ
เพราะฉะนั้นในที่สุดก็ไปจดที่ญี่ปุ่น ถามว่าจดในนามใคร ก็ไม่ได้จดในนามของนักวิจัยไทย
เพราะว่านักวิจัยไทยไม่มีปัญญาเอาไปจด ในที่สุดก็เหมือนกับขายสิทธิไปโดยปริยาย ตัวนี้ก็
เป็นตัวอย่าง ถ้าสมมุติว่านักวิจัยไทยมีโอกาสหรือสามารถไปจดได้ง่ายขึ้น มีค่าใช้จ่ายน้อยลง
โอกาสที่นักวิจัยไทยซึ่งมีอยู่เยอะมากในสถาบันการศึกษาและในหน่วยงานที่ทำการศึ
ษา วิจัย ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชนก็ตามก็จะสามารถไปจดได้ นี่เป็นตัวอย่างหนึ่ง
กวางเครือก็เป็นลักษณะคล้าย ๆ กัน ผมไม่เอ่ยชื่อคนที่วิจัย เขาวิจัยได้เขาก็อยากไปจดใน
อเมริกา แต่เขาไปจดไม่ไหว ค่าใช้จ่ายสูงมาก ในที่สุดก็มีเพื่อนเกาหลี บริษัทเกาหลีมา
เอาไปจด แต่เขาก็ได้สิทธิประโยชน์ในส่วนตัวของเขา แต่แทนที่จะเป็นสิทธิประโยชน์ของ
นักวิจัยไทยล้วน ๆ ก็ไม่ได้ แต่ถ้าหากว่าเขาสามารถไปจดได้ง่ายขึ้น ผมก็เชื่อว่าเขาก็
ไม่ขายสิทธิให้กับประเทศอื่นหรอกครับ -----

เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็นอย่างที่ผมนอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมในฐานะที่เคยดูแลหน่วยราชการนี้ ส่วนเมื่อสักครู่นี้ที่ท่านอาจารย์ได้พูดถึงในเรื่องของเงื่อนไขเวลา อันนั้นก็เป็นอย่างข้อได้เปรียบอีกอันหนึ่ง เพราะสิทธิของใหม่ในปีเดียว แต่ถ้าเราเข้าไปเป็นสมาชิกอันนี้ก็ขยายได้ถึงเกือบ ๓ ปี เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ด้วยความเป็นประโยชน์ที่มีอยู่เห็นชัดเจน ส่วนข้อเสียหรือข้อที่เรากังวลว่าอาจจะมีคนเข้ามาจดในบ้านเรามากขึ้นก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ แต่ก็จากการวิเคราะห์ที่ได้ศึกษาสอบถามในช่วงประชุมคณะกรรมการการเกษตรฯ เราก็มองเห็นเลยว่าถ้าประเทศยักษ์ใหญ่อยากจดเมื่อไรเขาก็มาจดได้ ไม่ว่าเราจะเป็นภาคีในสนธิสัญญาหรือไม่ก็ตาม ประเทศกลาง ๆ ถ้าจะเอ่ยชื่อประเทศในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านเรา อาเซียนนี่นะครับ ถ้าเขาจะมาจดเขาก็มาได้ แล้วเราก็อยู่แล้วว่าการจดสิทธิบัตรของเขาที่เขาถืออยู่ในขณะนี้ก็ไม่ได้มีมากมายนัก เพราะฉะนั้นข้อที่เราจะเหมือนกับขาดทุน หรือเสียกำไรไปบ้างนั้น อาจจะมีอยู่ แต่เมื่อเทียบเคียงแล้วน้อย เพราะฉะนั้นโดยส่วนตัวผมก็ยังอยากจะสนับสนุน แล้วก็ขอเรียกร้องให้รับในการที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบขอพบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรี มีอะไรจะเพิ่มเติมไหมคะ เชิญนะคะ

นายเกริกไกร จิระแพทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม เกริกไกร จิระแพทย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผมได้ฟังคำอภิปรายแล้ว ผมมีความรู้สึก ว่า ผมคงไม่ต้องพูดยาวนานนะครับ เนื่องจาก โดยเฉพาะ ๓ ท่านสุดท้ายนั้น ได้ให้ความกระจ่างชัดเจนมาก และผมเชื่อว่าผมพูดยาว ก็คงจะไม่สามารถจะเปลี่ยนใจบางท่านที่ให้ความเห็นในทางคัดค้านได้ แต่ผมขอเรียนสั้น ๆ อย่างนี้ว่า เรื่องที่รัฐบาลมาขอวันนี้ไม่ใช่เรื่องที่ลึกลึกลอน ไม่ใช่เรื่องที่พยายามจะมาทำในนาที่สุดท้ายของสภานี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาเกิดมาแล้ว ๑๔ - ๑๕ ปี ได้พยายามทำเรื่องนี้มาตลอด แต่ไม่สามารถจะทำได้ เพราะมีความเข้าใจที่ยังไม่ตรงกันในสังคม แล้วก็ ได้พยายามทำมาตลอด เพราะในช่วงนั้น ๑๕ ปีที่แล้วเรายังมีความเข้าใจในบทบาทของ

ทรัพย์สินทางปัญญาบ่อยมาก เราคิดว่าเราเป็นฝ่ายตั้งรับ เราไม่เคยคิดว่าเราสามารถจะรุกได้
อย่างข้อมูลที่ท่านพูด เรื่องเป็ล้าน้อย เรื่องของกวางเครือ เรื่องอะไรทั้งสิ้นครับ ในโอกาส
สุดท้ายที่ทางราชการผลักดันเรื่องนี้ คือ พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อ ๓ - ๔ ปีที่แล้ว แล้วก็มีปัญหาว่า
กฎกระทรวงที่เขียนมานั้นรอบคอบแล้วหรือยัง สะท้อนสิ่งที่เราจะได้ประโยชน์หมดหรือไม่
จีปาดะ แล้วก็มีความหมายที่สอดคล้องหรือไม่ จึงเสียเวลาไปอีกหลายปี ขณะเดียวกันก็มี
ความเห็น เรียกว่าในซิวิล โซไซตี (Civil society) ที่เห็นว่าน่าจะอย่างที่ท่านพูดนะครับ
แต่ผมคิดว่าประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้น่าจะได้หมดไป เพราะว่าเราได้ทำการรับฟังความคิดเห็น
ของส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชน ผู้ประกอบการ หรือแม้กระทั่งของผู้ที่อยู่ในข่าย
ติดเชื่อ เราก็รับฟังความคิดเห็นด้วย แต่ว่าท่านก็ไม่เห็นด้วยกับเรา ผมขอเรียนอย่างนี้ว่า
การที่เราทำขอเข้าเป็นภาคีนั้น ไม่เกี่ยวกับการยกมาตรฐาน ไม่เกี่ยวกับการเปิดเสรียิ่งขึ้น
ไม่ทำให้เรามีพันธกรณีมากขึ้น เรบอกว่ ถ้าเราเป็นสมาชิกแล้วเขาจะทะลักเข้ามา
ผมขอเรียนว่า ถ้าเราไม่เป็นเขาก็เข้ามาได้อยู่แล้ว โดยเฉพาะประเทศที่เขาไม่ปลั่งในการคิด
ปลั่งในการที่จะมาจดสิทธิบัตรในบ้านเรา เขาเข้ามาได้อยู่แล้วครับ แต่ตรงกันข้าม
เราต่างหากที่สามารถที่จะเปิดช่องที่จะไปที่อื่นได้ โดยวิธีที่ตีตัวไปเดียว แล้วก็ได้อีกที่สุด
ผมคิดว่าโอกาสนี้เป็น โอกาสที่สำคัญมากของประเทศที่จะทำให้เกิดการคิดค้น อย่างที่
ท่านสมาชิกฯ ท่านหนึ่งบอกว่า มาตรา ๘๖ (๒) นี้เราจะป้องกันอย่างไร เราจะสนับสนุน
อย่างไร กระทรวงพาณิชย์เขาได้ทำมาตลอด เราได้พยายามจะเอาภูมิปัญญาชาวบ้าน
ใส่เข้าไปในความตกลงระหว่างประเทศใหม่ที่กำลังจะเจรจากันอยู่ แต่ก็มีคนคัดค้านว่า
นี่มันไม่ใช่ มันมีประเด็นความใหม่ที่ท่านอาจารย์พรชัย ขออนุญาตเอ่ยนาม ด้วยความเคารพ
ได้พูดถึง แล้วผมก็ได้พูดถึงว่ามีคำว่า นอเวลตี (Novelty) เพราะฉะนั้นคำว่า ซาลาเปา
แฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger) ส้มตำ จดไม่ได้ครับ แต่จะไปจดคิงส์เบอร์เกอร์ (Kings Burger)
ได้ ไปจดส้มตำ นาย ป ได้ อะไรอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นมันมีความเป็นลักษณะของ
เขาอยู่-----

สิ่งที่เราพยายามทำคือว่า เราอยากจะใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ เพื่อให้เป็นประโยชน์กับคนไทยที่เริ่มคิดค้นเป็นแล้ว เป็นเรื่องที่ทำนยขมาเมื่อสักครู่นี้ก็เอาจากหนังสือของกรมทรัพย์สินฯ จาก ๕๐๐ ตอนนี้เป็นพันบาท เราไปจดสิทธิบัตรฝนหลวง หน่วยงานเป็นสิ่งซึ่งเป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน เราต้องไปถึง ๔ ประเทศ ๓๒ ครั้ง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งที่พิสูจน์ให้เห็นในเชิงวิทยาศาสตร์ได้ ที่บอกว่าเราจะทำได้ไหม ผมว่าอย่าช้ากว่านี้เลยครับ เรากลับในสิ่งที่เรามองไม่เห็นตัว ไม่ใช่รับสิ่งที่ท่านพูด การที่จะเข้าเป็นสมาชิกทั้ง ๒ อันนี้ไม่ได้ทำให้ยาแพงขึ้น เพราะไม่ได้ทำให้เราเปลี่ยนมาตรฐานในการพิจารณา สูตรยา ไม่ได้ทำให้เราคอมพัลชะรีไลเซนซึ่งที่จะทำกันอยู่นี้น้อยลง เรายังมีสิทธิทุกประการตามกฎหมายไทย เรื่องนี้เป็นเรื่องของการอำนวยความสะดวกในการจดทะเบียน ซึ่งผมเชื่อว่าประเทศไทยจะได้ประโยชน์ ผมขอเรียนด้วยความเคารพว่าได้พิจารณาเรื่องนี้มาด้วยความรอบคอบ และได้พยายามที่จะทำให้ประโยชน์ประเทศชาติเกิดสูงสุด ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ค่ะ เราก็ได้อภิปรายสมควรแก่เวลานะคะ ต่อไปดิฉันจะขอมติ โดยจะใช้ที่ละเอียด ขออนุญาตเป็นฉบับแรกว่าที่ประชุมจะให้ความเห็นชอบเรื่องการสมัครเข้าไปภาคีอนุสัญญากรุงปารีส ว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรมหรือไม่คะ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ความเห็นชอบกรณาคดปุม เห็นด้วย สำหรับท่านที่ไม่เห็นควรให้ความเห็นชอบคดปุม ไม่เห็นด้วยเชิญลงคะแนนได้ เชิญท่านอาจารย์วัลลภ เนื่องจากเป็นเครื่องใหม่ เจ้าหน้าที่ช่วยกรุณาด้วย เพราะว่าอาจจะมีการขัดข้องนะคะ เนื่องจากระบบอาจจะมีปัญหาหะคะ ทางเจ้าหน้าที่ช่วยกรุณาด้วยคะ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ ผมเข้าใจว่าระบบเครื่องอาจจะ เป็นระบบใหม่ แต่ผมคิดว่าระบบใหม่แบบนี้ น่าจะมีปัญหาสำหรับสภารานะครับ คือพอเรา คดว่าเราเห็นด้วยคดบวคเข้าไปนี่มันจะคดไปหมดเลยทั้งเครื่อง เจาบันทึกว่าเราเห็นด้วย ไปแล้ว จริง ๆ ต้องคาไว้ครับ จะมีปัญหาหะคะถ้าเป็นแบบนี้ เจ้าหน้าที่บอกว่าเป็นระบบ

ที่เป็นแบบนี้โดยอัตโนมัติ ระบบนี้ผมว่ามั่นใจไม่ได้ ต้องหารือท่านประธานฯ ถ้าเป็นไปได้
ผมขออนุญาตใช้วิธียกมือไปพลาถก่อนนะครับท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เพื่อไม่ให้มีปัญหา
ทางเจ้าหน้าที่ได้เตรียมแผน ๒ เอาไว้แล้ว เดี่ยวเราจะให้บัตรออกเสียงลงคะแนนนะคะ
เชิญเจ้าหน้าที่แจกบัตรได้เลยค่ะ อยากยกมือใช่ไหมคะ ยินดีนะคะ ไม่ให้เสียเวลาเก็บบัตร
ไว้ใช้ประโยชน์อื่นได้ค่ะ ขออนุญาตอีกครั้งนะคะ เดี่ยวทางเจ้าหน้าที่ช่วยคุณนะคะ จะเป็น
การยกมือนะคะ เพราะฉะนั้นท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ความเห็นชอบ กรุณายกมือขึ้นค่ะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เรียบร้อยแล้วเอามือลงได้ค่ะ
ต่อไปขออนุญาตเรียนถามที่ประชุม สำหรับท่านที่ไม่เห็นชอบกรุณายกมือขึ้นค่ะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ถ้าไม่มีก็ถือเป็น
เอกฉันท์ สำหรับผ่านความเห็นชอบนั้นคือฉบับที่ ๑ ต่อไปจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะ
ให้ความเห็นชอบกับการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือด้านสิทธิบัตรหรือไม่
เช่นเดียวกัน ขออนุญาตเป็นการยกมือ นะคะ ท่านใดที่เห็นสมควรให้ความเห็นชอบกรุณา
ยกมือ เจ้าหน้าที่ครบหรือไม่คะ ครบ เอามือลงได้ค่ะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ต่อไปจะขอเรียนถาม
สำหรับท่านที่ไม่เห็นชอบกรณายกมือค่ะ

(มีสมาชิกฯ ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เอามือลงได้ นะคะ ขออนุญาต
เรียนคะแนนสำหรับฉบับแรกที่ได้กรณายกมือและเมื่อสักครู่ฉันบอกเป็นเอกฉันท์นั้น
มี ๑๒๗ เสียง เมื่อสักครู่ฉบับแรกก็ถือว่าเป็นมติของที่ประชุมว่า ให้ความเห็นชอบในการ
ที่จะสมัครเข้าเป็นภาคีอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม
ขออนุญาตเรียนที่ประชุม เมื่อสักครู่ได้มีท่านที่ยกมือให้ความเห็นชอบในฉบับที่ ๒ จำนวน
๑๒๑ ท่าน และไม่เห็นชอบ ๒ ท่าน ฉะนั้นจึงถือว่าเป็นมติของที่ประชุมว่า ให้ความ
เห็นชอบการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือด้านสิทธิบัตร ก็เป็นการจบ
การพิจารณาในเรื่องด่วนที่ ๑ และเรื่องด่วนที่ ๒

ท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่เราได้มีการลงคะแนนสำหรับเรื่องด่วนที่ ๓
ในเรื่องการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งเรา
มีสิทธิเลือก ๒ ท่าน จากจำนวน ๖ ท่าน ขออนุญาตเรียนรายงานจากคณะกรรมการ
ตรวจนับคะแนน มีบัตรลงคะแนน ๑๕๘ ใบ ผลปรากฏว่าลำดับรายชื่อแรกคือ

๑. พลโท เดชพันธ์ ดวงรัตน์ ได้ ๕๕ คะแนน
๒. พลเอก ชนพล บุญโยปัยภูมิ ได้ ๒๒ คะแนน

๓. นายพีระ บุญจริง	ได้ ๒๐ คะแนน
๔. นายวิชัย ธรรมชอบ	ได้ ๓๓ คะแนน
๕. นายวิชัย วรรณสิน	ได้ ๑๐๒ คะแนน และ
๖. พลเอก อมรฤทธิ์ แพทย์เจริญ	ได้ ๘๕ คะแนน

เพราะฉะนั้น ๒ ท่านที่ได้คะแนนสูงสุด ๒ ลำดับแรกที่ได้รับเลือกก็คือ นายวิชัย วรรณสิน และพลเอก อมรฤทธิ์ แพทย์เจริญ จึงขอเรียนที่ประชุมทราบค่ะ
ต่อไปที่เรื่องด่วนที่ ๔ พิจารณาให้ความเห็นชอบ
กรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีของไทยภายใต้การเจรจาอาเซียนกับสหภาพยุโรป
ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีคะ

- ๓๓/๑

นายเกริกไกร จิระแพทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียน ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายเกริกไกร จิระแพทย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้นำเสนอร่างกรอบการเจรจา ความตกลงการค้าเสรีของไทยภายใต้การเจรจาอาเซียนกับสหภาพยุโรป ต่อที่ประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เนื่องจากอาเซียนและสหภาพยุโรปกำหนดจะมีการเจรจาในวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๑ การเจรจาระหว่างอาเซียนและสหภาพยุโรปเป็นไปตามแผนงาน การเจรจาระหว่างอาเซียนกับประเทศนอกกลุ่มที่เรียกว่าไดอะล็อกพาร์ทเนอร์ (Dialog partner) ภายใต้ปฏิญญาว่าด้วยการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือที่เรียกว่า เออีซีบลูพริ้นท์ (AEC Blueprint) ซึ่งสภาแห่งนี้ได้ให้ความเห็นชอบไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายนปีที่แล้ว รัฐบาลเห็นว่าการเจรจาความตกลงดังกล่าวอยู่ในขอบข่ายที่ระบุไว้ ตามมาตรา ๑๕๐ วรรคสามของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปี ๒๕๕๐ จึงมีความ จำเป็นเร่งด่วนที่จะนำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณา โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการหรือเป้าหมาย ก็คือ จะขอความเห็นชอบจากสภาแห่งนี้เกี่ยวกับ กรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีของไทยภายใต้การเจรจาระหว่างอาเซียนกับ สหภาพยุโรป ซึ่งจะมีขึ้นในวันที่ ๓๐ มกราคมนี้ และมีเป้าหมายว่าจะให้เสร็จสิ้นภายใน ๓ ปีข้างหน้า ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจาก ๒ วาระที่แล้วมาใช้เวลาเนิ่นนานมาก ผมเองจะไม่ ครอบคลุมเวลาท่านสมาชิกฯ มากนัก ผมจะขอสรุปสั้น ๆ ว่า เมื่อสภาแห่งนี้ได้กรุณาเห็นชอบ ให้ท่านนายกฯ ไปลงนามในอาเซียนชาร์เตอร์ (ASEAN Charter) และให้ไปลงนาม ในเดคลาเรชัน (Declaration) หรือปฏิญญาว่าด้วยการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี ๒๐๑๕ รวมทั้งเออีซีบลูพริ้นท์ ซึ่งท่านนายกฯ ก็ได้ไปลงนามแล้ว เมื่อปลายเดือน พฤศจิกายน สิ่งที่รัฐบาลมาขอขึ้นเป็นเรื่องสืบเนื่องมาจากชาร์เตอร์กับเออีซีบลูพริ้นท์ ที่สภาแห่งนี้ได้ให้ความเห็นชอบไปแล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ โดยที่ได้มีการตั้ง คณะกรรมาธิการวิสามัญพิเศษคณะหนึ่งขึ้นมาดูเรื่องนี้อย่างเร่งด่วนตามที่รัฐบาลได้ร้องขอ ไว้ ในทั้งอาเซียนชาร์เตอร์กับบลูพริ้นท์นั้นได้มองเห็นความสำคัญของการทำให้อาเซียน เป็นประชาคมเศรษฐกิจเดียว ซึ่งมีอยู่ ๓ เสาหลักด้วยกันก็คือ เสาทางด้านเศรษฐกิจ

คืออาเซียนคอมมูนิตี (ASEAN Community) เสถียรทางด้านความมั่นคง และเสถียรด้าน
 วัฒนธรรมและสังคม ในส่วนของเสถียรด้านของเศรษฐกิจนั้น ตอนนี้เป็นเพียงเสาเดียว
 ที่มีแผนที่จะเดินทางของการทำงานชัดเจนออกมา และเป็นที่ยอมรับของอาเซียนลีดเดอร์
 (Leader) ของอาเซียนไปแล้ว เมื่อปลายเดือนพฤศจิกายนที่แล้ว ในเสาอันนี้ก็มียู่
 ๔ ทางหลักด้วยกัน ทางหนึ่งก็คือ การที่อาเซียนจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก
 ที่เรียกว่า โกลบอลอินทิเกรชั่น (Global integration) หมายความว่า อาเซียนพึงที่จะมีการเจรจา
 กับประเทศหลัก ๆ ที่เป็นคู่ร่วมมือของอาเซียนที่เรียกว่า ไคอะลือกพาร์ทเนอร์ เช่น สหรัฐฯ
 จีน ญี่ปุ่น อินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เกาหลี รวมทั้งสหภาพยุโรปด้วย เจรจาเพื่อให้มี
 การลดอุปสรรคทางการค้า มีการไหลเวียนของการลงทุน มีการเปิดเสรีการค้าบริการ
 และสินค้ามากยิ่งขึ้น -----

อาเซียนได้ทำเช่นนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ และอาเซียนก็ประสบความสำเร็จในการเจรจา กับหลายประเทศแล้ว คือ จีน ญี่ปุ่น ซึ่งจะมีการลงนามในเดือนมีนาคมหรืออาจจะเป็นเมษายน พฤษภาคม ก็แล้วแต่นะครับ ขณะนี้กำลังคิดว่าใครจะเป็นผู้ลงนามอยู่ เรียกว่าอาเซียนแจแปน เหมือนกับเจเทปป่าของไทย อาเซียนกับเกาหลีก็ได้มีการเจรจาในเรื่องของการค้าสินค้าและบริการเสร็จสิ้นลงแล้ว ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์กำลังเจรจาอยู่ จริง ๆ แล้วเจรจามาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ปีเศษแล้ว อินเดียเจรจามาแล้ว ๓ ปีกว่ายังไม่เสร็จ สิ่งที่อาเซียนกำลังจะทำก็คือเห็นชอบโดยคณะรัฐมนตรีทางเศรษฐกิจเมื่อปลายปีที่แล้ว ก็คือว่า สมควรจะมีการเจรจากับสหภาพยุโรปเพื่อให้เกิดการค้าและการลงทุนที่เสรียิ่งขึ้น ได้มีการทำการศึกษาร่วมกันระหว่างสหภาพยุโรปกับอาเซียน ขณะเดียวกันไทยเองก็มีการศึกษาของตนเองแล้วผลที่ออกมาในเรื่องของการศึกษาร่วมนั้นก็บอกว่าอาเซียนและสหภาพน่าจะได้ประโยชน์ร่วมจากการทำเช่นนี้ แต่ว่าขอให้ไปเจรจาดังแต่ปลายเดือนนี้เป็นต้นไป และหวังว่าจะเจรจาเสร็จสิ้นภายในเวลาไม่เกิน ๓ ปี นี่คือเป้าหมาย เพราะฉะนั้นเมื่อจะมีการเจรจา ประเทศไทยคงต้องมีส่วนร่วมไปด้วย มิฉะนั้นแล้วเราคงเสียประโยชน์หรือเสียเปรียบหรือไม่มีโอกาสได้มีอยู่ในนั้นไปร่วมในการที่จะยืนยันท่าทีหรือเรียกร้องในสิ่งที่เราจะได้ประโยชน์ การเจรจาในอาเซียนเขาทำอย่างนี้ครับ อาเซียนต้องคุยกันเองภายในก่อน ในขณะที่มีเวียดนามเป็นผู้ไปประสานงานระหว่างอาเซียนกับสหภาพยุโรปแล้วแบ่งงานกัน ประเทศอาเซียนก็จะประสานงานประสานงานกับกลุ่มหนึ่งเปลี่ยนไป เวียดนามทำหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับยุโรป เราต้องไปนั่งสร้างท่าทีของอาเซียนก่อน เพราะฉะนั้นไทยต้องไปเจรจากับภายใต้อาเซียนแล้วเพื่อให้อาเซียนเอาท่าทีของอาเซียนซึ่งต้องมีท่าทีในสิ่งที่ไทยได้ประโยชน์นั้นเข้าไปเจรจากับสหภาพยุโรป ทำไมเราต้องเจรจา ท่านประธานฯ ที่เคารพ ประเทศไทยมีโครงสร้างการส่งออกการผลิต การค้าที่ค่อนข้างจะต่างกับอาเซียนอื่น เราอยู่ในฐานะที่ค่อนข้างจะหลากหลาย เราไม่ใช่สิงคโปร์ เรามีเกษตร เรามีสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร เรามีสินค้าอุตสาหกรรมทั้งไฮเทค (Hi-tech) โลว์เทค (Low-tech) มีเดียมเทค (Medium tech) เพราะฉะนั้นเรามีความหลากหลายที่หลายประเทศในอาเซียนไม่มีผลประโยชน์เช่นเดียวกับเรา เพราะฉะนั้นเราจึงจำเป็นต้องเข้าไปสร้างแรงผลักดันในอาเซียนเพื่อจะนำไปเรียกร้องจากสหภาพยุโรปให้ได้ในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์กับไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่อง

ของสินค้าแปรรูปเกษตรที่มีสินค้ามีภาษีสูง สินค้าเกษตรก็สูง จริง ๆ แล้วในสหภาพยุโรป
ระดับภาษีเฉลี่ยไม่กี่เปอร์เซ็นต์ ประมาณ ๗ เปอร์เซ็นต์เศษ แต่สินค้าเกษตรเฉลี่ยอยู่ที่
ประมาณเกือบ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็มีปัญหาเรื่องของเรียกว่ามาตรฐานสุขอนามัย มาตรฐาน
ของการปนเปื้อนจีปาดะสูงมาก เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ไม่มีใครในอาเซียนนอกจากไทย
อาจจะมีเวียดนามแล้วก็เป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรบางรายที่จะมีผลประโยชน์ร่วมกับเรา---

- ๓๕/๑

ทีนี้สิ่งที่ทางรัฐบาลขอมาก็คือว่า ขอไปเจรจา วันนี้มาขอกรอบ พอขอกรอบแล้วถ้าทางสภาเห็นชอบด้วย เราก็จะไปเจรจาท้ายใต้กรอบอันนี้ แล้วเมื่อตกลงได้ทุกอย่างก็จะมาขอสภา เพื่อไปลงนามอีกครั้งหนึ่งตามมาตรา ๑๕๐ อีก เพราะฉะนั้นจึงเป็นการขอกรอบตามมาตรา ๑๕๐ เป้าหมายวัตถุประสงค์ก็คือว่า

๑. เพื่อขยายโอกาสในการส่งออกสินค้าและบริการของไทย

อันที่ ๒ คือ ส่งเสริมโอกาสในการลงทุนทำธุรกิจของผู้ประกอบการไทย ในสหภาพยุโรป ซึ่งขณะนี้มันน้อยมาก

และประการที่ ๓ ของวัตถุประสงค์ก็คือว่า ส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างชาติ คือจากสหภาพยุโรปในภาคการผลิตและบริการ ซึ่งจะทำให้ขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทย ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ประการที่ ๔ คือ เป็นการพัฒนาขีดความสามารถของการส่งออกของไทย

และประการที่ ๕ ให้ผู้บริโภคของไทยได้ใช้สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ เพราะว่าสหภาพยุโรปจะสามารถเข้ามาแข่งขันได้กับประเทศอื่น ๆ ที่ได้ทำเอฟทีเอ (FTA) กับอาเซียน

ข้อค้ำประกันที่ทางรัฐบาลให้ทางกรมเจรจาการค้าคือทางราชการไปเจรจานั้น

อันที่ ๑ ก็คือว่า ให้ประโยชน์ในภาพรวมเกิดแก่ประเทศให้มากที่สุด

โดยค้ำประกันถึงระดับการพัฒนา หลักการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน มีภูมิคุ้มกันและความพร้อมของกฎหมายภายใน รวมทั้งมีระยะเวลาในการปรับตัว และมีมาตรการรองรับผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น

กระผมขอกราบเรียนว่าทุกครั้งที่ผ่านมาส่วนราชการไทยไปเจรจา สิ่งหนึ่งที่เขาคิดถึงก็คือจะต้องไม่มีการแก้ไขกฎหมายภายในประเทศ ตามรัฐธรรมนูญฉบับเดิม คือถ้าไม่มีเมื่อไรก็ไม่ต้องมาอยู่กับสภา นั่นคือสิ่งแรกที่เข้ามาในหัว เพราะว่าเราอยากจะคง สเตตัสโกล (Status goal) หรือคงสิ่งที่เป็นกฎหมายเดิมใหม่ ไม่อยากจะไปเปลี่ยนพันธกรณีให้เพิ่มขึ้นให้ยุ่งยาก

LIRT

อันที่ ๒ คือคำนึงถึงเวลาในการปรับตัว เช่น ๑๐ ปี ๑๕ ปี เป็นต้น แล้วก็เรากำลังพูดถึงมาตรการรองรับ ผมต้องขอบคุณสถานที่ที่ได้ผ่านกฎหมายเซฟการ์ด (Save guard) ซึ่งมีผลบังคับใช้แล้ว แล้วก็มีการลงทุนปรับตัว อาจจะผลกระทบที่เกิดจากการมีเอฟทีเอ ซึ่งก็มีผลบังคับใช้แล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้คือข้อคำนึงที่ทางรัฐบาลและทางราชการมีกรอบที่วัตถุประสงค์ที่ดี เรื่องของข้อคำนึงที่ดี ผมกราบเรียนสภาว่า ก่อนข้างกว้าง เหตุผลที่กว้างเพราะมองเป็นกรอบ ถ้าเป็นกรอบแล้วแคบก็ไม่มี ความยืดหยุ่น มันจะลำบาก ประเด็นที่ ๒ ถ้าเป็นกรอบแล้วละเอียด เป็นการเปิดเผยท่าทีของตน คู่เจรจากรู้หมด ไม่ได้ทำให้แรงต่อรองเราดีขึ้น เพราะฉะนั้นต้องขอท่านประธานฯ และสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาเห็นใจและเข้าใจว่าจำเป็นต้องกรอบที่กว้างแบบนี้ แต่ถ้าหากว่าเจรจาแล้วหลุดจากกรอบ ถ้ามว่าทำอะไรครับ ก็คงต้องกลับมาเพื่อชี้แจงเหตุผลแล้วขอตามรัฐธรรมนูญอีกเหมือนกัน สำหรับประเด็นของกรอบการเจรจานั้นมีทั้งหมด ๑๗ ประเด็น อันนี้ก็เป็นเรื่องที่มีเพียงเจรจาในการค้าเสรีทั้งหลาย เช่น เรื่องของการค้าสินค้า ลดภาษี พิธีศุลกากร กฎของแหล่งกำเนิดสินค้า มาตรการปกป้อง มาตรการเยียวยาทางการค้า เช่น เอดีซีวีดี (ADCVD) มาตรการสุขอนามัย อุปสรรคทางเทคนิค การค้าบริการ การลงทุน การระงับข้อพิพาท ความร่วมมือและการอำนวยความสะดวกทางการค้า ทรัพย์สินทางปัญญา พาณิชยกรรม อิเล็กทรอนิกส์ การจัดซื้อโดยรัฐ ความโปร่งใส การแข่งขัน สิ่งแวดล้อม และแรงงาน -----

ทีนี้สิ่งที่ทางรัฐบาลขอมาก็คือว่า ขอไปเจรจา วันนี้มาขอกรอบ พอขอกรอบแล้วถ้าทางสภาเห็นชอบด้วย เราก็จะไปเจรจาท้ายใต้กรอบอันนี้ แล้วเมื่อตกลงได้ทุกอย่างก็จะมาขอสภา เพื่อไปลงนามอีกครั้งหนึ่งตามมาตรา ๑๕๐ อีก เพราะฉะนั้นจึงเป็นการขอกรอบตามมาตรา ๑๕๐ เป้าหมายวัตถุประสงค์ก็คือว่า

๑. เพื่อขยายโอกาสในการส่งออกสินค้าและบริการของไทย

อันที่ ๒ คือ ส่งเสริมโอกาสในการลงทุนทำธุรกิจของผู้ประกอบการไทย ในสหภาพยุโรป ซึ่งขณะนี้มันน้อยมาก

และประการที่ ๓ ของวัตถุประสงค์ก็คือว่า ส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างชาติ คือจากสหภาพยุโรปในภาคการผลิตและบริการ ซึ่งจะทำให้ขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทย ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ประการที่ ๔ คือ เป็นการพัฒนาขีดความสามารถของการส่งออกของไทย

และประการที่ ๕ ให้ผู้บริโภคของไทยได้ใช้สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ เพราะว่าสหภาพยุโรปจะสามารถเข้ามาแข่งขันได้กับประเทศอื่น ๆ ที่ได้ทำเอฟทีเอ (FTA) กับอาเซียน

ข้อค้ำประกันที่ทางรัฐบาลให้ทางกรมเจรจาการค้าคือทางราชการไปเจรจานั้น

อันที่ ๑ ก็คือว่า ให้ประโยชน์ในภาพรวมเกิดแก่ประเทศให้มากที่สุด

โดยค้ำประกันถึงระดับการพัฒนา หลักการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน มีภูมิคุ้มกันและความพร้อมของกฎหมายภายใน รวมทั้งมีระยะเวลาในการปรับตัว และมีมาตรการรองรับผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น

กระผมขอกราบเรียนว่าทุกครั้งที่ผ่านมาส่วนราชการไทยไปเจรจา สิ่งหนึ่งที่เขาคิดถึงก็คือจะต้องไม่มีการแก้ไขกฎหมายภายในประเทศ ตามรัฐธรรมนูญฉบับเดิม คือถ้าไม่มีเมื่อไรก็ไม่ต้องมาอยู่กับสภา นั่นคือสิ่งแรกที่เข้ามาในหัว เพราะว่าเราอยากจะคง สเตตัสโกล (Status goal) หรือคงสิ่งที่เป็นกฎหมายเดิมใหม่ ไม่อยากจะไปเปลี่ยนพันธกรณีให้เพิ่มขึ้นให้ยุ่งยาก

อันที่ ๒ คือคำนึงถึงเวลาในการปรับตัว เช่น ๑๐ ปี ๑๕ ปี เป็นต้น แล้วก็เรากำลังพูดถึงมาตรการรองรับ ผมต้องขอบคุณสถานที่ที่ได้ผ่านกฎหมายเซฟการ์ด (Save guard) ซึ่งมีผลบังคับใช้แล้ว แล้วก็มีการลงทุนปรับตัว อาจจะผลกระทบที่เกิดจากการมีเอฟทีเอ ซึ่งก็มีผลบังคับใช้แล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้คือข้อคำนึงที่ทางรัฐบาลและทางราชการมีกรอบที่วัตถุประสงค์ที่ดี เรื่องของข้อคำนึงที่ดี ผมกราบเรียนสภาว่า ก่อนข้างกว้าง เหตุผลที่กว้างเพราะมองเป็นกรอบ ถ้าเป็นกรอบแล้วแคบก็ไม่มี ความยืดหยุ่น มันจะลำบาก ประเด็นที่ ๒ ถ้าเป็นกรอบแล้วละเอียด เป็นการเปิดเผยท่าทีของตน คู่เจรจากรู้หมด ไม่ได้ทำให้แรงต่อรองเราดีขึ้น เพราะฉะนั้นต้องขอท่านประธานฯ และสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาเห็นใจและเข้าใจว่าจำเป็นต้องกรอบที่กว้างแบบนี้ แต่ถ้าหากว่าเจรจาแล้วหลุดจากกรอบ ถ้ามว่าทำอะไรครับ ก็คงต้องกลับมาเพื่อชี้แจงเหตุผลแล้วขอตามรัฐธรรมนูญอีกเหมือนกัน สำหรับประเด็นของกรอบการเจรจานั้นมีทั้งหมด ๑๗ ประเด็น อันนี้ก็เป็นเรื่องที่มีเพียงเจรจาในการค้าเสรีทั้งหลาย เช่น เรื่องของการค้าสินค้า ลดภาษี พิธีศุลกากร กฎของแหล่งกำเนิดสินค้า มาตรการปกป้อง มาตรการเยียวยาทางการค้า เช่น เอดีซีวีดี (ADCVD) มาตรการสุขอนามัย อุปสรรคทางเทคนิค การค้าบริการ การลงทุน การระงับข้อพิพาท ความร่วมมือและการอำนวยความสะดวกทางการค้า ทรัพย์สินทางปัญญา พาณิชยกรรม อิเล็กทรอนิกส์ การจัดซื้อโดยรัฐ ความโปร่งใส การแข่งขัน สิ่งแวดล้อม และแรงงาน -----

เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะประเด็นหลัก ๆ ที่จะครอบคลุมถึง เหตุผลความจำเป็น กระผมขอกราบเรียนว่าสหภาพยุโรปไม่อยากเจรจากับประเทศเล็ก ๆ เพราะว่าต้องใช้เวลาและใช้กำลังคน กำลังเงินค่อนข้างมาก เขาจึงอยากจะเจรจากับกลุ่มเป็นหลักและเดิมสหภาพยุโรปก็ให้ความสำคัญกับการที่เรียกว่าเป็นการสร้างประชาคมขึ้นมาจาก ๑๕ เป็น ๒๕ เป็น ๒๗ มากกว่าที่จะไปมองภายนอก สหภาพมีการเจรจากับประเทศที่เป็นยักษ์ใหญ่ทางเศรษฐกิจ ถ้ากระผมเข้าใจไม่ผิดก็มีเกาหลีกับอินเดียซึ่งมีพลังทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับอาเซียน ทีนี้เมื่อเจรจากับอาเซียน อาเซียนก็มองว่าเรามีความจำเป็นอย่างไร

ความจำเป็นประการที่ ๑ ก็คือยุโรปเป็นผู้ค้าสำคัญของอาเซียนและไทย ยุโรปเป็นคู่ค้าอันดับ ๓ ของอาเซียนและเป็นตลาดส่งออกอันดับ ๒ ของอาเซียนรองจากสหรัฐอเมริกา แต่ประเด็นก็คือการค้าของยุโรปกับอาเซียนนั้นแม้จะขยายตัวมาโดยตลอด จาก ๑๑๓,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี ๒๕๔๒ มาเป็น ๑๖๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี ๒๕๔๕ แต่อัตราการเจริญเติบโตนั้นลดลงมาโดยตลอด สหภาพยุโรปเป็นคู่ค้าอันดับ ๔ ของประเทศไทยรองจากอาเซียน ญี่ปุ่น และสหรัฐฯ ไทยได้เปรียบดุลการค้ากับยุโรปมาโดยตลอด

เหตุผลที่ต้องเจรจากับยุโรปประเด็นที่ ๒ ก็คือ สหภาพยุโรปเป็นผู้ลงทุนสำคัญของโลก ยุโรปเป็นผู้ลงทุนอันดับ ๒ ของโลกรองจากสหรัฐฯ และเป็นผู้ลงทุนอันดับ ๑ ในอาเซียนในช่วงที่ผ่านมา แต่ในช่วง ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมาสัดส่วนการลงทุนจากยุโรปนั้นลดลงในอาเซียน แต่หันไปเพิ่มที่จีน รัสเซีย บราซิลและแอฟริกา เพราะฉะนั้นอาเซียนจึงจำเป็นต้องหาทางรักษาและขยายความสามารถในการแข่งขันในการดึงดูดการลงทุนจากสหภาพยุโรป

ประการที่ ๓ ผมกราบเรียนไปแล้ว คือ โครงสร้างภาษีของยุโรปยังไม่เป็นประโยชน์ต่อสินค้าไทยเท่าที่ควร โดยเฉพาะสินค้าเกษตรกับเกษตรแปรรูป เราจำเป็นต้องไปเจรจาเพื่อให้ลดอุปสรรคเหล่านี้ลงให้ได้

ประการที่ ๔ ผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นก็จะต้องโดยทั่ว ๆ ไปแล้วผลการศึกษาของทางอาเซียนร่วมกับยุโรปกับประเทศไทยเองที่ศึกษาโดยตนเองนั้น เราเห็นว่า จะทำให้จีดีพี (GDP) เพิ่มขึ้น ให้ความสามารถในการส่งออกสินค้าที่เรามีความสามารถ

ในการแข่งขันเพิ่มขึ้น เช่น ข้าว เสื้อผ้า รองเท้า อาหารแปรรูป สำเร็จรูป ปลากระป๋อง กุ้งแช่แข็ง ผักผลไม้แปรรูป เป็นต้น แต่ก็อีกนั่นแหละท่านประธานฯ ที่เคารพขึ้นอยู่กับผลการเจรจาจากนี้ไป สำหรับเรื่องของการลงทุนนั้น ถ้าหากมีการเจรจาก็คงจะทำให้เราสามารถที่จะลดอุปสรรคในการลงทุนทั้งในส่วนที่เขาเข้ามาและในส่วนที่เราจะออกไป ท่านประธานฯ ครับ ด้วยหลักการและเหตุผลในความจำเป็นที่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ และสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องมาขอให้ท่านได้กรุณาพิจารณาอนุมัติกรอบการเจรจาของไทยภายใต้อาเซียนกับสหภาพยุโรปซึ่งจะเริ่มขึ้นในเร็ว ๆ นี้

ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ คะ ๆ ผนฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ขออนุญาตนำข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำกรอบการเจรจาดังกล่าวเข้าร่วมประชุม ๓ ท่าน คือ นางสาวชุติมา บุญยประภัทร์ อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ นางสาวพิมพ์ชนก วอนขอพร ผู้อำนวยการสำนักเจรจาการค้าพหุภาคีและนางสาวกิตติรุณห์ เกาะสุวรรณ ผู้อำนวยการส่วนยุโรปตะวันออกกลางและแอฟริกาเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาจึงอนุญาต เชิญทั้ง ๓ ท่านได้คะ แล้วก็ท่านสมาชิกฯ คะ สำหรับเรื่องนี้คณะกรรมการการต่างประเทศและคณะกรรมการการพาณิชย์ก็ได้มีการพิจารณาศึกษากรอบการเจรจาแล้วเพื่อให้เป็นประโยชน์กับทางที่ประชุมก็ได้มีการแจกรายงานเอกสารให้กับท่านสมาชิกฯ ทุกท่านเพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว เชิญท่านสมาชิกฯ อภิปราย เชิญท่านพิชัย ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศคะ

นายพิชัย วาศนาส่ง (ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ) :

ขอประทานกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายพิชัย วาศนาส่ง ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ ได้รับเรื่องนี้จากสภาให้ไปพิจารณา ศึกษา แต่เวลาสั้นมาก แต่ได้ศึกษาก่อนหน้านี้มาแล้วในบางส่วนเมื่อวานนี้ก็ได้เชิญทางฝ่าย กระทรวงพาณิชย์มาสนทนากันอีกครั้งหนึ่ง ก็เห็นสิ่งที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองของเรา ถ้าหากว่าในกลุ่มอาเซียนนี้สามารถจะรวมกันได้ เพราะในกลุ่มอาเซียนนี้โดยสภาพของภูมิอากาศแล้วเป็นแหล่งผลิตอาหารที่ใหญ่ที่สุดในโลกแห่งหนึ่ง ยุโรปอาจจะผลิตเครื่องจักรกลต่าง ๆ ได้ แต่ต้องการอาหารจากทางตะวันออกหรือทางอาเซียนนี้ะครับ แต่ขณะนี้ก็ปรากฏว่าการต่อรองของเรานี้ถ้าเป็นเดี่ยวต่อเขาทั้งหมด อย่าลืมว่าสหภาพยุโรปมี ๒๕ ประเทศ เขารวมกันเป็น ๑ เราประเทศเล็ก ๆ ประเทศเดียว อำนาจต่อรองโดยลำพังแล้วน้อย แต่ถ้ารวมกันทั้งกลุ่มอาเซียนนี้อำนาจในการต่อรองจะสูงขึ้นมากเลยทีเดียวครับ จึงขอรายงานผลจากการที่พิจารณาที่ได้มาโดยสรุปว่า กระผมพร้อมด้วย

คณะกรรมการการต่างประเทศได้ประชุมพิจารณาประกอบการเจรจาดังกล่าว ซึ่งก็มีผู้ชี้แจงจากกระทรวงพาณิชย์ เราก็พบว่าเรื่องต่าง ๆ ที่น่าสนใจและน่าที่จะได้รายงานให้ทราบ ดังนี้

ประการที่ ๑ กรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีระหว่างอาเซียนกับสหภาพยุโรปเป็นความต่อเนื่องจากกฎบัตรอาเซียน ซึ่งได้มีการพิจารณาแล้วก็มีเรื่องของ การที่มีปฏิญญาว่าด้วยแผนงานจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว ทั้งยังเป็นการต่อยอดเพื่อสร้างผลประโยชน์ร่วมกันในภูมิภาคนี้ด้วยนะครับ

ประการที่ ๒ ควรที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะได้ให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาดังกล่าว แต่หลังจากที่ได้ให้ความเห็นชอบแล้วควรที่จะได้มอบหมายให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการประสานงานเป็นระยะ ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข้อคิดเห็นกับคณะกรรมการและกับรัฐสภาในเมืองไทยนี้ แล้วก็เป็นการหาความรู้ระหว่างกัน ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการต่อรองต่อไป

ประการที่ ๓ คณะเจรจาของไทยควรให้ความสำคัญกับภาคเกษตรให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในการสร้างความรู้ความเข้าใจและเตรียมการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพราะภาคเกษตรเป็นภาคส่วนที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก ถ้าหากว่าเราไม่มีการประสานงานที่ดีระหว่างกัน

ประการที่ ๔ กระทรวงพาณิชย์ควรจะได้ร่วมมือกับกระทรวงการต่างประเทศและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเร่งยกร่างกฎหมาย กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการจัดทำหนังสือสัญญาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๐ โดยมีการรับฟังความคิดเห็นจากภาควิชาการและภาคประชาชนต่อไปอีกด้วย ก็ขอรายงานให้ท่านประธานฯ และที่ประชุมสภาได้ทราบดังกล่าวมาแล้วนั้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านประมนต์ ประธานคณะกรรมการการพาณิชย์ค่ะ

นายประมนต์ สุธีวงศ์ (ประธานคณะกรรมการการพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติผม ประมนต์ สุธีวงศ์ ประธานคณะกรรมการการพาณิชย์ เช่นเดียวกับทางกรมการการต่างประเทศ เราได้มีโอกาสได้สนทนากับทางผู้แทนของกระทรวงพาณิชย์ในเรื่องของกรอบการเจรจาระหว่างไทยกับสหภาพยุโรป ในวันที่ ๔ มกราคม ก็ได้เชิญผู้แทนมาให้ข้อมูลและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การเจรจาระหว่างอาเซียนกับอียู (EU) มีความสำคัญอย่างไร แต่ไหนท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงไปแล้วนะครับ ผมคิดว่าอันนี้คงจะมีความเข้าใจตรงกัน กรอบของการเจรจาที่มีความสำคัญก็เพราะว่าในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกของอาเซียนเราก็จำเป็นที่จะต้องเข้าไปร่วมเจรจากับทางอาเซียนเพื่อไปเจรจากับอียูอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นการที่เรามีกรอบของการเจรจาก็จะเป็นประโยชน์ในการที่จะกำหนดท่าทีของทั้งทางฝ่ายไทยแล้วก็ไปทำข้อตกลงกับทางอาเซียนเพื่อที่จะเป็นกรอบของอาเซียนต่อไปครับ -----

ในการนี้กรรมการการพาณิชย์ได้ดำเนินการพิจารณาเรื่องดังกล่าว แล้วก็ได้นำมาพิจารณาถึงผลดีและผลเสียของการที่จะมีกรอบเจรจาโดยสรุปดังนี้ครับ ผลดีของการที่จะมีกรอบเจรจาก็ถือว่าเป็นการสร้างความปลอดภัย แล้วก็จะสร้างธรรมาภิบาลในระบบการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ อีกทั้งเป็นการดำเนินการต่อเนื่องภายใต้ปณิธานแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้ประเทศไทยมีความชัดเจนในทิศทางที่เราต้องการจะไปและผมคิดว่าก็คงจะเพิ่มอำนาจการต่อรองให้กับประเทศไทยในประเด็นที่มีความอ่อนไหวเพราะเราสามารถจะเอากรอบอันนี้ไปอ้างอิงได้ สำหรับผลเสียก็คือว่า การไม่มีกรอบเจรจาก็จะทำให้ไทยไม่สามารถเข้าร่วมการเจรจาอาเซียนและสหภาพยุโรปตั้งแต่แรกซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหาย เพราะขอบเขตในการเจรจาในประเด็นต่าง ๆ นั้นอาจจะไม่เป็นไปในทิศทางที่เราต้องการ และไม่เป็นผลประโยชน์กับประเทศไทยถ้าเมื่อเราไม่ได้เข้าไปร่วม เพราะฉะนั้นคณะกรรมการการพาณิชย์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนที่ประเทศไทยจะต้องมีกรอบการเจรจาการค้าเสรีที่ได้รับความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอมา เพราะว่าขณะนี้ข้อตกลงก็คือว่าทางอาเซียนและสหภาพยุโรปจะมีการเจรจากันเริ่มต้น ณ วันที่ ๓๐ มกราคมปีนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วทางกรรมการการพาณิชย์ได้มีความเห็นชอบที่จะเสนอให้ทางสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบในเรื่องของกรอบตกลงดังกล่าว ก็เช่นกันกับกรรมการการต่างประเทศ ทางกรรมการการพาณิชย์มีข้อสังเกตอยู่ ๒ ประเด็น ในของข้อเสนอแนะ คือการให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจานี้เป็นกรอบของการเจรจาที่ความจริงแล้วควรจะให้ความยืดหยุ่นกับคณะเจรจาอยู่บ้าง เพราะว่าในการเจรจา เพราะว่าในการเจรจาระหว่างประเทศเช่นนี้อาจจะไม่เป็นไปตามกระบวนการหรือความต้องการของเราทีเดียว แต่ความยืดหยุ่นอันนี้

จะให้นกรอบที่ว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่มีสาระสำคัญก็จะต้องนำมาปรึกษาหารือกับสภา และถ้าภายหลังมีการตกลงกันแล้วก็ต้องมาขอความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง และเมื่อมีกฎหมายกำหนดขึ้นตอนดำเนินการจัดการทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งผมคาดว่าในรัฐบาลใหม่ก็คงจะมีการกำหนดให้มีการจัดทำหนังสือสัญญารุ่นต้นตามที่กำหนดไว้

ในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นไปเช่นนั้นแล้วการเจรจาความตกลงอาเซียนและสหภาพยุโรปก็ควรดำเนินการต่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่กำลังจะเกิดขึ้นใหม่

สนช. ๑

สุพิชญ์ลักขณ์ ๔๒/๒

ผมขอเรียนเพิ่มเติมในข้อมูลในเรื่องของการค้า เรื่องเจรจาการค้ากับทางยุโรปนิดหนึ่ง ประเทศไทยได้สิทธิประโยชน์จากทางด้านยุโรปในเรื่องของสินค้าเกษตร โดยเฉพาะสินค้าเกษตรแปรรูป ซึ่งในปัจจุบันเราใช้สิทธิที่เราเรียกว่าจีเอสพี (GSP) หรือเป็นสิทธิพิเศษ สิทธิพิเศษอันนี้ก็มีอายุเวลาจำกัด ซึ่งถ้าเผื่อว่าในอีก ๒ - ๓ ปีข้างหน้าหมดไป แล้วประเทศไทยไม่เป็นส่วนหนึ่งของการเจรจาที่จะไปทำข้อตกลงแล้ว ประเทศอื่น ถ้าเขามีข้อตกลงที่คิดว่าก็จะทำให้ประเทศไทยเสียหาย เพราะฉะนั้นอันนี้มีความจำเป็น อย่างยิ่งที่เราจะต้องเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งครับ ขอบคุณมากท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกฯ ประสงค์ จะอภิปรายไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มี ถ้าไม่มีดิฉันจะขอมติ จากที่ประชุมว่า จะให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจา การตกลงการค้าเสรีของไทยภายใต้ การเจรจาอาเซียนกับสหภาพยุโรปหรือไม่ คงต้องใช้การยกมือดีไหมคะ เนื่องจากเครื่อง ระบบอาจจะยังไม่ค่อยดี ก็อยากจะเชิญท่านสมาชิกฯ กรุณานะคะ ท่านผู้ใดเห็นสมควร ให้ความเห็นชอบกรุณา ยกมือขึ้น ทางเจ้าหน้าที่ครับไหมคะ นับทุกมือครบนะคะ กรุณาเอามือลงได้ สำหรับท่านสมาชิกฯ ที่ไม่เห็นควรให้ความเห็นชอบกรุณา ยกมือขึ้นนะคะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มี ก็คือเป็นเอกฉันท์ ก็ถือเป็นมติของที่ประชุมแห่งนี้ที่จะให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาการค้าเสรี ของไทยภายใต้การเจรจาอาเซียนกับสหภาพยุโรป จบการพิจารณาเรื่องด่วน ซึ่งเดี๋ยวลักขณ์

ก็คงจะมีการรายงานเรื่องคะแนนนะคะ

- ๔๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ต่อไปเป็นกระทู้ถาม
 ในวาระที่ ๓ เรามีกระทู้ถามสด ๓ กระทู้ ซึ่งเป็นที่ทราบดีแล้วนะคะว่า
 กระทู้ละ ๓๐ นาที

กระทู้ถามสดที่ ๑ เรื่องกรณีการลาออกของคณะกรรมการรถไฟทั้งคณะ
 ซึ่ง พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 คมนาคม ซึ่งทางท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการตอบนั้น ได้แจ้งว่า มีภารกิจสำคัญที่ได้
 กำหนดนัดหมายไว้ล่วงหน้าแล้ว จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ไปในสัปดาห์หน้านะคะ

กระทู้ถามสดที่ ๒ กรณีการระงับการทดลองพีชตัดแปลงพันธุกรรม
 ในไร่นา ซึ่งท่านอดีตกดี ศรีสรรพกิจ เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามนายกรัรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีณะ
เช่นเดียวกันนะคะ มี ๓๐ นาที เชิญท่านผู้ตั้งกระทู้ถามได้ค่ะ

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพ กระผม อดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สำหรับ
สาเหตุที่ผมได้ตั้งกระทู้ถามในเรื่องนี้ โดยข้อเท็จจริงแล้วก็อยากจะถามท่านนายกฯ
หรือผู้ที่เห็นว่าไม่สมควรทำมากกว่า แต่เผอิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ ซึ่งเป็นผู้ที่เสนอในเชิงที่เห็นว่า สมควรจะดำเนินการมาเป็นผู้ชี้แจงแทน
อย่างไรก็ตาม กระผมขออนุญาตกราบเรียนเป็นข้อมูลพื้นฐานก่อนที่จะกราบเรียนถาม
นะครับ เรื่องนี้สืบเนื่องมาจากว่า เมื่อปี ๒๕๔๔ ในเดือนเมษายน คณะรัฐมนตรีได้มีมติ
รับทราบผลการหารือของสมาชิกคนจนและคณะกรรมการที่แก้ปัญหาเรื่องสมาชิกคนจน
ซึ่งได้มีการเสนอปัญหามากมาย และในปัญหาหนึ่งในนั้น ในหลาย ๆ เรื่องก็จะมีเรื่องของ
เกี่ยวข้องกับ การขอให้ยุติการทดลองพืชจีเอ็มโอ (GMO) หรือพืชตัดแปลงพันธุกรรม
ซึ่งต่อไปผมจะขออนุญาตใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษแล้วกัน ว่าพืชจีเอ็มโอในระดับไรนา
ในขณะที่ขอให้ไปเร่งร่างกฎหมายให้เสร็จภายใน ๖ เดือน คือกฎหมายความปลอดภัย
ทางชีวภาพ เพราะฉะนั้นในระหว่างรอกฎหมายก็บอกให้ชะลอหรือให้ยุติการทดลอง
ในไรนาเสียก่อน โดยให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้ยุติการทดลอง จริง ๆ แล้ว
ไม่ได้เกี่ยวกับหน่วยงานอื่นเลย ถ้าดูตามมติ ครม. จากมติ ครม. นั้นก็มีปัญหาคือว่า ทำให้
การดำเนินการวิจัยในเรื่องของพืชจีเอ็มโอเกือบจะหยุดชะงักไปเลย เพราะว่า การวิจัย
มีตั้งแต่ในเรื่องของการทดลองตั้งแต่เริ่มต้นในโรงเรือนปิด หรือจนกระทั่งถึงในสภาพเปิด
ตรงนี้ก็ปัญหาทำให้ผลงานวิจัยมันชะงัก ซึ่งท่านรัฐมนตรีท่านทราบดี เพราะว่า
ท่านอยู่ในวงการนี้อยู่แล้วนะครับ มีความพยายามในการที่จะขอทบทุนมติคณะรัฐมนตรี
ที่มีเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๔ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยไม่สะดุดหรือหยุดชะงักไป
มีความพยายาม และแม้กระทั่งในสมัยท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ ก็เกือบจะดำเนินการ
แต่พอมีการประท้วง มีการเดินขบวน ก็หยุดอีก เพราะว่า มีคนกังวล จริงอยู่ครับ
ก็มีหลายท่านที่มีความกังวลด้วยความเห็นในเชิงแตกต่าง แต่ก็มีความขบวนการในการต่อต้าน

ชนิดหัวชนฝาเลย อย่างไรก็ตามก็ไม่ยอม เพราะฉะนั้นในการที่จะทบทวนมติ ครม. นี้ก็เลื่อน หรือมีการดำเนินการชะลอมายู่ตลอดเวลา เมื่อมีคณะรัฐมนตรีชุดนี้ กระผมในขณะนั้น ในฐานะที่เป็นอธิบดีกรมวิชาการเกษตร แล้วก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับในเรื่องนี้ ก็เห็นว่า เป็นความหวัง เพราะเป็นคณะรัฐมนตรีที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิอยู่มากมาย รวมทั้งท่านรัฐมนตรีว่าการเองที่นั่งอยู่นี้ ก็เป็นศาสตราจารย์ทางวิชาการทางด้านนี้ รัฐมนตรีวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีฯ ก็เป็นผู้อำนวยการในเรื่องนี้มาตั้งแต่สมัยก่อน เพราะฉะนั้นก็หวังว่า คณะรัฐมนตรีชุดนี้คงจะใช้ดุลพินิจหรือจะใช้วิชาการต่าง ๆ สามารถตัดสินใจ โดยไม่คำนึงถึง เสี่ยงลักษณะที่ใช้พลังแต่เพียงอย่างเดียว แน่นนอนครับ ก็ต้องฟังผู้ที่คัดค้านนะครับ -----

- ๔๔/๑

ผมเองในขณะนั้นก็ได้มีการติดตามเรื่องนี้มาโดยตลอดทั้งในฐานะที่เป็นอธิบดี แล้วก็
แม้กระทั่งหลังจากที่เกษียณมาแล้วก็ยังติดตามด้วยความกังวล ถามว่าทำไมถึงกังวล
ก็เพราะว่าโลกเปลี่ยนแปลงไปมากมีการยอมรับให้มีการดำเนินการในเรื่องนี้อยู่มากขึ้น
ถึงแม้จะมีการต่อต้าน หรือการปฏิเสธมากก็เช่นเดียวกันนะครับ แต่อย่างไรก็ตามในขณะนี้
มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างถึงจนกระทั่งก่อนที่จะมีการประชุม ครม. ในวันอังคารที่ ๒๕
ธันวาคม ในคืนวันที่ ๒๔ ผมก็ได้รับทราบว่าจะมีการประชุมคณะรัฐมนตรีในวันอังคาร
ที่ ๒๕ และก็จะมีการพิจารณาในเรื่องนี้ สืบเนื่องจากที่ผมได้รับทราบว่ายังมีความเห็น
ที่แตกต่าง แล้วก็มีความเห็นในเชิงปฏิเสธอยู่ แม้กระทั่งในคณะรัฐมนตรีด้วยกันเองก็ตาม
กระผมจึงได้พยายามที่จะทำจดหมายเปิดผนึกเพื่อที่จะเวียนไปยังท่านรัฐมนตรี และท่าน
นายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรี ผมเขียนในตอนตี ๓ ของวันอังคารที่ ๒๕ ประมาณ
๖ - ๗ แผ่น แล้วก็ตอนเช้าก็รีบเอาไปเพื่อที่จะไปแจก ไปแจกในฐานะเป็นประชาชนคนหนึ่ง
นะครับ ไม่ใช่ในฐานะอธิบดี ผมก็ไปพบเจ้าหน้าที่ รปภ. แสดงตัวว่าผมเป็นอดีตอธิบดี
ผมเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แต่วันนั้นผมไปในฐานะประชาชนมายื่นความเห็น
เพื่อให้ท่านนายกฯ ท่านรองนายกฯ หรือท่านรัฐมนตรีได้เห็นประเด็นที่มีความแตกต่าง
ไปจากที่มีคนทักท้วงอยู่ ก็มีเจ้าหน้าที่มารับบอกว่าเดี๋ยวจะเป็นผู้ดำเนินการแจกให้ ในที่สุด
เท่าที่ผมติดตามดูไม่ได้แจก ตรงนี้ก็ประเด็นหนึ่งที่ผมเองมีความรู้สึกไม่ค่อยดีตรงที่ว่า
ขนาดว่าเราเองเราก็พอจะรู้เรื่องนะครับ แล้วถ้าเป็นประชาชนไปยื่นเสนอความเห็นนี้ไม่รู้
จะเป็นอย่างไร ตรงนี้ก็ประเด็นหนึ่ง ผมจึงทำหนังสือในวันที่ ๒๗ ร้องเรียนท่านนายกฯ
ขอให้ตรวจสอบว่าเกิดอะไรขึ้น หนังสือที่ผมพยายามเขียนเพื่อที่จะแสดงความเห็น จะเห็น
ด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็แล้วแต่ แต่ทำไมถึงไม่มีการดำเนินการทั้ง ๆ ที่มีการรับเอาไปเพื่อที่จะ
ไปแจกจ่ายนะครับ แม้กระทั่งผมขึ้นไปผมเจอหน้าเจ้าหน้าที่คนนั้นถามยังบอกว่าผมแจก
แล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่ผมเห็นว่าไม่ค่อยถูกต้อง สำหรับหนังสือที่ผมทำไปนั้นก็
เป็นสาระที่ได้พยายามชี้แจงมาโดยตลอดนะครับว่าจีเอ็มโอไม่ใช่ฝืนฝืน เพราะพวกเราหลายคน
พยายามที่จะบอกว่าจีเอ็มโอเป็นฝืนฝืน แล้วก็พยายามป้อนให้หน้ากลัวจนกระทั่งกลายเป็นเรื่อง
ที่เราควรจะใช้ประโยชน์จากจีเอ็มแพลนต์ (GM Plant) หรือพืชจีเอ็มโอในสิ่งที่ถูกต้อง
แต่กลับเป็นเหมือนเราพยายามที่จะปฏิเสธโดยสิ้นเชิง ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ ก่อนหน้าที่จะ

เอาออกมาสำหรับเอาไปปลูกเป็นเชิงพาณิชย์ หรือเป็นเชิงการค้าก็ตามเขาต้องพิสูจน์แล้วว่า พืชจีเอ็มนั้น ๆ จะไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นกับแมลงที่ดี หรือไม่ว่าจะเป็น จุลินทรีย์ในดินหรืออะไรก็ตาม แล้วถ้าเพื่อเป็นพืชสำหรับคนกินก็ต้องพิสูจน์ว่า ไม่เป็นอันตรายต่อการบริโภค เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็มาตรฐานสากลของโลกที่เขาทำกัน แล้วเขายอมรับกัน เพราะฉะนั้นการที่จะเอาออกมาทดสอบในไร่นาแสดงว่าก็มี ความปลอดภัยในระดับที่เขาพิสูจน์แล้วในโรงเรือน แต่เพื่อต้องการที่จะเอาออกมา แต่ในเรื่องนี้อย่างที่ผมกราบเรียนแล้วว่า ๖ ปีกว่าที่ประเทศไทยต้องสูญเสียเวลา อันเนื่องมาจากความเห็นที่แตกต่างกัน แล้วก็ไม่มี การตัดสินใจโดยอาศัยหลักวิชาการ แต่ตัดสินใจ โดยอาศัยอิทธิพล หรืออาศัยความรู้สึก อาศัยทางด้านจิตวิทยาเป็นหลัก ตรงนี้เป็นความ สูญเสียที่ประเทศไทยไม่ใช่เป็นครั้งแรก แต่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอีก ถ้าผมจะยกตัวอย่าง สมัยก่อนเรื่องไม้ยูคาลิปตัสก็เหมือนกันถูกกล่าวหาถูกประณามว่าเป็นไม้อันตราย และในที่สุดเราก็ปลูก แต่กว่าที่จะยอมรับกันได้ก็ใช้เวลาตั้งหลายปี ตัวนี้ก็เป็นเรื่อง เหมือนกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมพยายามที่จะนำเสนอที่ผมร้องเรียนไปว่าทำไมไม่แจก เอกสารของผมที่ผมพยายามที่จะชี้ให้เห็นนะครับ สิ่งที่ผมพยายามชี้ให้เห็นก็คือว่า ในรอบ ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมาอัตราการขยายตัวของพืชจีเอ็มโอ ขยายตัวมากจนเราจะต้องให้ความสนใจ แล้วจากเดิมเมื่อปี ๒๕๓๕ มีอยู่เพียง ๕ ประเทศเท่านั้นที่ปลูกในเชิงการค้าในพื้นที่ประมาณ ๑๐ ล้านไร่ พอมาปี ๒๕๔๕ มีถึง ๒๒ ประเทศที่ปลูกเป็นเชิงการค้าแล้วนะครับ แล้วก็ยังมีพื้นที่ ถึง ๖๐๐ กว่าล้านไร่ แล้วก็มีการประมาณการว่าอีก ๑ - ๒ ปีข้างหน้าจะมีประเทศที่ปลูกถึง ๔๐ ประเทศในพื้นที่ ๑,๒๐๐ กว่าล้านไร่ ตรงนี้ถ้าเพื่อประเทศไทยยังไม่อนุญาตให้มีการทดลองจนกระทั่งเราไม่สามารถมีผลการทดลองความหมายก็คือไม่มีพืชจีเอ็มที่เรา ต้องการก็แสดงว่าจนถึงปีไหน ๆ เราก็จะไม่มีการใช้พืชจีเอ็มตามที่เราร้องการได้ ถ้าจะใช้ เมื่อไรก็ต้องซื้อเขาเมื่อนั้นแหละ แล้วเราก็จะตกขบวนรถไฟสำหรับที่โลกเขากำลังเปิด อย่างมากมาย -----

ผมพยายามชี้ให้เห็นว่า ตอนนี้มีถึง ๖๐ กว่าประเทศนะครับ ที่เขาเปิดให้มีการวิจัยค่อนข้างจะกว้างขวางไม่ว่าจะเป็นจีน เป็นอินเดีย ไม่ต้องไปพูดถึงสหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย นะครับ สหภาพยุโรปเองที่เราบอกว่าเขาต่อต้าน เขาก็มีการทดลองวิจัย อย่างจีนมีถึงเกือบ ๑,๐๐๐ รายการ สหภาพยุโรปมีเกือบ ๑๐๐ รายการ จีน อินเดียก็มีเกือบ ๑๐๐ รายการ ทั่วโลก ประเทศที่สำคัญ ๆ ที่เป็นคู่แข่งคู่ค้าของเรานี้เขาทำวิจัยกันตลอดเวลา เตรียมพร้อมที่ว่า หากว่าพร้อมที่จะออกมาเขาก็ออกมา ถามว่าประเทศไทยอยู่ตรงไหน ตรงนี้แหละครับที่ผมพยายามอยากจะเรียกร้องคณะรัฐมนตรีที่ผมมีความหวังว่า เป็นผู้ที่มีความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งเป็นผู้ที่เรามีรัฐมนตรีอย่างน้อยที่สุด ๒ ท่านเท่านั้นที่รู้เรื่องนี้เป็นอย่างดีอยู่ใน คณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นผมจึงรู้สึกผิดหวังมากนะครับ แล้วสิ่งที่เรากำลังพูดคุยกันในการ เสนอขอให้ทบวณมติคณะรัฐมนตรีนี้ เป็นเรื่องของการทำการวิจัยเท่านั้น ไม่ใช่เป็นเรื่อง ของการที่จะให้มีการออกไปปลูกเป็นเชิงพาณิชย์ การจะออกไปปลูกเป็นเชิงพาณิชย์จะต้อง มีการพูดคุยกันอีกต่อหนึ่ง แล้วคงจะเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก แต่ปรากฏว่าเวลาพิจารณาเราก็จะ เอาการพิจารณาว่าจะปลูกเป็นเชิงการค้า จะทำให้ตลาดต่างประเทศเสียหาย เป็นลักษณะของ การที่หลายคนบางทีก็แสดงความเห็น โดยเฉพาะถ้าเป็นผู้ใหญ่ก็รู้สึกผิดหวังมาก แต่ผม ย้ำอีกทีครับ ผมยังหวังในคณะรัฐมนตรี แต่จากผลออกมาอันนี้ก็ไม่สมหวังนะครับ มาดูถึง เรื่องพืชเฉพาะที่เรากำลังเดือดร้อนแสนสาหัสเลยก็คือตัวมะละกอ ซึ่งกำลังจะออกอยู่แล้ว เหลืออยู่เพียงขั้นตอนการวิจัยในระดับไร่นา ซึ่งจะต้องใช้เวลาอีกประมาณเกือบ ๒ ปี หลังจากคณะรัฐมนตรี ถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ทดลองในระดับไร่นาได้ แล้วถ้าโชคดี ประสบความสำเร็จตามแผนการวิจัยก็ต้องใช้เวลาอีก ๑ ปีครึ่ง เกือบ ๒ ปี ถามว่าประเทศไทย สนใจหรือมีปัญหามะละกออย่างไร เป็นโรคที่ไม่มีทางที่จะเอาอย่างอื่นไปสู้มันได้ จริงอยู่บางคนบอกสามารถใช้วิธีการก็สามารถทำได้ แต่เป็นน้อยมาก แล้วตอนนี้ประชาชน ในภาคอีสานซึ่งเมื่อก่อนเคยมีมะละกอหัวไร่ปลายนาตามบ้านตามอะไร เดียวนี้เกือบไม่มี แล้วครับจะกินมะละกอต้องซื้อทั้งหมด ตรงนี้จึงเป็นเรื่องที่พยายามชี้ให้เห็นความจำเป็น แล้วผลประโยชน์ พอเราวิจัยได้เราก็ไปแจกจ่ายให้กับเกษตรกรเอาไปปลูกหัวไร่ปลายนา ใครบอกเป็นผลประโยชน์ข้ามชาติก็พยายามชี้แจง แต่ดูเหมือนไม่ฟังนะครับ บอกว่าจะมี ผลกับสิ่งแวดล้อม ก็ชี้แจงแล้วว่า เขาทดลองแล้วไม่มีปัญหาหากับผึ้ง ไม่มีปัญหาหากับจุลินทรีย์

ไม่มีปัญหาอะไรต่าง ๆ จนกระทั่งกับคนนี่เขาก็พิสูจน์แล้ว ก็พิสูจน์แบบสาธารณสุข พิสูจน์เรื่องยาเรื่องอะไรนั่นแหละครับว่า ไม่มีปัญหา แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ผมยังรู้สึก ประหลาดใจแล้วก็คือรู้สึกแปลกใจมากที่ทำให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ก็ยังท้วงในสิ่งที่ผมรู้สึกว่า เป็นการท้วงที่เหมือนกับคนที่ไม่ได้ยุ่งในการทางวิชาการ ทักท้วง ผมลองอ่านดูที่ท้วงบอกว่า กระทรวงสาธารณสุขไม่เห็นด้วย ถามว่าไม่เห็นด้วย เพราะอะไร เพราะกระทรวงสาธารณสุขมีภารกิจหลักในการดูแลสุขภาพของประชาชน ดังนั้นกรณีพีชตัดแปลงพันธุกรรมยังมีประเด็นข้อถกเถียงในเรื่องความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้บริโภคยังถกเถียงกันอยู่ครับ อาทิเช่น การเกิดสารภูมิแพ้ การคือยา เนื่องจากเขาใช้ ยีนส์มาร์กเกอร์ยีนส์ คือเป็นยีนส์ตัวหนึ่งที่จะไปช่วยในการจัดตัดแต่งพันธุกรรม มักจะสร้าง จากสารปฏิชีวนะคือแอนติไบโอติกรีซิสแทนต์ (Anti biotic resistant) อาจจะทำให้เกิด การรักษาไม่ได้ ที่ผมแปลกใจ เพราะอันนี้เป็นหน้าที่ของทางกระทรวงสาธารณสุขโดยตรง เลยที่จะดูว่าทำได้หรือทำไม่ได้ แล้วควรจะรู้ด้วยว่า ปัจจุบันนี้เวลาเขาใช้ยีนส์ที่ด้านทานยา ปฏิชีวนะ อย่างเช่น เคยใช้ยาด้านคานามัยซินอย่างนี้ เขาก็ไม่กลัวกันแล้ว เพราะมันไม่มีแล้ว ไม่มีปัญหา แต่ถ้าใช้เทตต้าไซคลิน อย่างนี้เป็นทางวิชาการซึ่งคงไปพูดในกลุ่มนักวิชาการ แต่ปรากฏว่าทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหยิบเอามาเป็นประเด็น คือควรจะ เป็นคนที่ไม่รู้เรื่องนี้หยิบออกมาเป็นประเด็นมากกว่า แล้วท่านรู้หรือเปล่าว่า ถ้าสมมุติว่า มีจริงแล้วคนบริโภคเข้าไป โอกาสที่จะเกิดภูมิแพ้ ๑ ใน ๑๐ ล้านล้าน ผมไม่รู้นะครับ ตรงนี้ ที่ทำให้ผมรู้สึกว่าเกิดอะไรขึ้น หรือแม้กระทั่งข้อ ๒ ทางด้านการเกษตรท่านก็ตอบมาเป็นเชิง เหมือนคนไม่รู้เรื่องครับ อย่างเช่นกรณีพีชตัดแปลงพันธุกรรมบางชนิดอาจจะทำให้พืชนั้น ต้องคือต่อยาปราบวัชพืช ซึ่งมีผลในการใช้ยาปราบวัชพืชมากขึ้น อย่างนี้ท่านพูดก็พูดผิด คือถ้าพืชที่เราต้องการเขาไม่ได้ให้มันด้านทานยาปราบวัชพืช ถ้าเมื่อมันด้านทานก็ยิ่งดีครับ แต่คนที่ไม่ด้านทานตัวที่ไม่ด้านทานก็คือหญ้ามากกว่า-----

ผมพยายามชี้ให้เห็นว่า ตอนนี้เรามีถึง ๖๐ กว่าประเทศนะครับ ที่เขาเปิดให้มีการวิจัยค่อนข้างจะกว้างขวางไม่ว่าจะเป็นจีน เป็นอินเดีย ไม่ต้องไปพูดถึงสหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย นะครับ สหภาพยุโรปเองที่เราบอกว่าเขาต่อต้าน เขาก็มีการทดลองวิจัย อย่างจีนมีถึงเกือบ ๑,๐๐๐ รายการ สหภาพยุโรปมีเกือบ ๑๐๐ รายการ จีน อินเดียก็มีเกือบ ๑๐๐ รายการ ทั่วโลก ประเทศที่สำคัญ ๆ ที่เป็นคู่แข่งคู่ค้าของเรานี้เขาทำวิจัยกันตลอดเวลา เตรียมพร้อมที่ว่า หากว่าพร้อมที่จะออกมาเขาก็ออกมา ถามว่าประเทศไทยอยู่ตรงไหน ตรงนี้แหละครับที่ผมพยายามอยากจะเรียกร้องคณะรัฐมนตรีที่ผมมีความหวังว่า เป็นผู้ที่มีความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งเป็นผู้ที่เรามีรัฐมนตรีอย่างน้อยที่สุด ๒ ท่านเท่านั้นที่รู้เรื่องนี้เป็นอย่างดีอยู่ใน คณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นผมจึงรู้สึกผิดหวังมากนะครับ แล้วสิ่งที่เรากำลังพูดคุยกันในการ เสนอขอให้ทบวณมติคณะรัฐมนตรีนี้ เป็นเรื่องของการทำการวิจัยเท่านั้น ไม่ใช่เป็นเรื่อง ของการที่จะให้มีการออกไปปลูกเป็นเชิงพาณิชย์ การจะออกไปปลูกเป็นเชิงพาณิชย์จะต้อง มีการพูดคุยกันอีกต่อหนึ่ง แล้วคงจะเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก แต่ปรากฏว่าเวลาพิจารณาเราก็จะ เอาการพิจารณาว่าจะปลูกเป็นเชิงการค้า จะทำให้ตลาดต่างประเทศเสียหาย เป็นลักษณะของ การที่หลายคนบางทีก็แสดงความเห็น โดยเฉพาะถ้าเป็นผู้ใหญ่ก็รู้สึกผิดหวังมาก แต่ผม ย้ำอีกทีครับ ผมยังหวังในคณะรัฐมนตรี แต่จากผลออกมาอันนี้ก็ไม่สมหวังนะครับ มาดูถึง เรื่องพืชเฉพาะที่เรากำลังเดือดร้อนแสนสาหัสเลยก็คือตัวมะละกอ ซึ่งกำลังจะออกอยู่แล้ว เหลืออยู่เพียงขั้นตอนการวิจัยในระดับไร่นา ซึ่งจะต้องใช้เวลาอีกประมาณเกือบ ๒ ปี หลังจากคณะรัฐมนตรี ถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ทดลองในระดับไร่นาได้ แล้วถ้าโชคดี ประสบความสำเร็จตามแผนการวิจัยก็ต้องใช้เวลาอีก ๑ ปีครึ่ง เกือบ ๒ ปี ถามว่าประเทศไทย สนใจหรือมีปัญหามะละกออย่างไร เป็นโรคที่ไม่มีทางที่จะเอาอย่างอื่นไปสู้มันได้ จริงอยู่บางคนบอกสามารถใช้วิธีการก็สามารถทำได้ แต่เป็นน้อยมาก แล้วตอนนี้ประชาชน ในภาคอีสานซึ่งเมื่อก่อนเคยมีมะละกอหัวไร่ปลายนาตามบ้านตามอะไร เดียวนี้เกือบไม่มี แล้วครับจะกินมะละกอต้องซื้อทั้งหมด ตรงนี้จึงเป็นเรื่องที่พยายามชี้ให้เห็นความจำเป็น แล้วผลประ โยชน์ พอเราวิจัยได้เราก็ไปแจกจ่ายให้กับเกษตรกรเอาไปปลูกหัวไร่ปลายนา ใครบอกเป็นผลประโยชน์ข้ามชาติก็พยายามชี้แจง แต่ดูเหมือนไม่ฟังนะครับ บอกว่าจะมี ผลกับสิ่งแวดล้อม ก็ชี้แจงแล้วว่า เขาทดลองแล้วไม่มีปัญหาหากับผึ้ง ไม่มีปัญหาหากับจุลินทรีย์

ไม่มีปัญหาอะไรต่าง ๆ จนกระทั่งกับคนนี่เขาก็พิสูจน์แล้ว ก็พิสูจน์แบบสาธารณสุข พิสูจน์เรื่องยาเรื่องอะไรนั่นแหละครับว่า ไม่มีปัญหา แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ผมยังรู้สึกประหลาดใจแล้วก็คือรู้สึกแปลกใจมากที่ทำให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขก็ยังท้วงในสิ่งที่ผมรู้สึกว่า เป็นการท้วงที่เหมือนกับคนที่ไม่ได้ยุ่งในการทางวิชาการ ทักท้วง ผมลองอ่านดูที่ท้วงบอกว่า กระทรวงสาธารณสุขไม่เห็นด้วย ถามว่าไม่เห็นด้วยเพราะอะไร เพราะกระทรวงสาธารณสุขมีภารกิจหลักในการดูแลสุขภาพของประชาชน ดังนั้นกรณีพีชตัดแปลงพันธุกรรมยังมีประเด็นข้อถกเถียงในเรื่องความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้บริโภคยังถกเถียงกันอยู่ครับ อาทิเช่น การเกิดสารภูมิแพ้ การคือยา เนื่องจากเขาใช้ยีนส์มาร์กเกอร์ยีนส์ คือเป็นยีนส์ตัวหนึ่งที่จะไปช่วยในการจัดตัดแต่งพันธุกรรม มักจะสร้างจากสารปฏิชีวนะคือแอนติไบโอติกรีซิสแทนต์ (Anti biotic resistant) อาจจะทำให้เกิดการรักษาไม่ได้ ที่ผมแปลกใจ เพราะอันนี้เป็นหน้าที่ของทางกระทรวงสาธารณสุขโดยตรงเลยที่จะดูว่าทำได้หรือทำไม่ได้ แล้วควรจะรู้ด้วยว่า ปัจจุบันนี้เวลาเขาใช้ยีนส์ที่ด้านทานยาปฏิชีวนะ อย่างเช่น เคยใช้ยาด้านคานามัยซินอย่างนี้ เขาก็ไม่กลัวกันแล้ว เพราะมันไม่มีแล้ว ไม่มีปัญหา แต่ถ้าใช้เทตต้าไซคลิน อย่างนี้เป็นทางวิชาการซึ่งคงไปพูดในกลุ่มนักวิชาการ แต่ปรากฏว่าทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหยิบเอามาเป็นประเด็น คือควรจะเป็นคนที่ไม่รู้เรื่องนี้หยิบออกมาเป็นประเด็นมากกว่า แล้วท่านรู้หรือเปล่าว่า ถ้าสมมุติว่ามีจริงแล้วคนบริโภคเข้าไป โอกาสที่จะเกิดภูมิแพ้ ๑ ใน ๑๐ ล้านล้าน ผมไม่รู้นะครับ ตรงนี้ที่ทำให้ผมรู้สึกว่าเกิดอะไรขึ้น หรือแม้กระทั่งข้อ ๒ ทางด้านการเกษตรท่านก็ตอบมาเป็นเชิงเหมือนคนไม่รู้เรื่องครับ อย่างเช่นกรณีพีชตัดแปลงพันธุกรรมบางชนิดอาจจะทำให้พีชนั้นต้องคือต่อยาปราบวัชพืช ซึ่งมีผลในการใช้ยาปราบวัชพืชมากขึ้น อย่างนี้ท่านพูดก็พูดผิดคือถ้าพีชที่เราต้องการเขาไม่ได้ให้มันด้านทานยาปราบวัชพืช ถ้าเมื่อมันด้านทานก็ยิ่งดีครับ แต่คนที่ไม่ด้านทานตัวที่ไม่ด้านทานก็คือหญ้ามากกว่า-----

กรณีอย่างนี้ที่ผมหยิบยกมาที่เป็นตัวอย่างก็คือว่า แม้กระทั่งรัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรี
ท่านเองถ้าดูจากข่าวตอนสมัยนั้นท่านไปอาร์เจนตินามาท่านก็บอกว่าอาร์เจนตินาประเทศ
ใหญ่ทำได้ ประเทศไทยประเทศเล็กทำไม่ได้ แต่พอสักวันท่านอาจจะไปฟังใครไม่ทราบ
บอกเราต้องให้ความสำคัญในวิชาการจีเอ็มมะ เดียวไม่อย่างนั้นเราครถไฟนะ พออีกวัน
ท่านบอกไม่ใช่แล้ว และพอวันสุดท้ายเรื่องเข้า ครม. ให้ความเห็นมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้น
ผมไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีได้มีการเจรจากับท่านรัฐมนตรีว่าการสาธารณสุขบ้างหรือเปล่า
เพราะไม่อย่างนั้นเดี๋ยวท่านก็ไปชี้แจงอย่างนี้ใน ครม. และเท่าที่ผมติดตามจากเจ้าหน้าที่ที่ไป
ชี้แจงใน ครม. จริง ๆ ใน ครม. ความจริงท่านรัฐมนตรีท่านก็ทราบดี จริง ๆ ก็ไม่ได้คัดค้าน
อะไรมากจนเกินไปนักแต่พอมติออกมากลายเป็นมติตามคณะกรรมการกถันกรอง
ซึ่งคณะกรรมการกถันกรองความจริงท่านรัฐมนตรีท่านอาจจะลำบากใจที่จะพูดว่า
คณะกรรมการกถันกรองเวลาที่มีมติออกมาก็ไม่ค่อยเหมือนกับที่ไปประชุมกัน ในที่ประชุม
ไม่ได้ว่าอย่างนั้น แต่มติของคณะกรรมการกถันกรองพอเขียนออกมากลายเป็นผูกหนัก
เข้าไปอีก ผูกทำให้จนกระทั่งว่าถ้าจะทำตามมตินี้ผมเชื่อว่าเกือบจะทำไม่ได้เลย ผมจะลอง
อ่านมติดูว่าอันที่ ๑ บอกให้ไปเร่งเพราะบอกว่าขอให้รอกฎหมายก่อน เราก็รู้กันดีว่า
กฎหมายความปลอดภัยทางชีวภาพรัฐบาลสมัยหน้าไม่รู้จะออกได้แค่ไหน อีกทั้งชุดก็ยังไม่รู้
แต่ก็บอกว่าให้ไปรอกฎหมายก่อน ผมก็เขียนไปในนั้นว่าทำไมจึงไม่เอาประเด็นที่เป็น
เงื่อนไขในข้อกฎหมายที่จะเอามาบังคับใช้ที่ยังไม่ประกาศเป็นกฎหมายนี้เอามาเป็นมติ
คณะรัฐมนตรีซีครับ เพราะว่ามติคณะรัฐมนตรีเป็นกฎหมายของส่วนราชการสามารถจะ
บังคับส่วนราชการได้ ทำไมจึงไม่เอามติเหล่านั้นเอามาบังคับหน่วยราชการถึงจะบังคับ
ประชาชนไม่ได้ก็สามารถใช้ไปก่อน แทนที่จะบอกว่าให้ไปรอกฎหมาย ซึ่งก็รู้กันอยู่
ในหลายคนที่รู้ว่าคงต้องใช้เวลาไม่รู้อีกนานเท่าไร และถ้ากฎหมายไม่ออกเมื่อไรก็แสดงว่า
การวิจัยของประเทศไทยจะเกิดขึ้นไม่ได้เลยในเรื่องของการทดลองก็หมายความว่าเราจะ
ไม่มีทางได้ผลการวิจัยออกมาเลยตลอดชาติถ้ากฎหมายไม่ออก นอกจากจะไปปรับ
คณะรัฐมนตรีเท่านั้น ผมจะลองอ่านดูนะครับ และเดี๋ยวผมจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีครับ
ในมติอันหนึ่งที่เป็นมติคณะกรรมการกถันกรอง บอกว่า ในระหว่างที่ร่างพระราชบัญญัติ

ว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ ในระหว่างที่ร่างพระราชบัญญัติความปลอดภัยทางชีวภาพ ยังไม่มีผลบังคับใช้ควรให้กระทรวงเกษตรฯ ไปเตรียมความพร้อม ความจริงเรื่องการวิจัยพืช จีเอ็มโอนี้ไม่ใช่กระทรวงเกษตรฯ กระทรวงเดียวครับ สถาบันการศึกษาก็มีตั้งเยอะตั้งแยะ แล้ว กรม. บอก หรือคณะกรรมการกั่นกรอง ซึ่งต่อมาเป็นมติกรม. บอกว่าให้กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ไปเตรียมความพร้อม และส่วนสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ตกลงจะต้อง เตรียมหรือเปล่า หรือบังคับได้หรือเปล่า ถูกบังคับด้วยหรือเปล่า ไปเตรียมความพร้อม ในการขยายการทดลองวิจัยพืชตัดแปลงพันธุกรรมในระดับแปลงทดลองของทางราชการ อันนี้ก็พอฟังได้ว่ายังไม่อยากให้ออกไปในหมู่บ้านให้ไปแปลงทดลองของทางราชการ ประเด็นก็คือว่า ให้ไปเตรียมความพร้อมนั้นไปเตรียมอย่างไร เพราะที่เสนอท่านรัฐมนตรี ท่านก็ทราบ ว่า เสนอเข้าไปนี่ก็คือแผนการว่าจะทำอย่างไรอยู่แล้วก็บอกมาว่าแผนใช้ได้ หรือใช้ไม่ได้แน่ครับ แล้วบอกว่าให้ระบุพื้นที่ ระบุชนิดของพืชให้ชัดเจน รวมทั้งมาตรการ ในการควบคุมอย่างเข้มงวด มาตรการก็เสนอไปแล้ว เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยจะท้วง ตรงไหนไม่ไปว่า ก็เหมือนกับมาไหว้กันใหม่ทั้งหมดนะครับ ให้ศึกษาและประเมินผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในบริเวณใกล้เคียงในพื้นที่ที่จะทำการ ทดลอง อันนี้จะต้องใช้กับกรณีที่จะเป็นพืชที่เอามาปลูกในเชิงการค้าเขาถึงจะทำแบบนี้กัน อันนี้เป็นการทดลองเป็นการควบคุมในสภาพจำนวน ๑ ไร่ ๒ ไร่ สามารถที่จะวางแผน และก็ดูซิครับว่ามาตรการที่กำหนดนั้นใช้ได้หรือไม่ได้ ตรงนี้ที่ผมว่าผมผิดหวัง ตรงที่ว่า ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ว่าทำไมในคณะรัฐมนตรีถึงออกมาอย่างนี้ได้แน่ครับ อีกอันนะครับ ท่านลองดูจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียและอื่น ๆ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ก่อน อันนี้ก็เหมือนกันครับ และจริง ๆ พอไปดูว่าที่มาที่ไปบอกว่า อาจจะขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ เพราะฉะนั้นให้ไปเตรียมความพร้อมตามมาตรา ๖๗ ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมดูแลแล้ว เท่ากับผมไม่ให้ทำ ผมเองก็เคยทำรายงานการประชุมมาไม่ใช่น้อย มองเห็นเทคนิค (Technic) ในการทำรายงานการประชุมที่ดูเหมือนอนุญาต แต่จริง ๆ ไม่อนุญาต ตรงนี้ ที่ผมไม่สบายใจเป็นอย่างมาก และดูอีกประเด็นบอกว่า ในการศึกษาควรมีการศึกษา

โดยใช้กระบวนการแบบบูรณาการและการมีส่วนร่วมเพื่อให้ได้ข้อยุติที่มีความเห็นร่วมกัน
สุดท้ายแต่ละเรื่อง แต่ละการวิจัยให้เอาไปเสนอ กรม. ใหม่อีก-----

สรุปว่าผมนี้จากประสบการณ์เชื่อเลยว่าทำไม่ได้ ความหมายพอทำไม่ได้ก็คือถ้าไม่มีกฎหมายออกมา และไม่มีการผ่อนปรนหรือทบทวนมติ ครม. เมื่อปี ๒๕๔๔ ประเทศไทยก็จะวิจัยพีจีเอ็ม โอต่อไปอีกไม่ได้ เมื่อโลกเขาเปิดกว้างมากขึ้นแล้ว ถึงตอนนั้นประเทศไทยก็ไม่มีใครบ้างที่จะต้องร้องให้ แต่ผู้ที่จะต้องรับผิดชอบอย่างผมเห็นว่าต้องบันทึกไว้ว่า คณะรัฐมนตรีชุดที่ออกครั้งนั้นกับคณะรัฐมนตรีชุดนี้ก็ต้องรับผิดชอบในเรื่องของการตัดสินใจ ผมดูแล้วเหมือนกับว่าคณะรัฐมนตรีพยายามที่จะเหมือนผลัดออกไปก่อน ให้พ้น ๆ ไปก่อน แล้วก็ไปว่ากันในอนาคต ผมเคยเรียนนะครับว่าถ้าคณะรัฐมนตรีชุดนี้ซึ่งผมมั่นใจว่าเป็นผู้ที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องอย่างนี้ และเป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิเยอะมาก รวมทั้งมีรัฐมนตรีที่มีวิชาการทางด้านนี้อยู่ด้วย น่าจะใช้เหตุและผลในการตัดสินใจในเรื่องนี้ได้ อย่างชัดเจน สุดท้ายผมจึงสงสัยและมีคำถามโดยรวม ๆ รวบรวมเลยก็คือว่า

๑. ผมไม่ทราบว่าเป็นเพราะจาก ๆ ผนวกรวมกันมาแทนท่านนายกฯ ว่า ตกลงเรื่องร้องเรียนของผมที่ร้องเรียนไปเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒ วันหลังจากวันประชุม ครม. ว่าได้มีการตรวจสอบตามที่ผมร้องเรียนไปหรือยัง เพราะว่าสามารถตรวจสอบได้โดยง่ายว่า ตกลงเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น ที่มีคนรับเรื่องไปแล้วรับอาสาที่จะเอาไปแจกแล้วไม่ยอมแจกนี้ ถ้าต้องการให้ผมชี้ตัวผมก็กลับไปชี้ตัวได้ว่าใครนะครับ แล้วตกลงจะมีการสอบในเรื่องนี้หรือไม่ เหตุผลที่ผมยังติดใจตรงนี้ก็เพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่างในการที่หลอกลวงเหมือนกับหลอกลวงประชาชน

ประการต่อไปก็คือว่า ผมสงสัยว่าทำไมคณะรัฐมนตรีไม่มั่นใจในคุณสมบัติหรือในมาตรฐานของกระทรวง ทั้งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และทั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งดูแลในเรื่องศูนย์พันธุวิศวกรรมฯ ที่ตั้งมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ ประมาณ ๒๕ ปีเราเตรียมการจะทำเรื่องจีเอ็มแพลนต์ (GM plant) นี้ทำไมคณะรัฐมนตรีไม่เชื่อใจ ๒ กระทรวงนี้ซึ่งมีรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องโดยตรง และที่ทั่วทั้งก็เห็นมีกระทรวงสาธารณสุขแล้วก็ ๒ ประเด็นที่ผมกราบเรียนไป เพราะฉะนั้นผมไม่ทราบว่าตกลงแล้วท่านรัฐมนตรี ถึงแม้จะเหลือเวลาอีกไม่นาน ผมยังอยากให้คุณทำความเข้าใจ จะทำความเข้าใจกับกระทรวงสาธารณสุขเพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องนี้หรือไม่

สุดท้ายที่กังวลก็คือ ท่านรัฐมนตรีจะมีความมั่นใจหรือไม่ว่ามติคณะรัฐมนตรีที่ออกมาตามมติของคณะกรรมการกฤษฎีกาจะสามารถดำเนินการให้เกิดผลได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีคะ

นายธีระ สุตะบุตร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ก่อนอื่นผม นายธีระ สุตะบุตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีมาชี้แจงกระทู้ในเรื่องนี้แทนท่านครับ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกฯ และสภานิติฯ ที่ได้เอาใจใส่และให้ความสนใจกับเรื่องของพืชตัดแปลงพันธุหรือจีเอ็มโอ ก็ต้องขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง ผมจะได้นำประเด็นส่วนใหญ่ที่ท่านสมาชิกฯ ได้ตั้งกระทู้ไปนำเสนอ ครม. อีกทีหนึ่ง อยากจะเรียนเป็นข้อมูลอยู่ ๒ ประเด็นหลัก ในส่วนของข้อกังวลของคณะรัฐมนตรี

อันที่ ๑ ในเรื่องของพระราชบัญญัติในเรื่องของความปลอดภัยทางชีวภาพ อันนี้ก็ได้มีการดำเนินการโดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว และกำลังนำเสนอ ครม. เพื่อจะพิจารณา แล้วก็จะได้นำส่งสู่กฤษฎีกาต่อไป อันนี้ก็ดำเนินการอยู่ แต่อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้กล่าว ก็ยังไม่ทราบเวลาแน่นอนว่าจะเป็นเท่าไร ทางกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรฯ จึงได้ทำมาตรการกำกับดูแลงานทดลองวิจัยพืชตัดแปลงพันธุกรรมในแปลงทดลองของทางราชการ โดยตั้งประเด็นสำคัญจาก พ.ร.บ. นั้นมารวมไว้ที่ตรงนี้ ที่จะเป็มาตรการกำกับดูแลตามมติ ครม. ในข้อที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกฯ ได้กล่าวถึง เพราะฉะนั้นอันนี้ได้ทำเสร็จแล้วนะครับ มกราคม ๒๕๕๑ อันนี้ก็จะเป็นขั้นตอนที่จะดำเนินต่อไป ในส่วนของเกี่ยวกับกฎระเบียบ

ส่วนที่ ๒ ที่ทางรัฐมนตรีกังวลก็คือเรื่องของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ ที่กล่าวถึงสิทธิชุมชนที่ระบุไว้ว่าถ้ามีอะไรที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ก็จะต้องขอรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียโดยสรุปนะครับ-----

ที่นี้เรื่องผลกระทบรุนแรง เป็นประเด็นที่ตีความยากเหมือนกันว่าอันไหนจะเรียกว่ารุนแรง หรือไม่รุนแรง แต่อย่างไรก็ตาม กรม. จึงมีมติให้มีการดำเนินการเรื่องทำประชาพิจารณ์ ซึ่งเราก็ได้วางแผนวางเป้าไว้ที่จะดำเนินการแล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นที่สำคัญ เหมือนกันที่ว่า ทำให้มีมติ กรม. ต้องมีความระมัดระวังอยู่ตรงนี้อยู่ระดับหนึ่ง ผมอยากจะ เรียนสรุปว่าส่วนที่เราจะดำเนินการนี้ อันที่ ๑ เรื่องของมาตรการกำกับดูแล ได้ทำแล้ว อันที่ ๒ เรื่องกำหนดชนิดพืชและสถานที่ เรื่องสถานที่คงไม่ยาก เพราะมีชัดเจนอยู่แล้วใน พื้นที่ของราชการ แต่กำหนดของชนิดพืช ในพื้นฐานหลักที่ผมได้เรียน กรม. ไว้เองว่า จะดำเนินการเฉพาะพืชที่เกษตรกรเดือดร้อนจริง ๆ อย่างเช่น มะละกอ เป็นต้น เราคงจะยังไม่ดำเนินการ แม้งานวิจัยในเรื่องของพืชที่อ่อนไหว อย่างเช่น ข้าวและสับปะรด เป็นต้น นอกจากนี้ก็จะดำเนินการในเรื่องของพืชที่ไม่ใช่พืชอาหาร โดยเฉพาะพืชพลังงาน อย่างเช่น สบู่ดำ ซึ่งก็จะมองในเรื่องของการที่เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ให้ผลผลิตสูงขึ้น แล้วก็ลด ปัญหาเรื่องสารพิษที่ติดมากับตัวสบู่ดำเอง อันนี้ก็คือกรอบที่เราประมวลว่าจะนำเสนอ กรม. ในจังหวะต่อไป เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะต้องทำอยู่ในช่วงต่อไปนี้ หลังจากมาตรการนี้เสร็จแล้ว การกำหนดพื้นที่และชนิดเสร็จแล้ว ก็จะนำสู่การประชาพิจารณ์ในที่ท้องที่นั้น แล้วก็นำเสนอ กรม. อีกครั้งหนึ่ง ก็คิดว่าสามารถจะดำเนินการต่อไปได้ ผมก็เชื่อว่ายังมีเส้นทางเปิดที่จะเดิน ได้ อาจจะมีช่องทางที่พอเดินได้มากกว่ามติ กรม. เมื่อปี ๒๕๔๔ ซึ่งอันนั้นทำให้เราขยับตัว อะไรไม่ได้เลย อย่างไรก็ตาม ก็ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกฯ และทางสถานีที่ให้โอกาสทาง กระผมเองมาชี้แจงแทนท่านนายกรัฐมนตรีในส่วนประเด็นตรงนี้ แต่ว่าเรียนยืนยันว่าเราก็จะ พยายามอย่างที่สุดในการที่จะช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบปัญหาเดือดร้อน โดยใช้มาตรการ ที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ และในขณะเดียวกันก็จะระมัดระวังในเรื่องของการที่จะไม่ให้เกิด ปัญหาในเรื่องของสิ่งแวดล้อมและปัญหาในเรื่องของผลกระทบในทางลบกับผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องโดยรวม ขอขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย คนที่สอง) : เชิญท่านอดิศักดิ์ค่ะ มีเวลา
เหลือ ๑ นาที

LIRT

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ด้วยความเคารพท่านรัฐมนตรี ซึ่งก็เป็นอาจารย์ผมด้วย และก็เป็นผู้บังคับบัญชาเก่า ซึ่งจริง ๆ ผมยังอยากจะให้เป็นท่านอื่นมาตอบจะได้ถามมากกว่านี้ เหลือเวลาอีกนิดเดียว ผมอยากจะ กราบเรียนเพื่อเป็นบันทึกไว้ว่า จริง ๆ แล้วประเทศเราเป็นประเทศที่น่าสงสาร เราคิดจะทำอะไร การไม่เห็นด้วยเป็นเรื่องธรรมดา แต่ถ้ามีเจตนาเบี่ยงเบน ทำให้ผิดไปจากที่ควรจะเป็น ตามหลักของข้อเท็จจริง เหมือนอย่างที่เคยเกิดมาแล้ว ที่ผมยกตัวอย่างเรื่องไม่มียูคาลิปตัส และ ยังมีอื่น ๆ อีก รวมทั้งเรื่องจีเอ็มโอก็เหมือนกัน คราวใดก็ตามที่เราหยิบยกเรื่องจีเอ็มโอขึ้นมา เพื่อพูดกัน จะเป็นพูดในวง เช่น เตรียมเข้า ครม. เราก็จะพบพฤติกรรม อย่างเช่น เอามะละกอ ไปเทที่หน้ากระทรวงเกษตรฯ แต่งตัวเหมือนกับจะไปอวกาศ เพราะกลัวว่าจีเอ็มโอจะ ติดมือ ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่เลย และก็พอใกล้ ๆ ก็จะไปเจอพืชจีเอ็มโอหลุดรอดไปตรงนั้นตรงนี้ ปกติไม่ค่อยเจอ เจอตอนที่กำลังจะพูด จุดเหล่านี้ที่ผมว่าเป็นที่น่าเสียดายสำหรับประเทศไทย และเราก็ไม่พิจารณากันด้วยเหตุและผลอย่างแท้จริง แต่เรากลับไปพิจารณาตามอารมณ์ของกลุ่มคน ตรงนี้เป็นที่น่าเสียดาย -----

จากมติคณะรัฐมนตรีผมก็ยังเชื่อว่าเป็นไปได้ยากถ้าหากไม่มีการแก้ไขมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ อีกครั้งหนึ่ง ไม่เช่นนั้นแล้วการวิจัยก็จะทำได้ยาก และจริงๆ แล้วก็จะไม่สามารถควบคุมการวิจัยได้ และถ้าสมมุติว่าเราไม่สามารถเร่งรัดงานวิจัยให้ออกมา แล้วก็ได้ เราก็จะมีโอกาสพบกับเมล็ดพันธุ์แปลกปลอมจากต่างประเทศ เช่น มะละกอจีเอ็มโอจากฟิลิปปินส์ในอนาคตเราจะเป็นมะละกอจีเอ็มโอจากฟิลิปปินส์เข้ามาปลูกในประเทศเรา แทนที่เราจะเห็นมะละกอจีเอ็มโอที่เราพิสูจน์แล้วว่าไม่มีปัญหา ตรงนี้ผมหวังว่าสิ่งที่ผมกังวลหรือกลัวจะไม่เกิดขึ้น

สุดท้ายครับที่เราบอกว่า ขอกราบอภัยท่านรัฐมนตรี เรื่องข้าว เซนส์ซิทีฟ (Sensitive) ก็จริง แต่อยากจะกราบเรียนว่าประเทศญี่ปุ่นซึ่งกังวลมากกับเรื่องความปลอดภัยกังวลมากกับเรื่องจีเอ็มโอ แต่ญี่ปุ่นท่านอาจารย์ก็คงจะทราบนะครับ ก็ทำงานวิจัยจีเอ็มโอข้าวสำหรับต่อต้านวัชพืช สำหรับในเรื่องของมีคุณค่าทางอาหารเพิ่มขึ้น นั่นแหละครับญี่ปุ่น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็หมดเวลานะคะ เป็นการจบพิจารณากระทู้ถามสดที่ ๒ ค่ะ

กระทู้ถามสดที่ ๓ เรื่อง ชาวบ้านกลุ่มอนุรักษ์แม่รำพึง ซึ่งคัดค้านการก่อสร้าง โรงถลุงเหล็กของเครือสหวิริยา ที่ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ถูกกลุ่มบุคคลของผู้มีอิทธิพลทำร้าย ซึ่งท่านสมชาย แสวงการ เป็นผู้ตั้งคำถามนะคะถาม ๗ พณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งได้มีหนังสือแจ้งว่า ๗ พณฯ นายกรัฐมนตรีติดราชการสำคัญ จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามสดคราวนี้ออกไปก่อนนะคะ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามทั่วไป ซึ่งมีกระทู้ ๕ นะคะ

กระทู้ถามที่ ๑ เรื่อง การขายห่วยออนไลน์โดยท่านวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามนายกรัฐมนตรี เชิญท่านวัลลภค่ะ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ ครับ ผมวัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ กระทั่งเรื่องการขายหวยออนไลน์นี้ผมตั้งถามไปเมื่อ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ แล้วก็มีเหตุที่ทำให้การตอบกระทู้นี้สะดุดหลายครั้ง เนื่องจากว่าสภาไม่ว่างบ้าง ท่านรัฐมนตรีไม่ว่างบ้างนะครับ กระทั่งล่าสุดผมได้หารือท่านรัฐมนตรีเป็นการส่วนตัวนะครับว่ากระทู้ที่ผมถามก็เป็นสั้น ๆ ขอท่านตอบเป็นลายลักษณ์อักษรแทนได้ไหม ผมถามว่า รัฐบาลมีแนวนโยบายในการขายหวยออนไลน์จริงหรือไม่อย่างไร ท่านรัฐมนตรีก็กรุณาตอบเป็นเอกสาร ขออนุญาตท่านประธานฯ พุด ๑ นาทีเท่านั้นนะครับ จดหมายเขียนว่า นโยบายเรื่องการขายหวยออนไลน์รัฐบาลมีนโยบายจะไม่ดำเนินการ ก็คือไม่ดำเนินการนะครับ แต่จะขอให้อยู่ในดุลพินิจของรัฐบาลชุดต่อไปเป็นผู้พิจารณา อันนี้ก็เป็นการตอบที่ผมพอใจครับ เพราะฉะนั้นเป็นอันว่ากระทู้ผมก็ยุติด้วยความเห็นของทั้ง ๒ ฝ่ายครับท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็เป็นการจบกระทู้แรกนะคะ กระทู้ถามที่ ๒ เรื่อง การปรับเปลี่ยนฐานะของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งท่านวินัย สมะออน เป็นผู้ตั้งคำถามนะคะ ถามนายกรัฐมนตรีนะคะ ซึ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายวรากรณ์ สามโกเศศ ผู้ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ แจ้งว่ามีราชการสำคัญ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จึงขอเลื่อนการตอบออกไปก่อนนะคะ

สำหรับกระทู้ถามที่ ๓ เรื่อง โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ซึ่งท่านกระหิ่ม ศานต์ตระกูล เป็นผู้ตั้งคำถามนะคะ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ท่านปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ ซึ่งเป็นผู้รับมอบหมายให้ตอบ แจ้งว่าติดราชการสำคัญที่ได้มีการนัดหมายไว้ล่วงหน้าแล้ว ก็ขอเลื่อนออกไปก่อนนะคะ

กระทู้ถามที่ ๔ เรื่อง การดำเนินการเพื่อพัฒนาและช่วยเหลือผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเอสเอ็มอี (SMEs) เช่นเดียวกันของท่านกระหิ่ม เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามนายกรัฐมนตรีนะคะ ซึ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม คือ

ท่านปิยะบุตร ชลวิจารณ์ ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระทู้นี้ แจ้งว่าติดภารกิจเดินทางไปราชการ ณ ประเทศอินเดีย จึงขอเลื่อนการตอบออกไปก่อนนะคะ

สำหรับกระทู้ถามที่ ๕ เรื่อง **การโยกย้ายข้าราชการทหารประจำปี ๒๕๕๐** พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมติดภารกิจสำคัญที่จะต้องต้อนรับผู้บัญชาการทหารเรือสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จึงขอเลื่อนการตอบนี้ออกไปก่อนค่ะ ก็เป็นการจบเรื่องของกระทู้ถามทั้งหมดนะคะ

ท่านสมาชิกฯ คะ คิฉันขออนุญาตไปพิจารณาวาระเรื่องอื่น ๆ ซึ่งบังเอิญมีเรื่องความจำเป็นเรื่องของเวลานะคะ ระเบียบวาระอื่น ๆ เรื่อง ขอยกเวลาปฏิบัติงานของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อสอบสวนและศึกษาสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติคนที่สอง) : ซึ่งท่านประธาน คณะกรรมการคือ ท่าน พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ ได้มีหนังสือขอขยายเวลา ปฏิบัติงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ออกไปอีกจนหมดวาระการปฏิบัติหน้าที่ของ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทั้งนี้ นับตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป เจริญท่าน พลเอก ปานเทพ มีอะไรอีกไหมคะ ไม่มีนะคะ ท่านบอกว่าไม่มีอะไรจะชี้แจง ก็จะขอเรียนถามมติของท่านสมาชิกฯ ว่ามีท่านใดขัดข้องหรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติคนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ก็ถือว่าอนุญาต ให้ขยายเวลาได้ ท่านสมาชิกฯ คะ ดิฉันคิดว่าเราได้มีการประชุมมาถึงเวลาพอสมควรแล้ว อยากจะขออนุญาตปิดประชุมนะคะ ขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ทุกท่านค่ะ

ปิดการประชุมเวลา ๑๗.๔๕ นาฬิกา

จากมติคณะรัฐมนตรีผมก็ยังเชื่อว่าเป็นไปได้ยากถ้าหากไม่มีการแก้ไขมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ อีกครั้งหนึ่ง ไม่เช่นนั้นแล้วการวิจัยก็จะทำได้ยาก และจริงๆ แล้วก็จะไม่สามารถควบคุมการวิจัยได้ และถ้าสมมุติว่าเราไม่สามารถเร่งรัด งานวิจัยให้ออกมา แล้วก็ได้ เราก็จะมีโอกาสพบกับเมล็ดพันธุ์แปลกปลอมจากต่างประเทศ เช่น มะละกอจีเอ็มโอจากฟิลิปปินส์ในอนาคตเราจะเป็นมะละกอจีเอ็มโอจากฟิลิปปินส์ เข้ามาปลูกในประเทศเรา แทนที่เราจะเห็นมะละกอจีเอ็มโอที่เราพิสูจน์แล้วว่าไม่มีปัญหา ตรงนี้ผมหวังว่าสิ่งที่ผมกังวลหรือกลัวจะไม่เกิดขึ้น

สุดท้ายครับที่เราบอกว่า ขอกราบอภัยท่านรัฐมนตรี เรื่องข้าว เซนส์ซิทีฟ (Sensitive) ก็จริง แต่อยากจะกราบเรียนว่าประเทศญี่ปุ่นซึ่งกังวลมากกับเรื่องความปลอดภัย กังวลมากกับเรื่องจีเอ็มโอ แต่ญี่ปุ่นท่านอาจารย์ก็คงจะทราบนะครับ ก็ทำงานวิจัยจีเอ็มโอข้าว สำหรับต่อต้านวัชพืช สำหรับในเรื่องของมีคุณค่าทางอาหารเพิ่มขึ้น นั่นแหละครับญี่ปุ่น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็หมดเวลานะคะ เป็นการจบ พิจารณากระทู้ถามสดที่ ๒ ค่ะ

กระทู้ถามสดที่ ๓ เรื่อง ชาวบ้านกลุ่มอนุรักษ์แม่รำพึง ซึ่งคัดค้านการก่อสร้าง โรงถลุงเหล็กของเครือสหวิริยา ที่ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ถูกกลุ่มบุคคลของผู้มีอิทธิพลทำร้าย ซึ่งท่านสมชาย แสวงการ เป็นผู้ตั้งคำถามนะคะ ถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งได้มีหนังสือแจ้งว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีติดราชการสำคัญ จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามสดคราวนี้ออกไปก่อนนะคะ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามทั่วไป ซึ่งมีกระทู้ ๕ นะคะ

กระทู้ถามที่ ๑ เรื่อง การขายหวยออนไลน์โดยท่านวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามนายกรัฐมนตรี เชิญท่านวัลลภค่ะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผมวัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภาปฏิบัติบัญญัติแห่งชาติ กระทั่งเรื่องการขายหวยออนไลน์นี้ผมตั้งถามไปเมื่อ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ แล้วก็มีเหตุที่ทำให้การตอบกระทู้นี้สะดุดหลายครั้ง เนื่องจากว่าสภาไม่ว่างบ้าง ท่านรัฐมนตรีไม่ว่างบ้างนะครับ กระทั่งล่าสุดผมได้หารือท่านรัฐมนตรีเป็นการส่วนตัวนะครับว่ากระทู้ที่ผมถามก็เป็นสั้น ๆ ขอท่านตอบเป็นลายลักษณ์อักษรแทนได้ไหม ผมถามว่า รัฐบาลมีแนวนโยบายในการขายหวยตู้ออนไลน์จริงหรือไม่อย่างไร ท่านรัฐมนตรีก็กรุณาตอบเป็นเอกสาร ขออนุญาตท่านประธานฯ พุด ๑ นาทีเท่านั้นนะครับ จดหมายเขียนว่า นโยบายเรื่องการขายหวยออนไลน์รัฐบาลมีนโยบายจะไม่ดำเนินการ ก็คือไม่ดำเนินการนะครับ แต่จะขอให้อยู่ในดุลพินิจของรัฐบาลชุดต่อไปเป็นผู้พิจารณา อันนี้ก็เป็นการตอบที่ผมพอใจครับ เพราะฉะนั้นเป็นอันว่ากระทู้ผมก็ยุติด้วยความเห็นของทั้ง ๒ ฝ่ายครับท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิบัติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภาปฏิบัติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็เป็นการจบกระทู้แรกนะคะ กระทู้ถามที่ ๒ เรื่อง การปรับเปลี่ยนฐานะของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งท่านวินัย สมะอุณ เป็นผู้ตั้งคำถามนะคะ ถามนายกรัฐมนตรียุติว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายวรากรณ์ สามโกเศศ ผู้ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ แจ้งว่ามีราชการสำคัญ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จึงขอเลื่อนการตอบออกไปก่อนนะคะ

สำหรับกระทู้ถามที่ ๓ เรื่อง โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ซึ่งท่านกระหิ่ม ศานต์ตระกูล เป็นผู้ตั้งคำถามนะคะ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ท่านปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ ซึ่งเป็นผู้รับมอบหมายให้ตอบ แจ้งว่าติดราชการสำคัญที่ได้มีการนัดหมายไว้ล่วงหน้าแล้ว ก็ขอเลื่อนออกไปก่อนนะคะ

กระทู้ถามที่ ๔ เรื่อง การดำเนินการเพื่อพัฒนาและช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเอสเอ็มอี (SMEs) เช่นเดียวกันของท่านกระหิ่ม เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามนายกรัฐมนตรียุติว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม คือ

ท่านปิยะบุตร ชลวิจารณ์ ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระทู้นี้ แจ้งว่าติดภารกิจเดินทางไปราชการ ณ ประเทศอินเดีย จึงขอเลื่อนการตอบออกไปก่อนนะคะ

สำหรับกระทู้ถามที่ ๕ เรื่อง การโยกย้ายข้าราชการทหารประจำปี ๒๕๕๐ พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมติดภารกิจสำคัญที่จะต้องต้อนรับผู้บัญชาการทหารเรือสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จึงขอเลื่อนการตอบนี้ออกไปก่อนค่ะ ก็เป็นการจบเรื่องของกระทู้ถามทั้งหมดนะคะ

ท่านสมาชิกฯ คะ คิฉันขออนุญาตไปพิจารณาวาระเรื่องอื่น ๆ ซึ่งบังเอิญมีเรื่องความจำเป็นเรื่องของเวลานะคะ ระเบียบวาระอื่น ๆ เรื่อง ขอยกเวลาปฏิบัติงานของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อสอบสวนและศึกษาสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติคนที่สอง) : ซึ่งท่านประธาน คณะกรรมการคือ ท่าน พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ ได้มีหนังสือขอขยายเวลา ปฏิบัติงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ออกไปอีกจนหมดวาระการปฏิบัติหน้าที่ของ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทั้งนี้ นับตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป เจริญท่าน พลเอก ปานเทพ มีอะไรอีกไหมคะ ไม่มีนะคะ ท่านบอกว่าไม่มีอะไรจะชี้แจง ก็จะขอเรียนถามมติของท่านสมาชิกฯ ว่ามีท่านใดขัดข้องหรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติคนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ก็ถือว่าอนุญาต ให้ขยายเวลาได้ ท่านสมาชิกฯ คะ ดิฉันคิดว่าเราได้มีการประชุมมาถึงเวลาพอสมควรแล้ว อยากจะขออนุญาตปิดประชุมนะคะ ขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ทุกท่านค่ะ

ปิดการประชุมเวลา ๑๗.๔๕ นาฬิกา